Taylor 724ce koa
Exotisch & duurzaam

Richard Hallebeek
in StageCoach Sessions

Fender JV Modified
'50s Tele & '60s Strat

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 378

SEPTEMBER 2022 | WWW.GITARIST.NL

BOSS RE-202
Space Echo op herhaling

BJ BAARTMANS
Snarenplukkers
in Wild Verband

Hoe verbeter je je

speel techniek?

met Martin Miller en Mark Lettieri

Tests Epiphone Power Player Les Paul & SG | PRS SE Standard 24-08 | J. Rockett El Hombre

Interviews Robert Fripp | Al Di Meola | Dave Barnes

adviesprijs € 7,50
september 2022 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138 00378

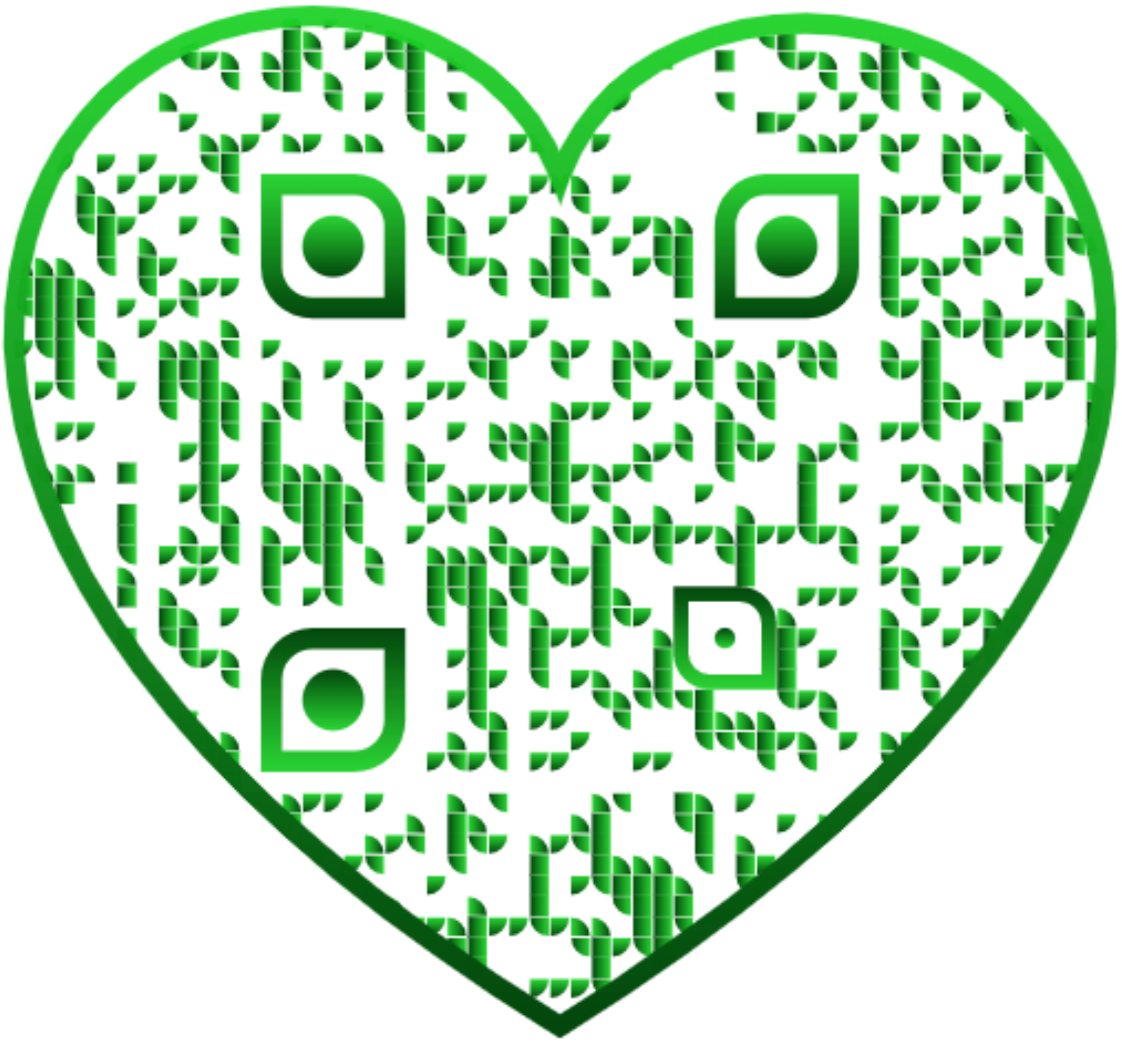

AZS2200F STB

AZS2209H PBM

ACHIEVE YOUR ZENITH

AZS SERIES

Building off of the highly successful AZ series, the AZS takes some of the most popular elements of the AZ and combines them with a modernized take on a classic single-cut design. Within the series are tremolo and hardtail designs and both of them utilize a metal mounting plate for the bridge pickup preserving the quintessential clear, fat, and twangy tones for which this type of guitar is known.

Roasted 1pc Maple Neck and Fretboard/Alder Body
Seymour Duncan® Magic Touch-mini™ pickup
Seymour Duncan® Alnico II Pro™ Custom pickup

Ibanez

Ibanezbenelux https://hoshinoeurope.com/

The 5150 Iconic Series

CRASH TESTED

The Legacy Continues

www.evhgear.com

2022© EVH Brands, LLC. EVH®, 5150®, 5150 ICONIC, and ICONIC are trademarks of EVH Brands, LLC. All rights reserved.

Gitarist

32e jaargang nr. 378 - september 2022

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Rod Brakes, Matthieu Brandt, Dave Burrluck, Trevor Curwen, Jamie Hunt, Neville Marten, David Mead, Gertjan Smit
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2022 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
• losse nummers € 7,50
(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)
• proefabonnement 2 edities € 12,50
• jaarabonnement € 69,90
• tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal
Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.
Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Adam Gasson

G EXTRA ONLINE

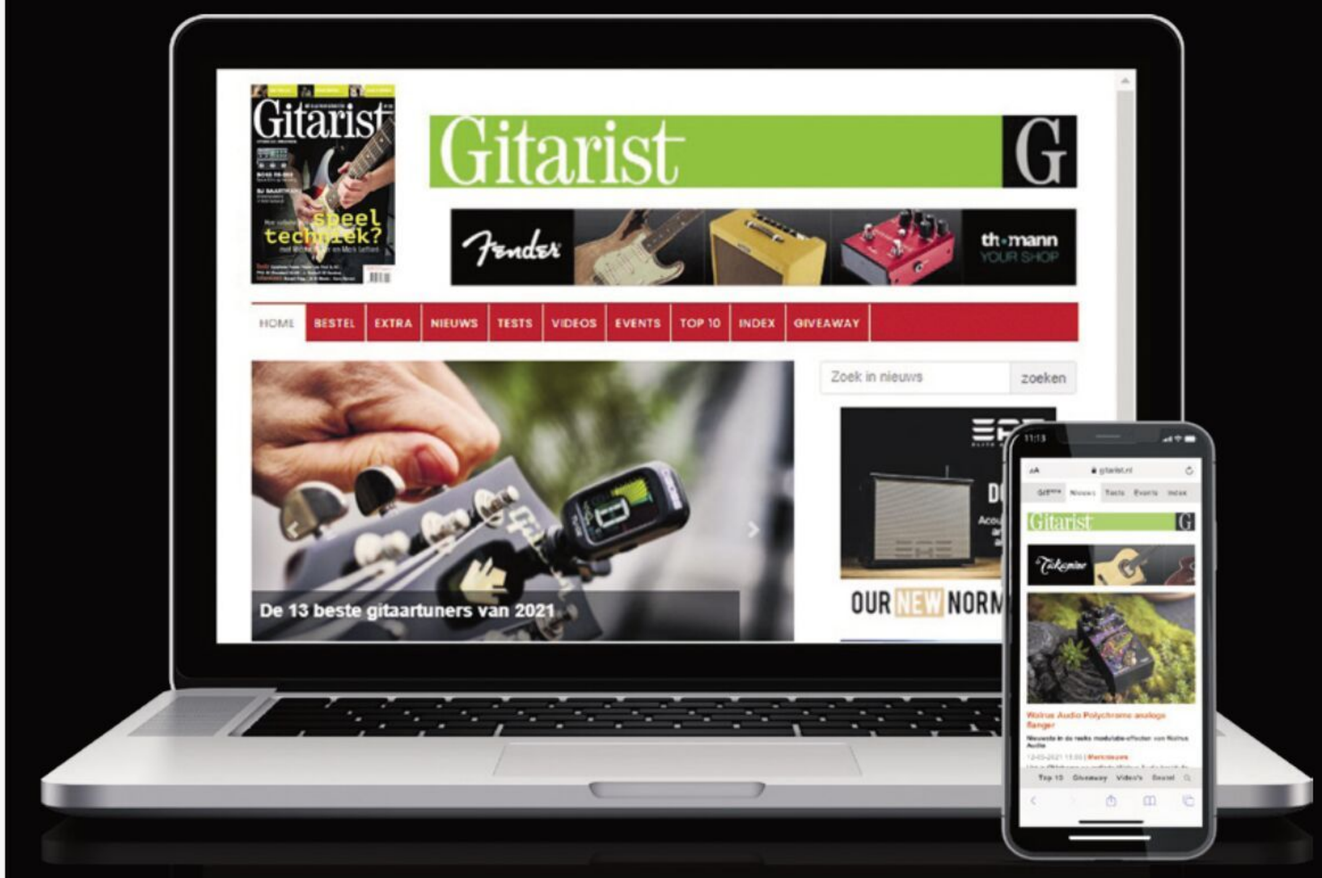

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.

- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.
Dit zijn onze mogelijkheden:
MAGZINE.NU - READLY:
Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones.
Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,99.
Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

G GITARISTINHOUD

NUMMER 378 | SEPTEMBER 2022

Elke gitarist heeft wel punten waarop hij **beter** wil worden, maar hoe doe je dat het effectiefst? In een 8-pagina feature met **workshops** leggen we dit aan de hand van een aantal onderwerpen uit met de hulp van **Mark Lettieri** en **Martin Miller**. Iemand die je ook alles kan vertellen over gitaarstudie is **Richard Hallebeek**. We spraken Richard voor onze serie **StageCoach Sessions** en daar horen natuurlijk ook meerdere lesvideo's met hem bij op Gitarist.nl. Oefenen is belangrijk, maar praten over gitaren en gitaarspelen is ook erg leuk. Dat gaat **BJ Baartmans** het komende seizoen doen met de theatertalkshow **Snarenplukkers in Wild Verband**. We spraken hem erover. In de testsectie deze maand gemodificeerde Japanse reissues van **Fender**, een **Taylor** grand auditorium van koa, Rolands fameuze Space Echo in een **Boss** pedaal en last but not least SG en Les Paul kindermodellen van **Epiphone**.

30

Features

38 Verbeter je speeltechniek met Martin Miller en Mark Lettieri
50 StageCoach Sessions: Richard Hallebeek

Interviews

48 BJ Baartmans

Tests

22 Fender JV Modified '50s Telecaster & '60s Stratocaster
28 Epiphone Power Player Les Paul & SG
30 Taylor Grand Auditorium 724ce koa
32 Boss Space Echo RE-202
36 PRS SE Standard 24-08
36 J. Rockett El Hombre

Workshops

58 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken o.a. Fender Hammertone pedalen, George Harrison Rocky Strat, Mesa California Tweed 6V6 2:20, Al Di Meola, Bywater Call, North Sea Jazz
56 De klassiekers: Epiphone Riviera
65 Mijn gitaarwereld: Robert Fripp

Servicedesk

54 Abonnementsaanbiedingen
62 Events

Made in Japan

Dit jaar bestaat Squier 40 jaar, een merk dat in de geschiedenis van Fender een interessante plaats inneemt. Begonnen als Fender Japan met gitaren die alleen voor de thuismarkt bedoeld waren, bleek de prijs-kwaliteitverhouding zo goed dat het management in Californië er een mogelijkheid in zag om de concurrentie in de VS en Europa aan te gaan met de vele goedkope Fender-kopieën indertijd van andere Japanse merken als Tokai en Greco. Maar niet onder de Fender-naam, want de echte kwaliteitsgitaren kwamen nog altijd uit Amerika, zo vond men. En zo werd Squier geboren, met onder het logo in kleine letters 'by Fender'.

'Made in Japan' geldt al lang niet meer als goedkoop en van mindere kwaliteit. Sterker: het is tegenwoordig zelfs een pluspunt. Zie de toplijnen van ESP, Gretsch en Takamine, om maar een paar merken te noemen. Het stokje van betaalbare gitaren is in de loop van de tijd doorgegeven van Japan naar Korea, China en nu Indonesië. Het is daarom interessant te zien dat 40 jaar na de lancering van Squiers Japanese Vintage-modellen de gemodificeerde reissues ervan, die we in dit nummer testen, onder de Fender-naam zijn uitgebracht, zoals ze oorspronkelijk ook in Japan verkocht werden. En daarmee is de cirkel rond.

Co Koenen
co@gitarist.nl

REDACTIONEEL

G INPUT

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

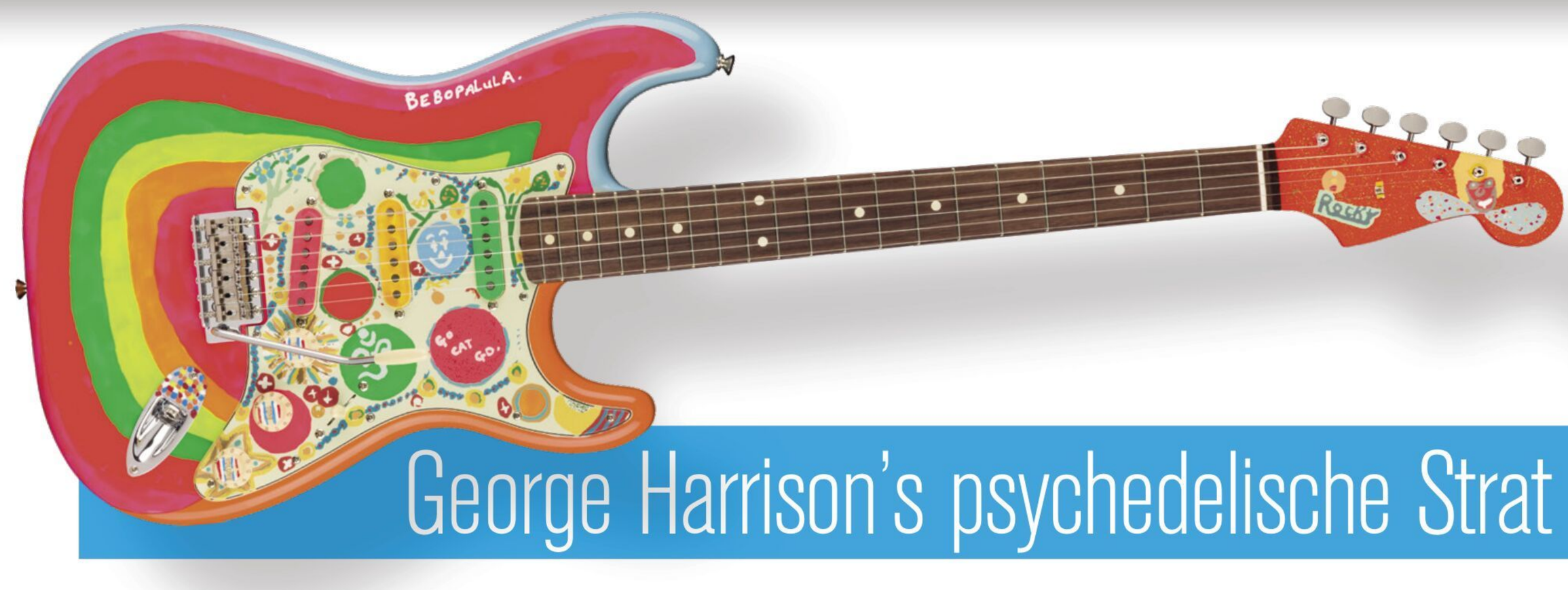

George Harrison's psychedelische Strat

Na de release van de George Harrison Rosewood Telecaster eerder dit jaar heeft Fender nu de even iconische George Harrison Rocky Stratocaster uitgebracht in de Artist Signature-serie.

In 1967, terwijl de Summer of Love in volle gang was, kreeg een Sonic Blue Strat van Harrison een psychedelisch verfje van de Beatle. De gitaar was voor het publiek goed zichtbaar in de clip van *I Am The Walrus* uit de film Magical Mystery Tour. Later dook de Strat nog even op bij de Get Back-sessies, zoals te zien is in de vorig jaar uitgebrachte gelijknamige docufilm.

De nieuwe Rocky Strat heeft een elzen body met een handgeschilderde afwerking die de gitaar van Harrison tot in het kleinste detail nabootst. De gitaar is voorzien van vintage-stijl stemknoppen en een Synchronized Tremolo met zes gebogen stalen zadels. Een 3-laags mintgroene slagplaat en verouderde witte knoppen dragen bij aan de vintage-vibe. De esdoorn hals heeft een sixties C-vorm met een 'slab' palissander toets met een radius van 7,25 inch en voorzien van 21 frets. Drie sixties-stijl Stratocaster singlecoils ontbreken natuurlijk niet.
fender.com

Hamerstukken

Fenders betaalbare stompboxen zijn gearriveerd en er zit voor iedereen wel wat bij.

Met de nieuwe Hammertone pedalen stort Fender zich volledig op de markt van betaalbare effecten. De pedalen bestrijken het hele gebied van gain (Overdrive, Distortion, Metal en Fuzz) tot modulatie (Chorus en Flanger) en ambience (Reverb, Delay en Space Delay) en hebben een simpele knoppenlayout en een sobere maar robuuste metalen behuizing.

Bij al deze eenvoud zijn er een paar leuke details, zoals gekleurde knoppen met F-logo (elke model heeft zijn eigen kleur), jackaansluitingen aan de kopse kant en, voor nog meer klankopties, aanvullende interne regelaars bij de drivepedalen en schakelaars op het regelpaneel bij de modulatie- en ambience-effecten.

Negen pedalen

De Hammertone-reeks omvat negen effecten die de belangrijkste types voor je pedalenplank omvatten.

Eenvoudige ontwerpen

Er zijn geen ingewikkelde menu's, alleen handbediening plus *set-and-forget* interne instellingen voor de pedalen met vier knoppen.

Gekleurde knoppen

We houden van de sobere vormgeving, samen met de draaiknoppen met F-logo en kleurcode.

fender.com

VIRTUEEL SOLDEREN

Thomas Blug heeft eindelijk de al op de NAMM 2020 aangekondigde BluGuitar AMPX uitgebracht, het nieuwe vlaggenschip van de BluGuitar-lijn van vloerversterkers. Het apparaat is gebaseerd op BluGuitars Neural (niet die ene) Analog Amp-ontwerp, omschreven als een "virtuele soldeerbout". Volgens BluGuitar is het mogelijk om combinaties van analoge componenten te maken (en op te roepen) om hele versterkerontwerpen na te bootsen. De AMPX is ook uitgerust met een hele reeks analoge en digitale 'Pedal'- en 'Post'-effecten, een effectloop, meerdere luidsprekeruitgangen en midi. En alles gaat door een 100-watt Nanotube-eindtrap. **bluguitar.com**

WOMAN TONE

Na de Dr Robbert amp-in-a-boxpedaal met graphics van Klaus Voormann in de stijl van de Beatles' 'Revolver'-hoes, blijft Aclam in psychedelische sferen. Voor hun nieuwe drivepedaal, The Woman Tone, is het artwork afkomstig van de Nederlandse Marijke Koger, die destijds met Simon Posthuma (de vader van Douwe Bob) de fameuze Fool SG van Eric Clapton beschilderde. En die gitarist heeft ook alles met dit nieuwe effect te maken, want dit moet de beroemde Woman Tone van Slowhand simuleren. Hiertoe heeft het pedaal naast volume en gain een Woman Tone-regelaar die werkt als een toonpot op een gitaar en een ingebouwd humbuckersimulatiecircuit bedient. **aclamguitars.com**

HENDRIX-KLANKEN VAN J. ROCKETT

De Uni-Verb is het tweede pedaal in de Classic Series van J. Rockett Audio Designs, na de Deluxe Memory Man-achtige Clockwork Echo uit 2021, en is bedoeld als update van de klassieke, originele Uni-Vibe in combinatie met een eenvoudige eenknops vintage veergalm.

Met een ingebouwde effectloop kun je de twee secties scheiden om ze effectiever te integreren met je andere effecten, en ook al wordt hij gevoed door 9 volt, intern werkt hij op 24 volt zoals de originele Uni-Vibe. De Chorus-sectie biedt ook meer mogelijkheden met een Mix- en Intensity-regelaar. Hendrix-klanken te over hier! **face.be**

Muziekhandel Van de Moer breidt uit

De elektrische-gitaarafdeling in Groningen

De Belgische muziekwinkelketen Van de Moer Instruments breidt uit met drie nieuwe winkels in Leuven, Kortrijk en Groningen, hun eerste vestiging in Nederland. Samen met de al bestaande winkels in Aalst, Gent, Geraardsbergen en Antwerpen bestaat de keten nu uit zeven zaken.

Van de Moer Instruments is een familiebedrijf en ontwikkelde zich van een speciaalzaak in orgels en piano's tot een keten van muziekwinkels met een erg breed assortiment. Zo werd de gitaarafdeling een van de paradepaardjes, met merken als Martin, Fender, Eastman, Larrivée, Godin, Haar Guitars, Tokai, Guild, Yamaha, Danelectro, Seagull, Art & Lutherie, Crafter, Takamine en meer.

De drie nieuwe winkels werden overgenomen van Key Music, maar de meeste werknemers blijven gewoon doorwerken onder de nieuwe naam. Zaakvoerder Herbert Van de Moer: "Het gaat ons om de mensen, met hun expertise en hun binding met de klanten. Gitaarfanaten kunnen in Leuven, Kortrijk en Groningen dus nog steeds terecht bij hun favoriete gitaarspecialist." **vandemoer.be**

Harley Benton Double Pedals

Harley Benton houdt er de vaart in wat nieuwe producten betreft en hun meest recente toevoeging is de Double Pedal-serie, een collectie van zes pedalen die allemaal dienen als twee pedalen in één. Zo is er de Evil Twin (analoge overdrive en buizendrive), Duality (reverb en delay), Double Vision (analoge tremolo en chorus), Twoface (analoge overdrive en tremolo), Sugar & Spice (digitale galm en delay/chorus) en Double Jammer (drummachine en looper).

De pedalen hebben een uniforme behuizing, verdeeld in twee kanten met een voetschakelaar voor elke kant plus een volledige set knoppen voor elk effect. Alle Double Pedals zijn true bypass en hebben (behalve de Double Jammer) een tuimelschakelaar waarmee je de volgorde van de effecten kunt veranderen. **harleybenton.com**

advertentie

HOTONE

AMPERO II STOMP

CDCM HD Gen 2 Amp Modeler / Effects Processor

Touch the Marvelous!

distributie: www.tma-benelux.com

Nieuwe California Tweeds van Mesa

Naast de bestaande, op jarenvijftig Fender tweed-amps geïnspireerde 6V6 4:40 1x12 combo en top zijn er in Mesa's California Tweed-serie nu ook de compactere en lichtere 6V6 2:20 1x12 en 1x10 combo en versterkertop. De versterkers hebben een enkel kanaal met een low- en normal-ingang en hebben het vertrouwde front-paneel van de serie, inclusief regelaars voor gain, treble, mid, bass, presence en master.

Een duo 6V6 eindbuizen biedt "vloeiende hoge tonen en natuurlijke buizencompressie", terwijl een multi-wattswitch je uit drie vermogensniveaus laat kiezen: 20 watt (2x 6V6 klasse A/B, penthode, vaste bias), 10 watt (2x 6V6 klasse A/B, triode, vaste bias) en 1 watt (1x 6V6 single-ended klasse A, kathode bias), voor meer headroom of juist meer sag en vervorming bij lagere volumes. De combo's zijn uitgerust met Jensen Blackbird 40 Alnico speakers. Verder zijn er nog een gebufferde, buizengestuurde effectloop en een all-tube veergalm met mixregelaar en aansluiting voor een remote-switch. **mesaboogie.com**

G FLEXIBELE DELAY

Het nieuwe Meris LVX delay/looperpedaal doorbreekt het paradigma van vaste delay-typen en biedt de gebruiker grote vrijheid en flexibiliteit om zijn eigen delay-effecten te creëren. Editen van dit pedaal is een duik in het diepe, maar wordt makkelijk gemaakt door een intuïtief te bedienen gebruikersinterface, met o.a. een grafisch display met om elkaar heen draaiende parameter 'bubbels'. De LVX biedt 2540 ms aan dual-delay die op vele manieren tot in het kleinste detail geconfigureerd kan worden. Het pedaal heeft ook nog een tuner, 60-seconden looper en 99 presets verdeeld over 33 banken. **w-distribution.de**

G EASTMAN JULIET

Na de Romeo archtopmodellen brengt Eastman nu een solidbody-tegenhanger uit met de naam - je raadt het al - Juliet. Er zijn drie versies, elk met een body en hals van okoumé, een ebbenhouten toets met 22 frets en een 12-inch radius, bij een mensuur van 648 mm (25,5 inch). De body heeft een verhoogd middenblok dat sustain-vergrotend zou zijn. Het Vintage Red P-90-VR-model (foto) is uitgerust met Bare Knuckle Old Guard P-90's, de Pomona Blonde PB-versie is voorzien van Old Guard humbuckers en een Gotoh tune-o-matic brug/stoptail, en de Antique Black Varnish Juliet/v-B-BK heeft Old Guard humbuckers en een USA Bigsby B5. **eastmanguitars.com**

G STRYMON 2.0

Zes van Strymons klassieke pedalen, te weten de blueSky, DIG, Deco, Lex, El Capistan en Flint, krijgen een welverdiende update. Alle behalve de Flint reverb/tremolo krijgen er één of twee regelaars bij voor de bediening van de extra functionaliteit, inclusief nieuwe algoritmen. Alle hebben nu ook bi-directionele midi-besturing (voor program- en CC-changes) via een trs-jack, een jfet-ingang voor een verbeterde klank en feel, een mono/stereo-ingangsschakelaar en een up-to-date usb-c-aansluiting. **promediaconnect.nl**

Vervolg op ‘Friday Night In San Francisco’

‘Friday Night In San Francisco’ is een van de grootste akoestische gitaaralbums aller tijden. Al Di Meola was in 1981 een van de populairste gitaristen in de jazzfusion, terwijl John McLaughlin een gevestigde naam was. Met flamencoheld Paco de Lucía was het trio compleet en was het niet verwonderlijk dat de akoestische reis van het trio een hit werd. Minder bekend is dat de avond erna een tweede opname gemaakt werd. Di Meola vertelt over de totstandkoming van ‘Saturday Night In San Francisco’.

“We hadden alle shows van de tour opgenomen met een mobiele studio”, aldus Di Meola. “De tapes lagen veertig jaar in mijn kelder. Vanwege de pandemie en omdat ik niet wist wat er zou gebeuren, besloot ik ze op mijn eigen kosten te laten restaureren. Ik belde John op om te vertellen dat ik die tapes had en ik stuurde hem een of twee nummers. Hij was onder de indruk en gaf meteen groen licht. We zochten contact met Paco’s familie en kregen ook van hen toestemming, waarop ik het album kon editen en mixen.

“Ik had John er graag bij gehad, maar hij kon niet reizen. Dus ik had de enge verantwoordelijkheid om een aantal stukken in te korten zodat ze op vinyl pasten. Er was een versie van *Meeting Of The Spirits* die ik naar 14 minuten moest inkorten zonder dat John zou protesteren.”

Onderscheiden

“Destijds gebruikten we allemaal microfoons. John had volgens mij een gitaar die je ook kon inpluggen; ik gebruikte zeker een combinatie van inpluggen en een microfoon. Paco speelde altijd alleen met een microfoon. Zo’n microfoon voegt altijd wat warmte toe aan het instrument. De mijne knalde er helaas uit tijdens het eerste nummer en de technicus heeft zijn best gedaan om het verschil goed te maken, maar dat was gelukkig alleen op dat eerste nummer.

“Bij die shows speelde ik op een Ovation, wat voelde als de tussenstap van een elektrische naar een nylonsnarige gitaar in hoe ik erop kon spelen. Het was het beste van beide werelden. Ook was dat het instrument dat het beste bij dat trio paste, zodat de muzikanten zich beter konden onderscheiden. Als ik de gitaar zou gebruiken die ik nu gebruik, een Conde Hermanos... Dat was wat Paco gebruikte. En dan zou je het karakter van de muzikanten minder kunnen onderscheiden.” (David Mead en Jamie Dickson)

Dertigste album Walter Trout

‘Ride’ is het dertigste album van blues-veteraan Walter Trout. Dat is op zich al indrukwekkend. Maar mede door de ups en downs die Trout meemaakte - waaronder een levensbedreigende ziekte - bevat zijn muziek emoties die uniek zijn. Op ‘Ride’ duikt hij in zijn eigen verleden om nieuwe verhalen en songs te vinden. Dat heeft veel variatie opgeleverd. Opener *Ghosts* heeft een grootse beat, een sterk bandarrangement en levendige zang, met zingende bends in de solo’s. De uptempo titeltrack is het beste te beschrijven als ‘Allman Brothers meets Steely Dan’ en zit vol melodieuze leadgitaarthema’s. De ballad *Follow You Back Home* laat horen dat Trout ook zacht kan zingen en heeft een kippenvelgitaar-solo. Een slowblues in de geest van Peter Green mag ook niet ontbreken en Trout weet precies hoe je er een moet maken; *Waiting For The Dawn* is voortreffelijk. En afsluiter *Destiny* is seventies-soul met de langste en meest emotionele solo van het album. (Jason Sidwell)

Alex Solca

TIM KNOLS EIGENTIJDSE SIXTIESMUZIEK

Hoewel hij projecten in verschillende stijlen heeft, is Tim Knol toch vooral bekend als ambassadeur van Amerikaanse sixtiesmuziek. Op zijn nieuwe soloalbum ‘Lightyears Better’ onderstreept Knol dit nog maar eens. In dertien soms zeer persoonlijke nummers verkent hij de mogelijkheden van rootsmuziek met een flinke scheut Tom Petty-achtige gitaarpop. Interessant zijn de elektrische gitaarpartijen van Thijs Elzinga, die Knols akoestische basis van de nummers een wat eigentijdser karakter geeft dan de meeste muziek in deze stijl.

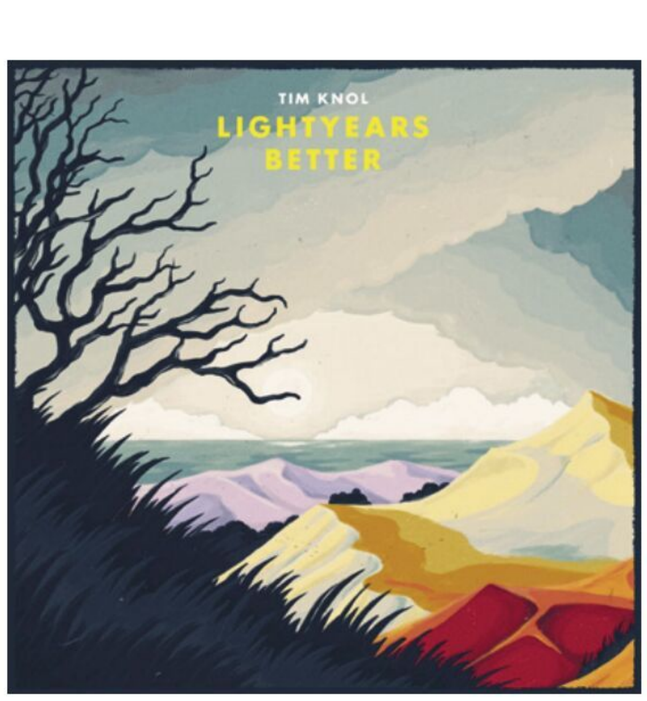

Derek Soto

EERSTE KING’S X-ALBUM SINDS 2008

Eindelijk een nieuw King’s X-album! ‘Three Sides Of One’ heeft alle elementen waar het avontuurlijke rocktrio om bekendstaat: veel variatie, Beatles-achtige meerstemmige zang en riffs die schatplichtig aan de jaren zestig en zeventig zijn, maar tegelijkertijd volkomen tijdloos klinken. Het album heeft een merkbaar lossere, meer geïmproviseerde sfeer dan de vorige paar albums. De metalinvloeden zijn vrijwel volledig verdwenen, maar daarvoor in de plaats is een heerlijk rockalbum gekomen - met uitstekende gitaarsolo’s van Ty Tabor.

SUPERSONIC BLUES MACHINE MET INTERESSANTE GASTEN

Zanger/gitarist Kris Barras van Supersonic Blues Machine werkt op het derde studioalbum ‘Voodoo Nation’ samen met enkele interessante gasten. De frasering van King Solomon Hicks op *You And Me* is prachtig, Sonny Landreth geeft een slidemasterclass op *8 Ball Lucy* en Kirk Fletchers smaakvolle pentatonische licks versterken de shuffle-vibe van *I Will Go*. Op zichzelf is het trio ook overtuigend. De vurige, vervormde gitaren en grootse drums laten horen hoe moderne bluesrock moet klinken. (Jason Sidwell)

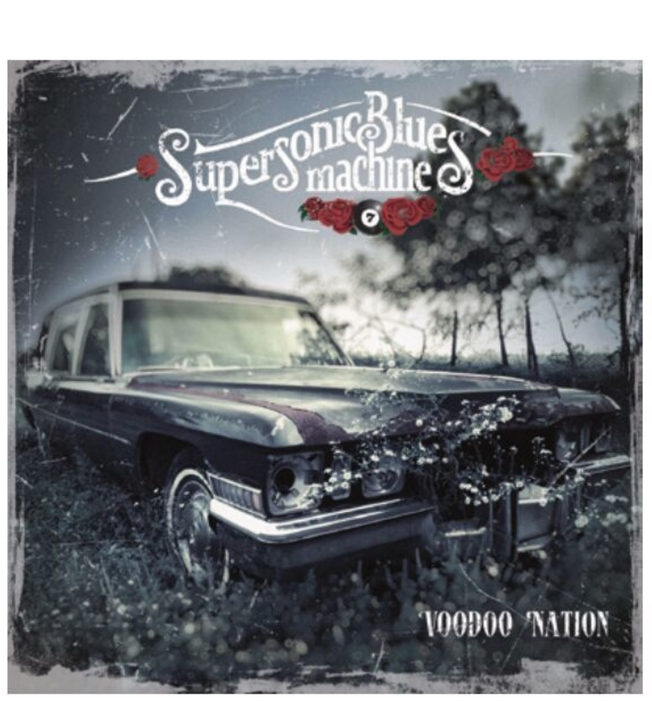

Dave Barnes (Bywater Call)

De uitdaging van niet live spelen

Op hun spectaculaire tweede album ‘Remain’ laat het Canadese Bywater Call een levendige mix van soul, blues en rootsrock horen. Met een hoofdrol voor de fantastische stem van Meghan Parnell, maar ook verrassend veel plek voor de leadgitaar van Dave Barnes.

“Ik ben er wat terughoudend in omdat ik niets weg wil nemen van iemand anders die wat moois kan doen”, bekent Barnes. “We hebben Megs grootse stem, achtergrondzang, een ritmesectie, twee blazers... We proberen gewoon onze momenten te pakken waar dat kan.

“Meestal begint het met wat akkoordideeën die ik aan Meg voorleg, daarna kan de band het ontleden, opschonen en verbeteren. Dat we door de pandemie niet live konden spelen was een uitdaging. Meestal willen we nummers meerdere keren live spelen, zodat ze hun vorm kunnen aannemen voor we ze opnemen.

“Dat was dit keer geen optie. In plaats daarvan zijn we heel veel gaan oefenen en de nummers gaan ontleden. Een ander tempo, een andere feel... En verschillende toonsoorten om uit te vinden hoe Meg het meest overtuigend klinkt.”

Oude versterkers

Op bijna alle bandfoto’s poseert Barnes met oude Gibsons: “Mijn ES-137, een semi-hollowbody, en mijn Les Paul Deluxe uit 1977. Die bespeel ik live en dat zijn ook de gitaren die ik op het album gebruik. Slide speel ik in standaardstemming, dus één gitaar krijgt me door het hele nummer heen.

“Voor het grootste gedeelte van het album gebruik ik mijn Fender Super Reverb uit 1967. In de studio hadden ze er een uit 1966. Die hebben we ge-A/B’d en daaruit bleek dat de mijne beter klonk. Sommige cleane sounds zijn een Fender Champ. Dat pickingstuk in *Remain* zelf is bijvoorbeeld een Champ met een klein beetje tremolo.

“Live is het alleen gitaar en versterker. Ik heb een paar pedalen, maar die staan bijna nooit aan. Wat ik nog het meeste gebruik zijn een stempedaal en een volumepedaal. Onze producer Renan (*Yildizdogan*) had een Analog Man King Of Tone die we op een paar leadgitaarstukken gebruikt hebben. En van die Echoplex tapedelays, die we spaarzaam hebben gebruikt. Maar negentig procent is die oude versterkers.”

Uitbarstingen

‘Remain’ heeft een levendige feel die soms geïmproviseerd aandoet. Dat geldt ook voor Barnes’ solo’s. “Ik probeer mijn solo’s niet te veel uit te schrijven”, aldus de gitarist. “Gewoon luisteren naar de band en aansluiten bij wat er gebeurt. De solo van *Falls Away* was wel redelijk gecomponeerd. Zeker als je van die korte uitbarstingen hebt waarbij je snel erin en er weer uit moet, is het soms makkelijker om wat duidelijker voor ogen te hebben wat je ervan wilt maken.” (Kevin Pasman)

Tourdata: GevarenwinkelFestival, Varenwinkel (27-8); Mystiek Theater, Enschede (28-8); Spirit Of 66, Verviers (5-9)

Dynamisch debuut nieuwe bezetting Machine Head

Travis Shinn en Paul Harries

Na het matige ‘Catharsis’ (2018) viel Machine Head uit elkaar. Misschien was een nieuwe bezetting precies wat de Amerikaanse band rond zanger/gitarist Robb Flynn nodig had. ‘Of Kingdom And Crown’ is een avontuurlijk album vol van de beukriffs waarmee Machine Head aan de wieg stond van verschillende moderne metaltrends. Maar dan wel met flarden van de progressieve richting van ‘The Blackening’ (2007) en prominente eigentijdse rockinvloeden in de ingetogen stukken. Flynn heeft een uitstekende nieuwe sparringpartner in Decapitated-gitarist Wacław ‘Vogg’ Kiełtyka (zie het interview in Gitarist 375). Hun spannende gitaarduels zijn hoogtepunten. ‘Of Kingdom And Crown’ is misschien wel het meest dynamische Machine Head-album tot nu toe door de wijze waarop stampriffs en prachtig galmende cleane stukken elkaar aanvullen. Bovendien voelt het voor het eerst sinds tijden alsof Flynn de muziek gewoon laat zijn wat het wil zijn in plaats van nieuwe metaltrends na te jagen.

Concert: AFAS Live, Amsterdam (2-10)

STERK NIEUW ALBUM SNOWY WHITE

Snowy White was de reserve van David Gilmour op ‘Animals’. Hij speelde in Thin Lizzy, tourde met Roger Waters en leverde bijdragen aan Peter Greens solocarrière. Een indrukwekkend cv, maar zijn uitstekende solowerk komt niet vaak aan bod. Het laidback, bluesy ‘Driving On The 44’ probeert dat recht te zetten. Overtuigend zijn het titelnummer, de lange solo van *Blues 22*, het stevige *Ain’t No Secret* en de soulvolle blues van *Slinky Too*. (David Mead)

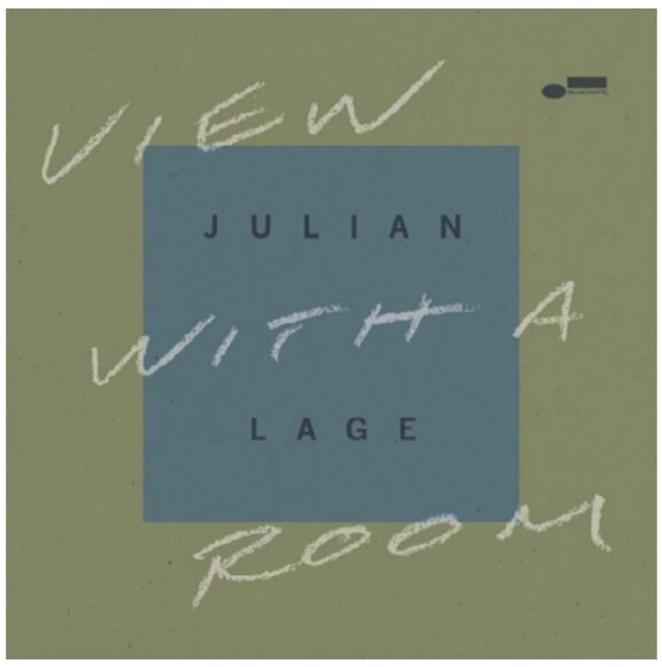

JULIAN LAGE MET BILL FRISELL

Na ‘Squint’ heeft Julian Lage nu alweer een nieuw album, ‘View With A Room’, dat 16 september verschijnt en waarvan al een paar singles online staan. Zijn optreden op North Sea Jazz was adembenemend avontuurlijk, met bassist Jorge Roeder en drummer Dave King. Dat trio speelt ook weer op deze plaat, nu versterkt door gitarist Bill Frisell. Julian Lage: “Ik wil de lijn voortzetten die voortkomt uit vroege pioniers als Jimmy Bryant en Charlie Christian.” (Erk Willemsen)

electric SAVAREZ

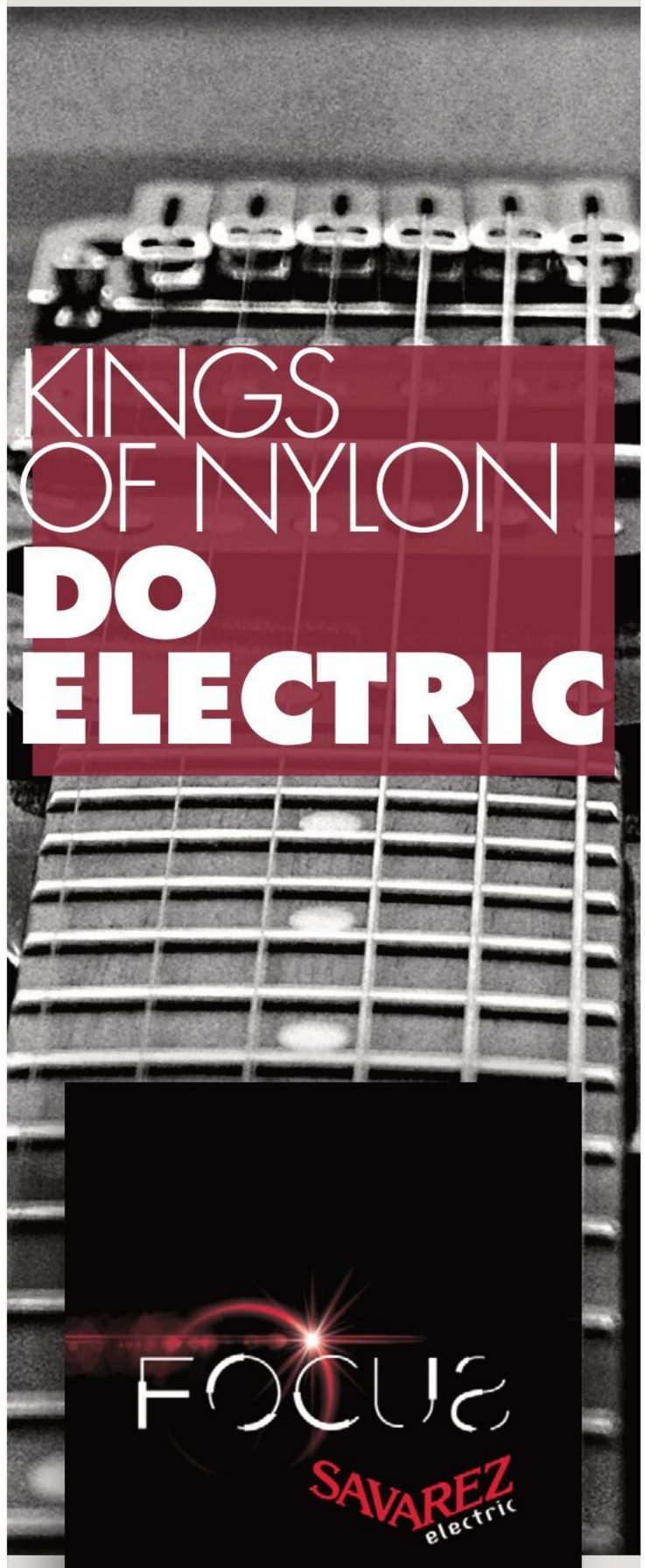

MADE FROM NEW, INNOVATIVE, STAINLESS-STEEL ALLOY, WRAPPED AROUND A HEXAGONAL CORE, THE FOCUS STRINGS OFFER A DIFFERENT FEEL AND SENSATION, A PERFECT BALANCE BETWEEN CRISP HIGHS AND TIGHT LOWS, EXCELLENT DYNAMICS, SUPER-BRIGHT TONE, AND MORE PRECISE SOUND.

AVAILABLE IN 8 DIFFERENT GAUGES

MADE IN FRANCE

HTD HIGH TECH DISTRIBUTION

Soulavontuur DeWolff en Dawn Brothers

Toen Gitarist tweeënhalf jaar geleden met DeWolff-frontman Pablo van de Poel over 'Tascam Tapes' sprak, waren er al plannen om voor dat album met het Rotterdamse rock 'n' soul-kwartet Dawn Brothers te schrijven en op te nemen. Destijds kwam het er niet van, maar inmiddels is de samenwerking tussen beide bands een feit. En dan gaat het niet om een paar losse nummers: in de vorm van 'Double Cream' hebben DeWolff en de Dawn Brothers een volledig album opgenomen. Voor DeWolff is 'Double Cream' hun meest soulvolle avontuur tot nu toe. De veertien nummers op het album lijken rechtstreeks uit de Stax-stal van midden jaren zestig te komen, plus een aantal duidelijk door Sam Cooke geïnspireerde uitstapjes als *What A View* en *Alabama Small Town*.
Bas van Holt heeft de perfecte stem voor het project en de blazers krijgen uitgebreid de ruimte, maar Van de Poel begrijpt duidelijk wat de rol van de gitaar in oude soul is. Hij weet wanneer het beter is om op de achtergrond te blijven en met al dan niet gebroken akkoorden wat kleur aan de arrangementen toe te voegen. Maar in *I'm Gone* en het zonnige *Hear Me Sing* staat er ook een aantal riffgerichtere nummers op de plaat. De korte gitaarsolo's passen allemaal perfect bij de verrassend authentieke sixties-sound van 'Double Cream'. Hopelijk blijft de samenwerking niet bij dit ene album.

Tourdata: Rotown, Rotterdam (24-9); Ekko, Utrecht (29-9)

Megadeth: vlijmscherp en geïnspireerd

Travis Shinn

Van alle grote thrashmetalbands uit de jaren tachtig is Megadeth eigenlijk de enige die nog muziek van vergelijkbare kwaliteit maakt. Zeker als bandleider Dave Mustaine zo geïnspireerd klinkt als op 'The Sick, The Dying... And The Dead!', het beste Megadeth-album in achttien jaar, vol vlijmscherpe riffs en spannende compositorische wendingen. Meer dan 'Dystopia' (2016) is het album een samenwerking tussen Mustaine en zijn Braziliaanse mede-gitarist Kiko Loureiro (ex-Angra). Loureiro schreef mee aan acht van de twaalf nummers. De wisselwerking tussen Mustaine's agressievere solo's en Loureiro's verfijnde melodieën is erg effectief. 'The Sick, The Dying... And The Dead!' is ook het Megadeth-opnamedebuut van Belgische drummer Dirk Verbeuren, die aan twee composities bijdroeg. Thrashmetal klinkt tegenwoordig zelden nog zó goed.

Sterk debuutalbum Two And A Half Girl

Twee jaar geleden overtuigde het Utrechtse Two And A Half Girl met de ep 'Disconnected'. Debuutalbum 'Evidence Of A Broken Mind' is nog beter. Het vijftal maakt nummers die ruig maar buitengewoon pakkend zijn. Hardcoreriffs zijn de basis, maar invloeden uit de alternatieve rock en metal en in de refreinen vleugjes poppunk houden het album fris en onvoorspelbaar. Denk John Coffey, maar dan toegankelijker. Gitaristen Daan Lutgerink en Pim Cruiming halen hun dynamiek vooral uit verrassende soundwisselingen, maar ze weten ook wanneer ze ruimte moeten laten aan de fantastische rauwe strot van zangeres Juliët van de Laak.

Tourdata: Kiezelrock, Lutten (20-8); Astrant, Ede (26-8); Back On Trax, Barendrecht (26-8); Kreekrock, Westdorpe (27-8); Ekko, Utrecht (24-9)

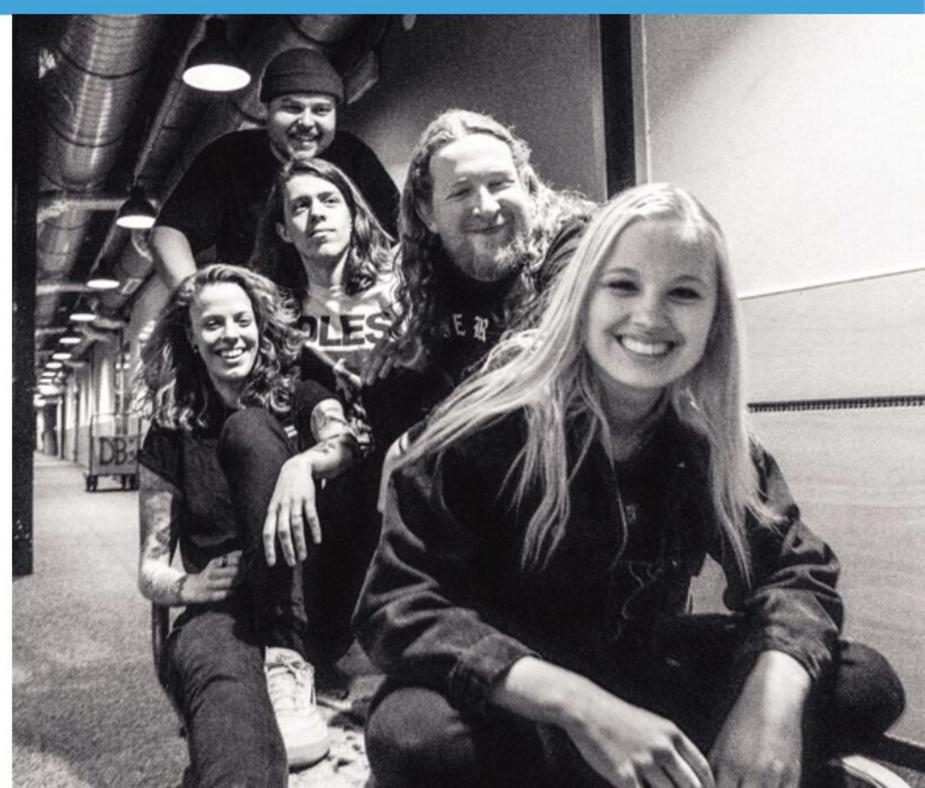

ESP®

CLASSIC LUXURY MODERN PLAYABILITY

EC-1000T CTM

With a traditional full-thickness mahogany body and custom multi-ply binding, at first glance the LTD Deluxe EC-1000T CTM might remind you of classic guitars from eras past. But take a closer look. Features like the EverTune constant tension bridge, stainless steel frets, a modern smooth heel joint, and innovative Fishman multi-voice pickups give you the sound and performance needed for the most contemporary music styles. See your new EC-1000T CTM guitars along with dozens of other superb "New for 2022" offerings at **www.espguitars.com**
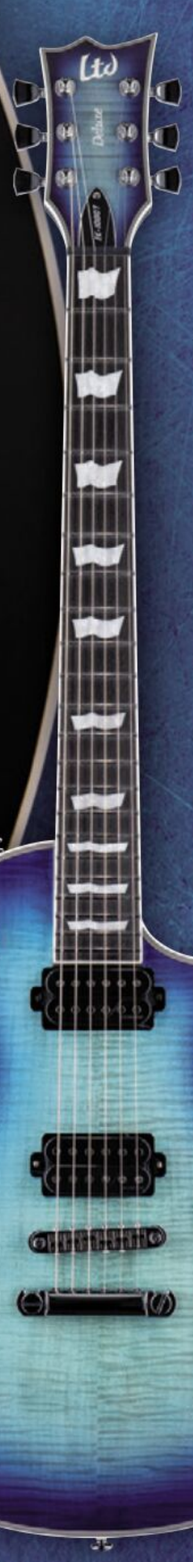
EC-1000T CTM Violet Shadow

EC-1000T CTM Vintage Gold Satin

EC-1000T CTM Evertune Black

www.sound-service.eu

Eric van Nieuwland

Marcus King

Topgitaristen op North Sea Jazz 2022

Na drie dagen en tientallen concerten hogeschooljazz en *beyond* was het besef daar dat na drie jaar afwezigheid North Sea Jazz ons weer een geweldige gitaarinjectie had gegeven. We zagen John McLaughlin, Julian Lage, Lionel Loueke en vele anderen excelleren, maar houden het op deze plek bij de beschrijvingen van drie eruitspringende concerten!

Een van de hoogtepunten is het optreden van gitarist/zanger **Marcus King**. De jonge Amerikaan is bijzonder om vele redenen - zijn authentieke gitaarsound, zijn doorleefde stem, zijn soulvolle blues- en rocknummers en zijn soepele, bijna vanzelfsprekende techniek - maar meest opvallende feature is toch zijn vermogen om behoorlijk freaky riffs, getruukte overgangen en niet-pentatonische lijnen te spelen zonder ook maar een moment zijn authentieke bluesfeel te verliezen. Marcus King ís de blues, zelfs als hij fusionesk over zijn hals vliegt of juist een heel nadrukkelijke, naar Santana neigende melodie speelt.

De band van **Cory Wong** is andere koek. Niet laidback spelen is één ding, maar non-stop opgefokt doorrazen is ook een muzikale keuze en eerlijk is eerlijk: het werkt. Het dak van de enorme Nile-zaal gaat eraf met de funky slagjes en straighte gitaarthema's van bandleider Wong, die al dirigerend en enthousiasmerend over het podium stuitert. De muziek draait om de riffs en soms opvallend zingbare gitaarmelodieën van Cory Wong, die als altijd indruk maakt met zijn precisie en veelzijdigheid.

Bij de Fearless Flyers zien we opnieuw **Cory Wong**. In deze hippe jazzgrooveband speelt hij samen met baritongitarist **Mark Lettieri**. Intrigerend is de podiumopstelling met de gitaar, de baritongitaar en de bas op vaste stands in een rijtje naast elkaar, en dan rechts vooraan - bijna op de plek van de drummende bandleider - de basic kit van Nate Smith. Fearless Flyers in de forse Maas-zaal draait om groove, virtuositeit, funk en een heleboel muzikale fun. De rolverdeling tussen de snaarvirtuozen is mooi in balans, maar hoogtepunt is toch de feature van Lettieri, die Steely Dans *Reelin' In The Years* een bijzondere vertolking geeft met de warme gruizige sound van zijn bariton. (Bouke Bijlsma)

Cory Wong

Eric van Nieuwland

HIER BIJ

Star's Music

BRUSSEL

kunt u in 3x betalen

ZONDER KOSTEN

MET

oney

Onder voorbehoud van goedkeuring door Oney Bank. De Oney oplossing is een kredietaanbod zonder interest, terugbetaalbaar onder de 2 maanden waarvan de maandelijkse kosten onder 4,86€ zijn (het bedrag wordt jaarlijks herzien en geïndexeerd volgens het artikel VII.3, §2, 3° van het wetboek van economische recht (hierna WER) in toepassing van de consumptieprijsindex) en waaraan de regels van het boek VII van het WER niet van toepassing zijn wegens zijn duur en verwaarloosbare kosten. Oplossing aan de particuliers voorbehouden en geldig op elke aankoop van XX€ tot XX€. U beschikt over een duur van 14 dagen om uw krediet op te zeggen. Onder voorbehoud van goedkeuring door : Oney Bank - Oney Bank SA met een kapitaal van 51 286 585 €, RCS Lille Métropole 546.380.197, met maatschappelijke zetel te: 34 avenue de Flandre 59170 Croix.

RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUXELLES - (+32) 26 81 13 38 STARS-MUSIC.BE STAR'S MUSIC BRUXELLES STARS.MUSIC.BRUXELLES

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen
€ 12,50

Jaarabonnementen
vanaf € 20,90

Losse edities
vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | Interface voor muzikanten en producers | de INZET uitgeverij

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

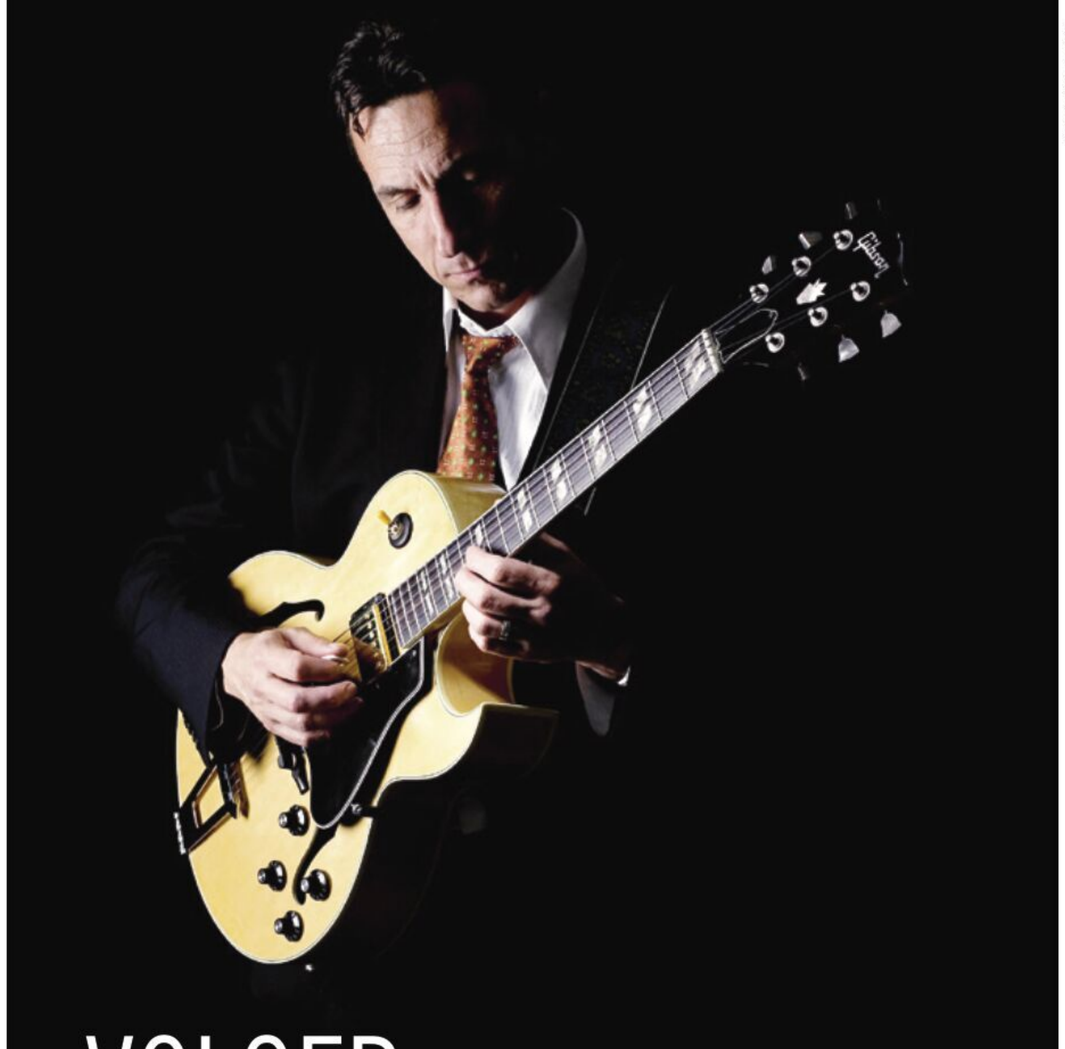

Rob Bakker

VOLGER

Een recent optreden bevestigde nog maar eens wat ik eigenlijk al heel lang weet: muzikaal ben ik een volger. Daarmee bedoel ik niet dat ik met alle muzikale winden meewaai, hoewel dat zeker waar is. Daarom heb ik nooit een antwoord op de vraag wat voor muziek ik het liefst speel. Nee, ik bedoel dat ik niet degene in de band ben waar iedereen vragend naar kijkt of nu dat tussenstuk komt of toch nog eerst een refrein. Ik weet dat namelijk niet. Ik weet dat namelijk nooit.

Dat ik toch nog gevraagd wordt tegen betaling muzikale diensten te verlenen, heb ik te danken aan een aantal zaken. Om te beginnen heb ik ouderwets gestudeerd, dus ik weet iets van vormleer. Het leven wordt een stuk eenvoudiger als je snapt dat een stuk muziek geen vormeloze brei is die over je wordt uitgestort, maar keurig is onderverdeeld in intro, couplet, refrein, tussenstuk, solo enzovoorts. Stuk voor stuk bestaan die vrijwel altijd uit frases van (een veelvoud van) vier of acht maten. Zorg dat je die, met hun akkoordenschema, goed tussen de oren krijgt en je bent al een heel eind. Met wat ervaring herken je snel veel voorkomende akkoordenwisselingen. En alles wat je hoort, hoef je niet in te studeren, toch?

Daarnaast probeer ik altijd een of meer bandleden te identificeren die de juiste volgorde in het hoofd hebben, of van blad lezen. Volg die als een loodsmannetje een haai! Meestal is de ritmesectie je beste vriend. Om in golftermen te spreken: zij maaien het gras, meten de windsnelheid, zetten de vlaggetjes neer en dragen je tas met clubs. Jij hoeft alleen maar die bal een mep te geven. Vaak hoor je in de baslijn waar het stuk naartoe gaat en vult de drummer de overgang naar een nieuwe sectie op. Een goed en snel gehoor helpt, zodat je elke wending direct volgt.

Bij de genoemde show sloeg ik me dankzij een uitstekende (lezende) bassist en drummer vlekkeloos door een lawine aan medleys van door mij intens gehaat kleinkunst- en musicalrepertoire. Repertoire met minstens tien maatsoortwisselingen en modulaties per bladzijde. Gelukkig ben ik na jaren oefening een meester geworden in het doen alsof.

Michiel Roelse

TALKBOX

Marshall, Fender of Vox?

Mark Vergoossen, gitarist

“Dat is voor mij een zeer moeilijke keuze tussen twee van de drie, Marshall en Fender. Heb jarenlang gezworen bij Fender, maar ben recentelijk weer terug bij Marshall vanwege het strakkere laag, de warmte en het karakter van het typische overstuurde Marshall-geluid. Er kan echter niets op tegen de cleane sound van een Fender, al heeft de Marshall JVM 410 ook een verassend mooi clean. Maar als je me dan toch dwingt een keuze te maken kies ik voor Marshall!”

Jan Peter Eerenberg, auteur

“De keuze tussen een Fender of Marshall is een duivels dilemma, dus polderen dan maar. Mijn ’66 Fender Showman blackface is door de Zweedse tube-ampgoeroe Tommy Folkesson gemodificeerd naar een 4-kanaals monster. Het clean- en crudekanaal behouden de warme Fender-karakteristiek met voldoende headroom, terwijl het crunch- en leadkanaal meer tegen het Marshall-geluid leunen: bijtende leads met sustain. Het beste van twee werelden in één amp - ik heb zelfs geen overdrive- of boostpedaal meer nodig.”

Steven Faber, redacteur

“Sommige van de mooiste opgenomen gitaarsounds die ik ken komen uit een Marshall. Ook hou ik van de Vox-sound zoals ik die ken van The Edge en - heel anders - John Scofield. Toch kan ik hier niet anders dan voor Fender kiezen omdat dat voor mij als thuis voelt. En dan de tweedsound misschien nog meer dan het wat klinischere blackfacegeluid. Daarnaast is een praktische reden dat veel van mijn pedalen het beste aansluiten bij een Fender amp.”

Optreden Trio Elogio in Amsterdam

Romano Grozic

In het kader van de concertreeks Meesters op de Gitaar treedt op zaterdagavond 8 oktober Trio Elogio op in Het Concertgebouw in Amsterdam. Het trio is een samenwerking van de Kosovaarse gitarist Petrit Çeku, de Kroatische gitarist Tomislav Vukšić en de Portugese gitarist Pedro Ribeiro Rodrigues. Trio Elogio vindt dat te weinig grote klassieke componisten muziek voor de gitaar geschreven hebben. Het oeuvre bestaat dan ook voor een groot deel uit bewerkingen van pianostukken en orkestrale composities, al speelt Trio Elogio ook muziek die speciaal voor ze geschreven is. Kaarten zijn via meestersopdegitaar.nl en concertgebouw.nl te verkrijgen.

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

ARABLE

th·mann

Rivalen

- Fender Vintera '50s
  - Modified Strat & Tele
- Fender Player Series
  - Strat & Tele
- Squier Classic Vibe
  - '50s Strat & Tele

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Fender JV Modified '50s Telecaster & '60s Stratocaster

Mods & Rockers

Veertig jaar na de introductie van de in Japan gemaakte JV Strat en Tele brengt Fender de reeks terug met nieuwe, gemodificeerde uitvoeringen die het beste van toen en nu te bieden hebben. tekst **Neville Marten** foto's **Olly Curtis**

Toen we voor het eerst hoorden dat Fender JV reissues ging uitbrengen omdat de introductie van de in Japan gemaakte modellen veertig jaar geleden plaatsvond, dachten we even dat het om nauwkeurige replica's van die destijds baanbrekende modellen zou gaan, die op hun beurt weer teruggrepen op de Strats, Teles en Precision en Jazz bassen uit het gouden pre-CBS tijdperk van het merk. De allereerste Japanse Fenders hadden een geschreven Fender-logo op de kop, met daarnaast in een veel kleiner lettertype 'Squier'. Die instrumenten verbluften iedereen die ze zag, met hun briljante constructie, aandacht voor detail en authentieke look en feel.

Dat bleek echter niet het geval, maar teleurgesteld zijn we niet want we hebben hier te maken met interessante en veelzijdige instrumenten die een plek verdienen in het middensegment van het brede Fender-assortiment. Beide gitaren hebben veel gemeen, van hun lindehouten body's met glanzende urethaan afwerking tot de met zijdeglanslak afgewerkte halzen met een zacht V-profiel, moderne 241-mm (9,5-inch) radius en esdoorn toets met 21 medium

StageCoach Sessions

Videoseries voor muzikanten

Dr. Jordan Institute *Nicole Jordan, Mark Tuinstra, Stefan Kruger en Sean Fasciani*

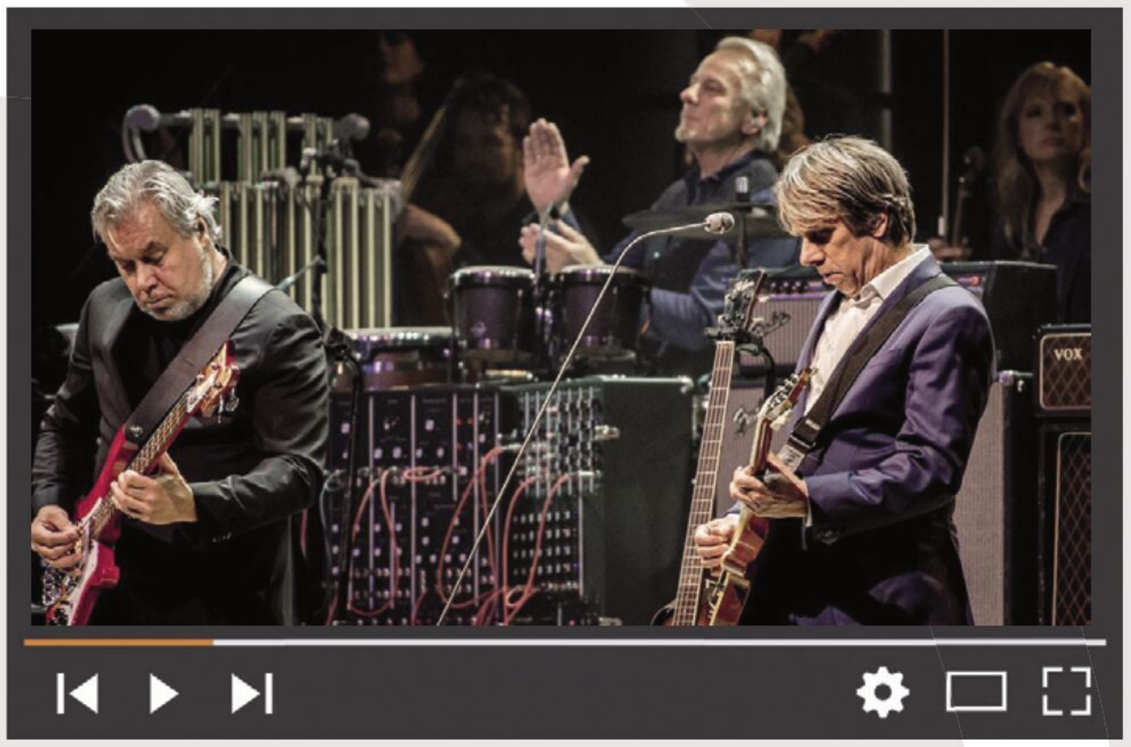

Jac Bico *Gitaarsounds van The Beatles*

Rory Ronde *Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions*

Reinier Voet *Akoestische gitaar in jazz*

BJ Baartmans, Sjoerd van Bommel *The Space Age Travellers*

Richard van Bergen en JJ Goossens van Richville *Blues & roots*

Jesús Hernández & Jan-Luc van Eendenburg *Buena Vista Cuba*

Jerôme Hol *Trio-performances en workshop fusion*

Jay-P *Microfoonkeuzes voor elektrische gitaar*

Check ***Musicmaker.nl, Gitarist.nl, Slagwerkkrant.nl, DeBassist.nl, Interface.nl***

Music maker lijfblad voor muzikanten · Gitarist · Slagwerk Krant · De Bassist Kwartaalblad voor bassisten · Interface

StageCoach Sessions is een productie van ***Macho Brand Music Video Productions*** *in samenwerking met* ***Keijser 18 Mediaproducties***

jumbofrets. Ook hebben ze een benen topkam, vintage klinkende singlecoilpickups en eveneens vintage aandoende lockingstem-mechanieken. De toegang tot de halspen zit bij de kop, wat een veel handiger plek is dan bij de body, en beide gitaren zijn af fabriek besnaard met een set D'Addario 0.009 tot 0.042 snaren.

Zoals je mag verwachten van instrumenten die in Japan gemaakt worden, zijn bouw en afwerking vlekkeloos. Ze zitten strak in de lak, de frets zijn foutloos geplaatst en afgewerkt op een manier die je normaal gesproken alleen in een veel hogere prijsklasse ziet, en de bespeelbaarheid van beide gitaren is precies zoals je wilt: de snaren staan laag genoeg om comfortabel te spelen, maar hoog genoeg om niet aan te lopen. Minder enthousiast zijn we over de hoogte van de pickups. Bij de Strat staan ze veel te laag naar onze smaak, maar een snelle actie met een kruiskopschroevendraaier was genoeg om dat te corrigeren.

Wat de hele JV Modified-reeks bijzonder interessant maakt, zijn de extra pickup-schakelmogelijkheden. Elke gitaar uit deze reeks is uitgerust met een pullswitch op de toonregelaar, waarmee je geluiden kunt krijgen die je bij andere Strats en Teles niet vaak hoort. De gebruikelijk driestandenschakelaar heeft op deze Tele vier standen, waarbij positie 4 (richting de hals) beide pickups in serie selecteert voor extra power en pit. De push/pullpot zet beide standen waarbij de pickups gecombineerd worden uit fase en dat levert een nieuwe, neuzige 'honky' Tele-klank op. De Strats push/pullpot voegt de halspickup toe aan de brug, of aan de combinatie midden-brug, zodat we hals- en brugelement tegelijk horen, of zelfs alle drie de elementen. We zijn benieuwd hoe dat klinkt via onze Matchless Lightning test-versterker.

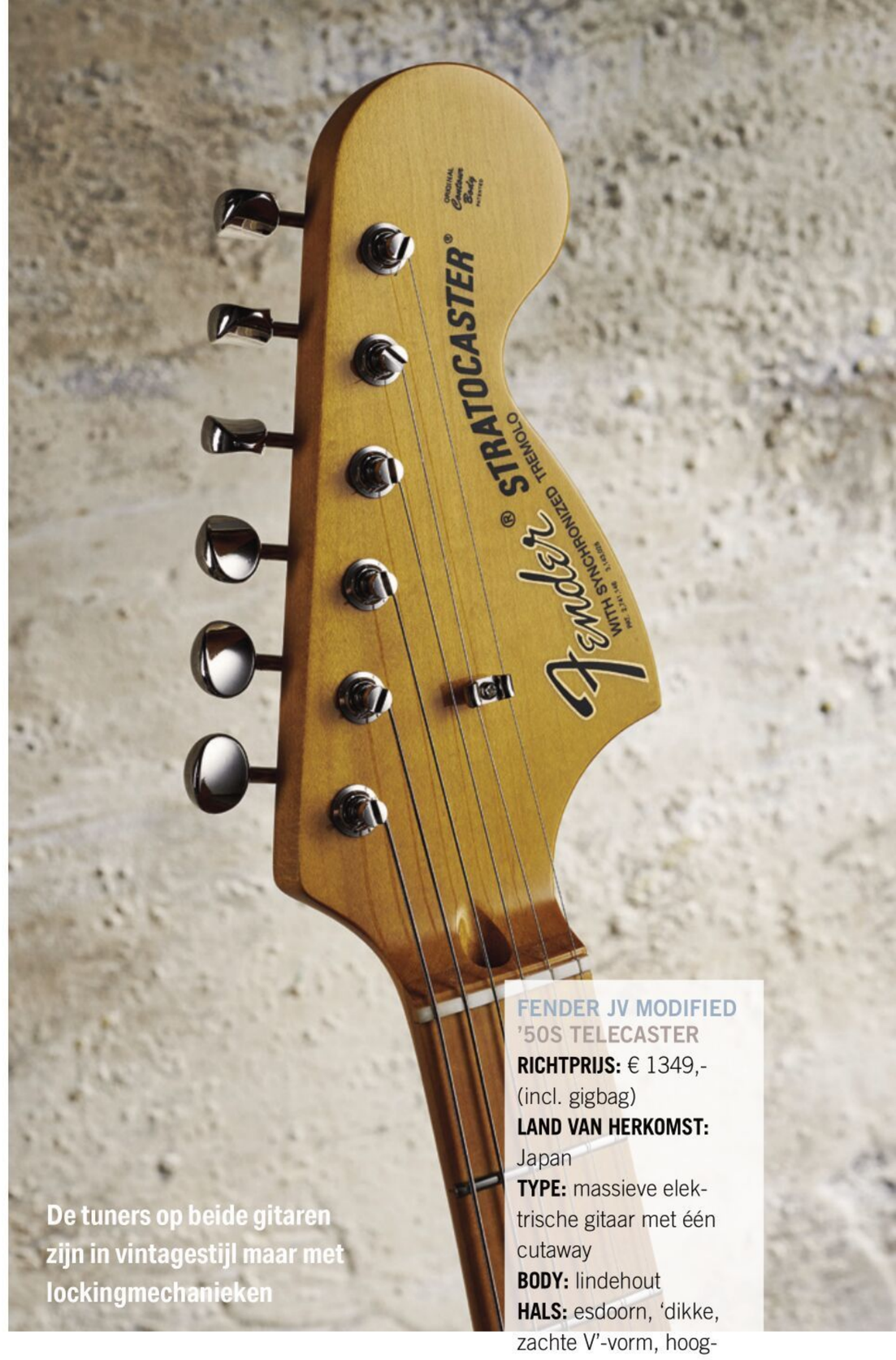

De tuners op beide gitaren zijn in vintagestijl maar met lockingmechanieken

Bespeeld

Zoals gezegd is de actie van beide gitaren precies goed. Fender noemt zijn halsprofiel een 'dikke, zachte V' en wat ons betreft valt dat tussen een reguliere C-vorm en de radicale V van veel vroege Strats en Teles in. Daarbij zijn ze relatief slank (21 mm bij de eerste fret en 23 mm bij de twaalfde). De lichtgewicht body's van lindehout voelen erg comfortabel als je de gitaren omhangt en dankzij de zijdeglans afwerking van de achterkant van de hals is spelen een soepele ervaring.

Over onze Matchless heeft de JV Modified Telecaster een aantal interessante klanken te bieden en een enkele daarvan hoorden we nooit eerder van een Telecaster. De drie 'normale' standen van de pickups geven een bijzonder muzikaal, helder geluid, zoals we van een goede Tele verwachten.

Het wordt echt interessant als we de vierde schakelmogelijkheid gebruiken; dan horen we namelijk beide elementen tegelijk in serie

FENDER JV MODIFIED '50S TELECASTER
RICHTPRIJS: € 1349,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Japan
TYPE: massieve elektrische gitaar met één cutaway
BODY: lindehout
HALS: esdoorn, 'dikke, zachte V'-vorm, hoogglanslak afwerking
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: been/42 mm
TOETS: esdoorn 'slab'-stijl met 241 mm (9,5 inch) radius
FRETS: 21, medium jumbo
HARDWARE: nikkel/chroom vintage Tele-brug met 3 messing 'ton'zadels; vintage-achtige lockingstem-mechanieken, goudgeanodiseerde slagplaat, Fender draagbandknoppen
STRINGSPACING, BRUG: 54 mm
ELEKTRONICA: 2x vintage-stijl Fender Tele singlecoil-pickup, volumeregelaar, toonregelaar met push/pulloptie die pickups uit fase zet; 4-weg keuzeschakelaar (positie 4 zet pickups in serie)
GEWICHT: 3,17 kg
OPTIES: geen
ANDERE MODELLEN: Fender JV Modified '50s Stratocaster HSS in 2-Color Sunburst; JV Modified '60s Custom Telecaster in Firemist Gold met bodybinding en palissander toets
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKING: White Blonde
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: fender.com

De elementschakelaar op de Tele heeft een vierde stand die beide pickups in serie zet

goede, bruikbare sounds is een bonus. We vonden met name de twee uit fase-geluiden van de Tele interessant, misschien ook omdat we die niet eerder hadden gehoord (hoewel ze ook op enkele andere modellen beschikbaar zijn). Ook de gebruikelijke sounds zijn dik in orde. Hetzelfde geldt voor de Strat: de twee extra geluiden (alle pickups aan en hals en brug tegelijk) voegen extra mogelijkheden toe aan een gitaar die altijd al een van de meest veelzijdige was.

» geschakeld. Dat geeft een vollere, hardere sound dan de gebruikelijke parallelle schakeling. Zeer geschikt voor vette bluessolo's of, met de toon een stukje dicht, slonzige jazz. Trek aan de toonregelaar met beide pickups tegelijk en je activeert de uit fase-schakeling. Deze 'in serie maar uit fase'-sound klinkt meer als Peter Greens Les Paul dan als een Strat, terwijl de parallel-sound veel lichter klinkt. Erg cool!

Gaan we over naar de '60s Stratocaster, dan kennen we al Strats of Strat-achtige gitaren met een combinatie van hals- en brugpickup, of waarbij je alle drie de elementen tegelijk kunt inschakelen. Beide zijn zeer bruikbare geluiden, waarbij de eerste combinatie klinkt als een volvette Tele in de middenpositie en de tweede erg funky en perfect is voor cleane riffs, arpeggio's of slagjes met akkoordfragmenten.

De Strat klinkt net als de Tele erg muzikaal en prettig, in iedere positie. En vergeet niet dat helder en duidelijk klinkende gitaren geweldig combineren met pedalen, zeker als je chorus of delay gebruikt. Gooi er een overdrive of distortion tegenaan en de wereld ligt aan je voeten.

De push/pull-toonpot van de Strat biedt extra pickupcombinaties

Conclusie

Toegegeven, we keken een beetje vreemd op toen we ons voor het eerst realiseerden dat deze gitaren niet waren wat we dachten dat ze zouden zijn. Maar nu we er een paar dagen mee geleefd hebben, is het een heerlijke ervaring gebleken. Of je nu houdt van de geanodiseerde slagplaat van de Tele of niet, of van het nogal ongewone White Blonde dat eigenlijk doorschijnend grijs is, we vermoeden dat deze gitaar snel in de smaak zal vallen als je hem aansluit op een fatsoenlijke versterker (zoals wij gelukkig konden doen).

Met de Strat is het al niet anders. Zoek je iets met een Hendrix-vibe, dan is dit een prima begin. En of je nu van cleane, funky Strat-sounds houdt of van ruige fuzz, deze gitaar doet waarschijnlijk alles wat je van een Strat verwacht.

Dat beide instrumenten slimme schakelmogelijkheden hebben met twee, zijn we na deze test van mening dat het juist geweldige gitaren zijn. Sterker nog: deze gemodificeerde Fenders zijn twee uitstekende rockers. Gefeliciteerd! G

We verwachten dat deze gitaren voor minder dan 1500 euro in de winkels zullen staan, wat een zeer redelijke prijs is voor instrumenten van dit kaliber: goed gebouwd, veel bruikbare geluiden en licht bespeelbaar.

Waar we eerst dachten dat Fender de plank misgeslagen had met deze

FENDER JV MODIFIED '60S STRATOCASTER
RICHTPRIJS: € 1349,- (incl. gigbag)
LAND VAN HERKOMST: Japan
TYPE: massieve elektrische gitaar met twee cutaways
BODY: lindehout
HALS: esdoorn, 'dikke, zachte V'-vorm, hoogglanslak afwerking, grote kop
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: been/42 mm
TOETS: esdoorn 'slab'-stijl met 241 mm (9,5 inch) radius
FRETS: 21, medium jumbo
HARDWARE: nikkel/chroom vintage-achtige Strat-brug met gebogen stalen zadels; vintage-achtige lockingstemmechanieken, 3-laags perkament slagplaat met verouderde knoppen en schakelaar; Fender draagbandknoppen
STRINGSPACING, BRUG: 54 mm
ELEKTRONICA: 3x Fender vintage- klinkende single-coilpickup; 1x volume- en 2x toonregelaar, toonregelaar 2 heeft een push/pullfunctie waarmee je in posities 1 en 2 de halspickup inschakelt
GEWICHT: 3,34 kg
OPTIES: geen
ANDERE MODELLEN: zie Tele
LINKSHANDIGE MODELLEN: nee
AFWERKING: Olympic White

FENDER JV MODIFIED '50S TELECASTER
OORDEEL
GITARIST ZEGT: Deze goed gebouwde gitaar biedt veel waar voor zijn geld, met interessante klanken voor een Tele

FENDER JV MODIFIED '60S STRATOCASTER
OORDEEL
GITARIST ZEGT: Fantastisch spelende en klinkende gitaar met slimme schakelmogelijkheden

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Collings 290 DC S TV Yellow

Bedoeld als instapmodel voor kinderen zijn de Epiphone Power Player gitaren dankzij het handzame formaat ook ideale reisgitaren. We checken een Les Paul en SG.

tekst **Gertjan Smit**

Epiphone Power Player Les Paul & SG maar

De nieuwe Epiphone Power Players zijn kleinere versies van Gibsons bekende solidbody's. Handig voor mensen met kleine handen (zoals kinderen), maar ook om mee te nemen op vakantie of op tour als je graag een extra gitaar in de kleed- of hotelkamer bij je hebt.

Constructie

Je ziet ze niet zo vaak, elektrische kindergitaren. Er is een onwijs groot aanbod aan voornamelijk klassieke kindergitaren in allerlei vormen, maten en kleuren, maar kleine elektrische en ook westerngitaren zie je daarentegen niet zoveel. Dat is erg jammer, want naar mijn mening maakt het niet uit op wat voor gitaar je begint. En waarom zou je op een klassieke gitaar moeten beginnen als je al weet dat je heel graag, om maar even bij de twee testmodellen te blijven, de riffs en solo's van bijvoorbeeld Slash of Angus Young wilt leren spelen? Dus hulde aan Epiphone voor deze nieuwe serie.

Op de vorm van de body na zijn de twee gitaren qua gebruikte materialen en constructie nagenoeg identiek. Het grootste verschil met de 'volwassen' versie is dat beide een geschroefde hals hebben terwijl die bij standaard Epiphone- en Gibson-modellen gelijmd is. Een ander belangrijk verschil bij het Les Paul-model is dat de body uit een dunne plank mahonie bestaat en dus geen gewelfde (esdoorn) top heeft zoals het origineel. Het SG-model heeft van origine natuurlijk al een dunne mahonie body, dus deze mini-versie wijkt op dit punt niet af. Nog een ander klein verschil is de gecompenseerde wraparound-brug die het losse staartstuk in combinatie met een tune-o-matic brug van de standaardversies vervangt. Door de kleinere body is daar simpelweg geen ruimte voor en dit is een mooie oplossing.

Verder zien ze er behoorlijk authentiek uit. De body is natuurlijk wat kleiner en de mensuur is met zijn 577,3 mm ongeveer 5 centimeter korter dan die van de grote versie. De hals is eveneens van mahonie en heeft een toets van Indiaas laurier (een soort palissander) met trapeziumvormige inleg. Dit is een mooi detail dat bijdraagt aan het authentieke voorkomen; je ziet namelijk regelmatig positiestippen op goedkopere kopieën.

De elementen zijn van eigen makelij en voorzien van keramische magneten. Het halselement heeft een medium output van 8 kohm en het brugelement een hoge output van 15,5 kohm. Beide elementen hebben elk een eigen volume- en toonregelaar. Ook dit is een grote plus ten opzichte van veel andere instapmodellen, die vaak alleen masterregelaars hebben. Op deze manier krijg je dus echt de speelervaring van de grote broers. Zo kun

Rivalen
- Squier Mini Stratocaster
- Ibanez GRGMG21

Klein fijn

je het geluid van de elementen mengen als de elementschakelaar in de middenstand staat en als je één volumeregelaar helemaal dichtdraait kun je de schakelaar als killswitch gebruiken.

Geluid

Alhoewel het kleinere gitaren zijn, voelen ze wel gelijk vertrouwd aan. De hals ligt lekker in de hand en het enige waar ik een beetje aan moet wennen is de kleinere body. Vooral zittend is het steunpunt van je rechteronderarm wat anders, maar dit went al snel. En natuurlijk zullen de gitaren voor kinderen wat meer in verhouding zijn.

Aangezien de Power Players op de vorm van de body na identiek zijn, klinken ze zoals verwacht ook nagenoeg hetzelfde. En ik moet eerlijk zeggen: dat valt zeker niet tegen. Het halselement klinkt warm en vol, maar heeft dankzij de keramische magneet nog voldoende bite om niet modderig te worden; met wat gain ideaal voor die romige, vloeiende solo's. Precies wat je zou verwachten van een Gibson-achtige solidbody. Het brugelement is vrij scherp en overstuurt al vrij snel dankzij de hoge output. Dit werkt erg goed in combinatie met een eenvoudige oefenversterker, waarvan het gainkanaal vaak wat aan de tamme kant is. Over mijn eigen set-up blijven de Epiphones ook prima overeind. Ze klinken strak en gedefinieerd, dus het zijn uitstekende gitaren om je eerste rock- en metalriffs op te oefenen.

De bespeelbaarheid is dik in orde, en de afwerking van de hals en frets is netjes. Ik zou er zelf alleen een nieuw setje snaren op doen.
De afstelling zo uit de doos is prima en ook de intonatie is spot on. Dit kan soms wel eens een probleem zijn bij kleinere gitaren, maar mede dankzij de gecompenseerde brug is er bij de Power Players niets aan de hand.

Conclusie

De Power Player-modellen zijn prima instapmodellen, ik verwacht dat menig jonge (aspirant-)gitarist hier heel blij van gaat worden.
De bespeelbaarheid is dik in orde en beide gitaren hebben de looks van hun grote broers. Ze zijn verkrijgbaar in drie verschillende kleuren: Lava Red, Ice Blue en Dark Matter, dus voor elk wat wils. De Epiphones klinken haast identiek, dus ga lekker voor het model dat je het meest aanspreekt. Of dit nou is omdat je de gitaar mooi vindt of omdat je favoriete gitarist op dat model speelt. Je krijgt er een gigbag, strap, kabel en een paar plectrums bij, dus je hebt alleen nog een versterker nodig en je bent klaar om te rocken.

Maar ook voor de gevorderde volwassen speler zijn het leuke gitaren. Ze voelen vertrouwd aan en zijn zoals gezegd ideaal voor op reis of gewoon lekker voor op de bank. Dat wordt straks nog ruzie thuis: speelt papa nou alweer op mijn gitaar! G

EPIPHONE POWER PLAYER LES PAUL & SG

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Prima bespeelbare en goed klinkende kinder- en reisgitaren

EPIPHONE POWER PLAYER LES PAUL & SG
RICHTPRIJS: € 279,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: elektrische gitaar
BODY: mahonie
BRUG: Lightning Bar gecompenseerde wrap-around
TOETS: Indiaas laurier
HALS: mahonie
FRETS: 22 medium jumbo
MENSUUR: 577,3 mm (22,73 inch)
BREEDTE TOPKAM: 41 mm
ELEKTRONICA: Epiphone 650R humbucker (hals), Epiphone 700T humbucker (brug), 2x volume-, 2x toonregelaar, driestandenschakelaar
HARDWARE: verchroomd
GEWICHT: ong. 3 kg
ACCESSOIRES: gigbag, strap, plectrums
KLEUR: Lava Red, Ice Blue, Dark Matter
DISTRIBUTIE: Gibson Europe BV, Amersfoort, tel. 088-0231000
WEBSITE: epiphone.com

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Taylor Grand Auditorium 724ce koa

Groeten uit

De Californische producent van kwaliteitsgitaren kondigt een herziening van zijn 700-serie aan met de introductie van twee nieuwe koa-modellen, de Grand Concert 722ce en deze, de Grand Auditorium 724ce. tekst **Neville Marten** foto's **Olly Curtis**

TAYLOR 724CE KOA
PRIJS: € 3499,- (incl. koffer)
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: elektro-akoestische gitaar met één cutaway
ZIJ/ACHTERKANT: massief Hawaïaans koa
BOVENBLAD: massief Hawaïaans koa
HALS: mahonie met zacht V-profiel
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
TOPKAM/BREEDTE: been/44 mm
TOETS: West-Afrikaans ebbenhout
FRETS: 20
HARDWARE: Taylor gesloten stemmechanieken van geborsteld brons, draagbandknoppen, batterijcompartiment bij jackuitgang aan achterzijde
STRINGSPACING: 56 mm
ELEKTRONICA: Taylor Expression System 2, met regelaars voor volume, treble en bass op klankkast
GEWICHT: 2,1 kg
OPTIES: geen
REEKSOPTIES: de 722ce koa is de iets kleinere Grand Concert-versie met vergelijkbare specificaties als de 724ce
LINKSHANDIGE EXEMPLAREN: nee
AFWERKING: ultradunne transparante matte lak
DISTRIBUTIE: Taylor Guitars, Amsterdam, tel. 020-6676030
WEBSITE: taylorguitars.com

Rivalen
- Takamine EF508KC
- Breedlove Pursuit Exotic S Concert
- Taylor K24ce

De gitaarindustrie heeft veel te danken aan Taylor. Sinds Bob en zijn partner Kurt Listug in 1974 het bedrijf oprichtten, zijn ze erin geslaagd superieure bouwkwaliteit naar een industrie te brengen die gewend was op zijn lauweren te rusten en tevreden was met vergane glorie. Tien jaar later zou PRS hetzelfde doen voor de elektrische gitaar en als gevolg daarvan is de kwaliteit van instrumenten tegenwoordig beter dan ooit. Natuurlijk heeft dat ook te maken met de introductie van moderne technologie zoals CAD-design, computer-gestuurde machines en lasertechnologie, die allemaal een rol hebben gespeeld bij de productie van ons testmodel.
De 700-serie is erg belangrijk voor Taylor vanwege de verkoopcijfers in het hoge middensegment van het merk. Deze reeks is nu vernieuwd, getuige de introductie van twee beauty's, de 722ce Grand Concert en de prachtig uitziende 724ce Grand Auditorium, beide in Hawaïaans koa.

Taylor heeft nauw samengewerkt met een houtleverancier in Hawaï om een verduurzamingsprogramma voor koa op te zetten. Daarbij gebruikt het merk ook delen van de koaboom die niet de fraaie tekening hebben die we bijvoorbeeld zien op de Taylor Koa Series gitaren, maar die toch aantrekkelijk genoeg ogen. Gemaakt met massief, 'geselecteerd' koa, zoals Taylor het noemt, heeft de 724ce (*cutaway electric*) een mahoniehouten hals, ebben toets, een binding rond klankkast en klankgat van Indiaas palissander, plus een slagplaat van donker gebeitst esdoorn. De decoratiering rond het klankgat is van paua schelp en het inlegwerk is van echt parelmoer. Het is een symfonie van natuurlijke materialen die uitstekend bij elkaar passen.
Ook binnenin de 724ce is er van alles aan de hand. Meesterbouwer Andy Powers' V-bracing heeft volgens het merk vele voordelen ten opzichte van de traditionele X-bracing, die al meer dan honderd jaar in gebruik is. De V-vorm strekt zich uit vanaf beide kanten van het klankgat om bij het eindblok weer samen te komen, met een centrale kruisbalk en extra zangbalkjes die uitwaaieren naar elke kant. De versterkende brugplaat en schuine stutten op het achterblad maken het plaatje compleet.
Volgens Powers ondersteunt de V-bracing de klankkast over de hele lengte waardoor de snaren langer trillen - meer sustain dus - zonder dat dit ten koste gaat van het volume. De 724ce is afgewerkt in een ultradunne matte lak die erg mooi oogt. Geborstelde bronskleurige stemmechanieken, een goed toegankelijk batterijcompartiment, een zwarte Tusq topkam en witte Tusq brug dragen allemaal bij aan het fraaie uiterlijk van dit instrument.

Bespeeld

Een van de sterke punten van Taylor gitaren is de lichte bespeelbaarheid. Het zachte V-profiel van de hals maakt ook dit weer een bijzonder comfortabele gitaar. De 0.012-gauge Elixir snaren voelen zacht en zonder weerstand op de 724ce. Het is beslist geen kleine gitaar en toch voelt de klankkast van de Grand Auditorium beter hanteerbaar dan bijvoorbeeld een dreadnought of jumbo.

Onversterkt heeft onze Taylor een krachtige en warme toon. Dreunend laag ontbreekt en in plaats daarvan horen we een gebalanceerd laagmidden dat mooi samengaat met het muzikale hoogmidden en fraaie hoog van deze gitaar. Fingerpicking klinkt helder en direct, terwijl akkoordenwerk mooi gebalanceerd klinkt en een perfecte achtergrond is voor zang.

Het Expression System 2 pickup & voorversterker-systeem kennen we al enige tijd en functioneert prima. Bovendien is het makkelijk in het gebruik. Drie verstelbare sensoren zitten aan de onderkant van het bovenblad en achter (niet onder) het zadel. Daardoor wordt meer van de natuurlijke klank van het instrument versterkt. Het is een

Hawaï

intuïtief systeem met draaiknoppen voor volume, treble en bass aan de bovenste zijkant, vlakbij de hiel.

Conclusie

Zonder dat nadrukkelijk te verkondigen heeft Andy Powers er alles aan gedaan om Taylor af te helpen van het imago dat hun gitaren ‘er mooi uitzien, maar saai klinken’. Niemand twijfelt aan de constructiekwaliteit van Taylor gitaren, maar je hoorde gitaristen wel eens zeggen dat ze ‘persoonlijkheid’ missen. Nou, dat is allemaal anders geworden. Wie Taylor een warm hart toedraagt, zal blij zijn met deze nieuwe koa instrumenten. Koa staat erom bekend dat de klank bij gebruik snel verbetert en als een gitaar aan het begin al zo goed klinkt als deze, staat ons iets moois te wachten. En als Powers, die onlangs het stokje overnam van Bob Taylor en Kurt Listug en zich nu CEO van Taylor Guitars mag noemen, met zijn team instrumenten blijft creëren die er zo goed uitzien en klinken als deze 724ce koa, dan zijn ze niet te stoppen. De keus voor het prachtige en duurzaam geoogste koa pakt erg goed uit en is een belangrijk onderdeel van het succes van deze schitterende en erg goed klinkende gitaar. Goedkoop is hij niet, maar we denken dat Taylor met deze gitaar een grote groep liefhebbers blij gaat maken. G

TAYLOR 724CE KOA

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Schitterende, goed gebouwde en goed klinkende gitaar; wel aan de dure kant

Boss Space Echo RE-202

De geschie

Boss presenteert een pedaal met de klank van Rolands legendarische tape-echo.

tekst **Trevor Curwen** foto's **Olly Curtis**

BOSS SPACE ECHO RE-202
RICHTPRIJS: € 395,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: delaypedaal
FUNCTIES: gebufferde bypass, 12 modi, 127 geheugenplaatsen, tap-tempo, herhalingen klinken door, mute-optie voor droog signaal
REGELAARS: Mode Selector, Bass, Treble, Reverb Volume, Repeat Rate, Intensity, Echo Volume, Saturation, Wow & Flutter, Guitar/Line-drukknop, New/AgedTape-drukknop, Memory- drukknop, Bypass-voetschakelaar, Memory-voetschakelaar, Tap-voetschakelaar
AANSLUITINGEN: standaard ingangen (A/Mono, B), standaard uitgangen (A/Mono, B), CTL/Exp, midi in, midi out, usb (voor updates)
VOEDING: 9V Boss PSA netadapter, 500 mA (meegeleverd)
AFMETINGEN: 5,2 x 19,2 x 13,3 cm (hxbxd)
DISTRIBUTIE: Roland, Westerlo (B), tel. (0032) (0)14575811
WEBSITE: boss.info/nl

De RE-201 Space Echo is een icoon uit het verleden. Boss kwam daarom vijftien jaar geleden al met een eerbetoon aan Rolands veelkoppige tape-echo in de vorm van het Boss RE-20 pedaal. Echter, de technologie blijft zich ontwikkelen en het werd tijd voor een nieuwe kijk op de Space Echo, met nieuwe manieren om het complexe, niet-lineaire gedrag van het origineel te reproduceren.

Boss zegt dat elk onderdeel dat van invloed is op de klank van het origineel zorgvuldig is bestudeerd en opnieuw gecreëerd met nieuwe algoritmes. Het resultaat is niet één maar twee nieuwe pedalen: de RE-202 met drie voetschakelaars, die we hier testen, en de RE-2, die in de standaard Boss pedaalvorm verschijnt - klinkt even goed, maar mist een aantal functies van zijn grote broer.

De RE-202 is ongeveer zo groot als tweeënhalve Boss compactpedaal naast elkaar en zit in een gebogen chassis dat terug lijkt te grijpen op de allereerste Boss effecten, zoals de CE-1, DM-1 en DB-5. De RE-202 heeft zowel stereo als mono aansluitingen en de rechterzijde weerspiegelt precies de layout van de klassieke RE-201, met een twaalfstandenschakelaar om de combinaties van opname- en afspeelkoppen te kiezen.

Deze nieuwe uitvoering verschilt echter van het origineel, want hij heeft vier koppen in plaats van drie. Waar de RE-201 vier kopopties had zonder reverb, zeven met reverb en een stand met alleen reverb en geen delay, biedt de nieuwe zeven modi met alle mogelijke combinaties van de eerste drie koppen plus nog eens vijf modi die gebruikmaken van de vierde kop. Reverb kan aan alle combinaties worden toegevoegd door middel van de reverb volume-knop.

Daar tegenover stelt de kleinere RE-2 slechts drie virtuele koppen en elf modi, die overeenkomen met de echo modi van de RE-201 (waarbij alleen de modi 5 tot 11 reverb hebben). In zijn standaard Normal-modus heeft de RE-202 hetzelfde repeat rate (delaytijd) bereik als een RE-201 en een maximumwaarde voor de taptempofunctie van één seconde. Maar er is een Long-modus met een taptempo van twee seconden en die verlengde delaytijd zorgt voor mogelijkheden die de capaciteit van een vintage Roland te boven gaan.

In gebruik

Een deel van de specifieke klank van een tape-echo is uiteraard toe te schrijven aan de eigenaardigheden van het tape-medium en het transportmechanisme. Met de RE-202 kun je die parameters simuleren, wat betekent dat bepaalde geluidskarakteristieken die zich bij een originele tape-echo niet of nauwelijks laten controleren, hier keer op keer kunnen worden ingesteld om precies het geluid te krijgen dat je zoekt.

Zo kun je de RE-202 laten klinken als een machine waarvan de tape splinternieuw is of waarvan de tape al veel vaker is gebruikt en dus doffer klinkt. De kleine afwijkingen van het geluid worden veroorzaakt door kleine schommelingen in de bandsnelheid die te wijten zijn aan het transportmechanisme. Je kunt dit eventueel nabootsen met de wow & flutter-knop, die voor een realistische, karakteristieke zweverigheid

Met de Mode Selector kun je uit de verschillende kopcombinaties kiezen, duidelijk aangegeven door rode leds

We hadden niet verwacht dat de RE-202 qua klank in de buurt zou komen van het origineel, maar dat doet hij wel - en hoe!

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

denis herhaalt zich

Door de Inputknop kun je ook apparaten van lijnniveau op de RE-202 aansluiten, zoals een mixer of een synth

De RE-202 heeft meerdere functies waarmee je vintage tape-echokarakteristieken kunt simuleren

» zorgt, maar die ook toonhoogtes kan veranderen alsof het apparaat uit de bocht vliegt, mocht dat de klank zijn die je zoekt.

De voorversterker in het origineel draagt met compressie en vervorming bij aan de zo gewilde klankkleur, zeker als je hem flink op zijn donder geeft - en ook dat kan worden nagebootst dankzij de saturationknop, die de herhalingen dikte en vervorming meegeeft. Je kunt de voorversterker ook inschakelen als je de echofunctie niet gebruikt om zo je toon te verstevigen. In dat geval werkt de saturationknop alleen op het droge signaal. De bass- en trebleregelaar hebben een bruikbaar bereik om de herhalingen perfect op te laten gaan in je spel.

De reverb klinkt precies als de korte veergalm in de originele RE-201, maar er zijn ook hall-, room-, plate- en ambience-opties. De vier presets zijn handig om je favorieten op te slaan, maar de RE-202 komt met 127 geheugenplaatsen die via midi bereikt kunnen worden.

Rivalen

- Boss RE-2
- Echo Fix EF-X2
- Strymon Volante Magnetic Echo Machine

Onze originele RE-201 is ruim veertig jaar oud en behoorlijk versleten, en we hadden eerlijk gezegd niet verwacht dat de nieuwe uitvoering qua klank in de buurt zou komen. Maar dat doet hij wel, en hoe! De echo's met één kop zijn prima en erg bruikbaar, bijvoorbeeld als slapback, maar het zijn de combinaties met meer koppen die dit zo'n topmachine maken. Complexe ritmische patronen klinken geweldig, met herhalingen die in de rondte stuiteren en in de verte verdwijnen. De vierde kop is een bonus en maakt patronen mogelijk die je niet uit de RE-201 kunt krijgen.

De belangrijkste functies van de voetschakelaars zijn bypass, presetselectie en taptempo. Daarnaast hebben ze nog een tweede functie als je ze ingedrukt houdt. Met de middelste schakel je de reverb in/uit in je huidige programma, terwijl je met de andere twee functies, twist en warp, effecten creëert waarvoor je anders aan de knoppen zou moeten draaien. Met twist bereik je hetzelfde als wanneer je de repeat rate-regelaar zou opendraaien, terwijl warp het equivalent is van het opendraaien van intensity (feedback). Leuk natuurlijk, maar met een aangesloten expressiepedaal is nog veel meer mogelijk.

Conclusie

Het is Boss gelukt: de RE-202 reproduceert nauwgezet de klank van de Space Echo en heeft mogelijkheden die die van het origineel ver te boven gaan. Als een oorspronkelijke Roland RE-201 je wat te onhandig leek voor op je pedalenplank, zijn je zorgen voorbij. G

BOSS SPACE ECHO RE-202

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Accurate herschepping van de klank van een RE-201, maar dan met (veel) extra mogelijkheden

Elke voetschakelaar heeft een tweede functie wanneer je hem ingedrukt houdt

BJ Baartmans

PRESENTEERT

SNARENPLUKKERS

★ IN WILD VERBAND ★

2022

11 SEP ★ STEENAKKER FESTIVAL
Erwin van Ligten, John Klaver, Eric Vaarzon Morel

30 OKT ★ WOUTER PLANTEIJDT (Sjako!)

20 NOV ★ JAN HENDRIKS (Doe Maar)

2023

8 JAN ★ LEIF DE LEEUW

12 FEB ★ JAC BICO (The Analogues)

11 MRT ★ MARCEL DE GROOT

12 MRT ★ LOEK SCHRIEVERS

16 APR ★ JAAP KWAKMAN (3JS)

28 MEI ★ BOOTHUIS FESTIVAL
Vedran Mircetic (De Staat) e.a.

SCHOUWBURG CUIJK
Aben RECLAME
StageCoach Sessions
vaessen advocaten
Seef beveiligingstechniek
Gitarist

KAARTEN: WWW.SCHOUWBURGCUIJK.NL

PRS SE Standard 24-08

Instapmodel krijgt make-over.

tekst **Dave Burrluck** foto **Phil Barker**

Deze nieuwe 24-08 uitvoering van de SE Standard (PRS-taal voor een gitaar met mahonie body) is uitgerust met twee tuimelschakelaartjes die het aantal geluidsmogelijkheden op acht brengen in plaats van de eerdere zes. Maar dat is niet de enige reden dat we deze nieuwe PRS testen. In de SE Standard 24-08 komt namelijk veertig jaar gitaarbouw van topkwaliteit samen. De top mag dan minder gewelfd zijn dan bij de Amerikaanse Standards, de body blijft een toonbeeld van elegantie, zeker met de dubbele binding eromheen en de transparant blauwe afwerking. De hals is stabiel en stevig dankzij de constructie uit drie delen esdoorn en de 24 frets zijn perfect in de palissander toets aangebracht.

Gebruik

Het is een lichte gitaar van nog geen 3,5 kg die heerlijk bespeelbaar is; het wide/thin-halsprofiel, de 10-inch radius en medium jumbofrets zorgen daarvoor. De hals is breed maar slank. Zo lang je je snaren in het begin maar uitrekt, blijft de vibrato goed op stemming. Oké, in single-coil-stand horen we niet de volheid van de SE Silver Sky, maar wel een overtuigende Fender-sound, die nooit dun of scherp wordt. De licht overwonden brughumbucker klinkt dik en gebalanceerd, zodat je er alle kanten mee op kunt. De halshumbucker klinkt sappig als Santana. Zoek je meer retro-sounds, draai dan het volume/toon van beide pickups een tikje terug. Daardoor worden de singlecoils mooi rond, en de humbuckers minder fel.

Conclusie

Zie deze gitaar niet over het hoofd! Het mag dan het instapmodel zijn, maar standaard is hij zeker niet. Sterker nog, wij vinden hem buitengewoon! G

PRS SE STANDARD 24-08

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Instappen was nog nooit zou aangenaam

INFO: PRS SE STANDARD 24-08 **RICHTPRIJS:** € 699,- **TYPE:** SOLIDBODY ELEKTRISCHE GITAAR **WEBSITE:** PRSGUITARSEUROPE.COM

J. Rockett El Hombre

Een scheurend eerbetoon aan Billy Gibbons in een doosje.

tekst **Trevor Curwen** foto **Phil Barker**

Dit nieuwe drivepedaal van J. Rockett vond inspiratie in de klassieke sounds van ZZ Tops Billy F Gibbons en is ook vernoemd naar de aanvoerder van de Tres Hombres. Zoals alle vergelijkbare J Rockett pedalen is ook deze compact en robuust. De gebruikelijke layout met drie knoppen bestaat uit volume, gain en een toonregelaar die 'bite' is gelabeld en die veel invloed op de klank heeft.

Gebruik

Het bereik van de gainknop strekt zich uit van een beetje gruis in je toon tot iets wat lijkt op een Marshall Plexi op 10. Daartussenin zit vast en zeker jouw sound, zeker als je fan van ZZ Top bent. Door de dynamische respons van het pedaal op je spel voelt het alsof je over een versterker speelt.

De biteregelaar maakt dit pedaal zo veelzijdig. Gebruik hem om het pedaal af te stemmen op je gitaar en versterker, of draai hem open om door de band heen te prikken.

Conclusie

Als je fan bent van het spel van Reverend Willie G, dan vind je in dit pedaal de sounds waar je van houdt. Daarbuiten is de J. Rockett El Hombre veelzijdig genoeg om ook bruikbaar te zijn in allerlei andere stijlen dan Texas-blues en -boogie. G

J. ROCKETT EL HOMBRE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Vet klinkend pedaal met handige biteregelaar voor tonale veelzijdigheid

INFO: J. ROCKETT EL HOMBRE **RICHTPRIJS:** € 219,- **TYPE:** DRIVEPEDAAL **WEBSITE:** FACE.BE

WWW.MUSICMAKER.NL

MAKE IT!

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/musicmaker

MUSICMAKER. MAKE IT!

muziekmagazines**.nl**

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Verbeter je speel

met Martin Miller en Mark Lettieri

Vrijwel iedereen die dit leest zal gitaar kunnen spelen. Sommigen hebben les gehad, anderen hebben zichzelf met behulp van vrienden, boeken of YouTube leren spelen. En waarschijnlijk hebben we allemaal punten waarop we beter zouden willen worden. Maar hoe doe je dat het meest effectief? In dit artikel geven Gitarist-redacteuren Steven Faber en Michiel Roelse inzicht in hoe het werkt om dingen aan te leren. Daarbij putten ze uit de ervaringen die ze zelf hebben opgebouwd als leerling en later docent, uit tips die ze hoorden in vele interviews met bekende gitaristen en uit specifieke interviews die ze voor dit artikel deden met Martin Miller en Mark Lettieri.

tekst **Steven Faber** en **Michiel Roelse**

speeltechniek

techniek

Martin Miller

Hij volgde het conservatorium in Dresden, doet veel clinics voor Ibanez, is regelmatig te zien op Jamtrack Central en op zijn eigen YouTube-kanaal met meer dan 600.000 volgers. Martin Miller bracht in 2013 zijn album ‘The Other End’ uit en in 2022 een enorme hoeveelheid covers die alle op Spotify te horen zijn. Hij zal concerten en workshops doen op Guitar Summit in Mannheim, 9-11 september.
martinmillerguitar.com

Als we gitaarspelen gebeuren er veel dingen tegelijkertijd. We stellen ons voor wat we willen horen, we sturen onze spieren aan, we horen het resultaat en zodra we met anderen spelen is er ook nog interactie. Of het resultaat een succes is (dat is het als het voldoet aan ons doel) is afhankelijk van hoe goed we kunnen luisteren, klanken kunnen herkennen én van de technische vaardigheden die we hebben om datgene uit te voeren wat we ons voorstellen om te willen spelen. In dit artikel hebben we het vooral over de ontwikkeling van die technische vaardigheden.

We doen dat aan de hand van de volgende onderwerpen: Spiergeheugen, Houding, Alternate-picking, Snelheid, Pick-slant, Timefeel en Eigen sound. En door het 8 pagina’s lange artikel heen vind je 4 workshops: Spiergeheugen ontwikkelen, Break it down, Licks oefenen en Timefeel ontwikkelen. Martin Miller en Mark Lettieri geven hun visie op alle onderwerpen en tal van tips!

Spiergeheugen

Een gitaarsnaar indrukken en aanslaan is niet moeilijk, maar om het vaker achter elkaar te doen, met wisselende noten en akkoorden terwijl je steeds precies die snaren aanslaat die je wilt horen, kortom alles wat nodig is om muziek te kunnen maken, vraagt om motorische vaardigheden. Daarbij wil je niet alleen de beweging van beide handen goed en synchroon uitvoeren, maar ook morgen hetzelfde kunnen doen als vandaag. Je wilt een C-akkoord kunnen pakken zonder na te hoeven denken over waar je precies je wijs-, middel- en ringvinger neerzet. Dat wordt spiergeheugen genoemd. Je denkt aan een enkel ding, zoals de naam van een akkoord, en je handen voeren meerdere bewegingen tegelijk uit.

Om een beweging te maken sturen je hersenen een elektrisch signaal via de motorische zenuwen naar je spieren. Om de zenuwen heen zit de vetachtige substantie myeline, die ervoor zorgt dat het signaal snel bij de spieren aankomt. Je kunt het, populair gezegd, zien als de isolatie van een elektrische leiding. Als je een beweging vaak herhaalt, neemt deze laag toe in dikte, waardoor de signalen heel effectief en snel aankomen bij de spieren. Wat wij spiergeheugen noemen is eigenlijk een combinatie van geheugen in onze

Mark Lettieri

Naast zijn werk met Snarky Puppy en de samenwerking met Cory Wong in de Fearless Flyers (onlangs nog op North Sea Jazz) heeft Mark Lettieri zes albums op eigen naam staan, waarvan de laatste, ‘Deep: The Baritone Sessions Vol. 2’, vorig jaar verscheen. In Gitarist 367, oktober 2021 vind je een interview met hem, dat we bij de extra’s van dit artikel op Gitarist.nl als pdf-download beschikbaar stellen. Hij zal 7 september met The Fearless Flyers in Paradiso staan en in oktober doet hij met Snarky Puppy Brussel en Amsterdam aan. Met zijn Mark Lettieri Group staat hij 16 november in het Bimhuis.
marklettieri.com

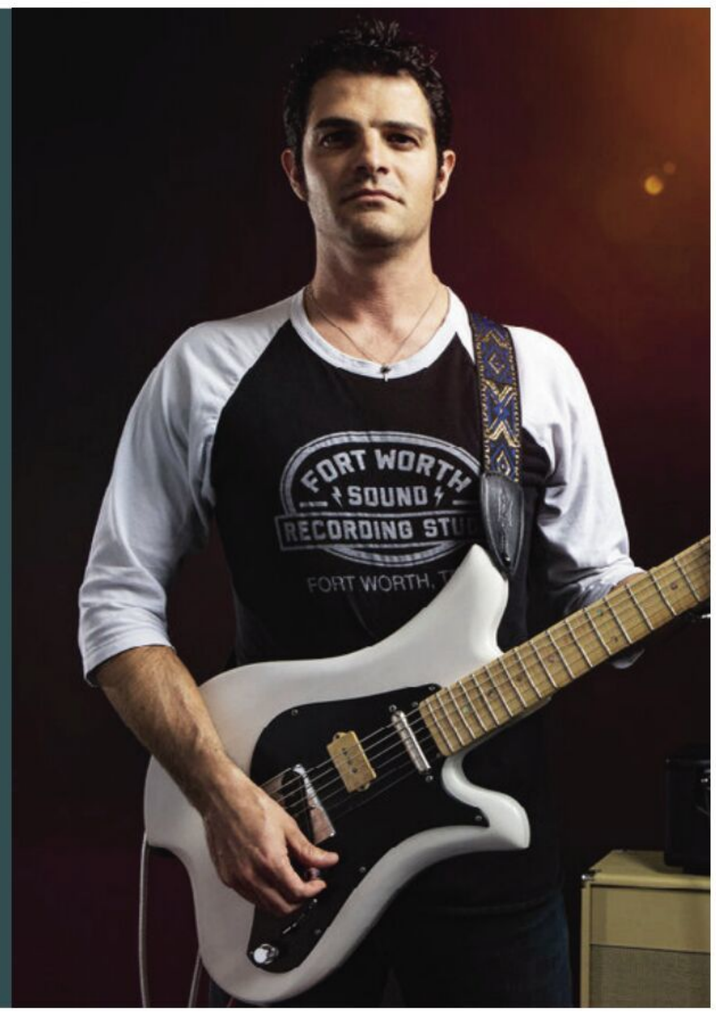

De Australische virtuoos **Frank Gambale** staat bekend als ontwikkelaar van het zogenaamde sweep-picking. Daarbij maakt je plectrum een beweging naar beneden als je naar een dunnere snaar gaat, en naar boven als je naar een dikkere snaar gaat. Zo kun je frases spelen die met alternate-picking erg lastig zijn, zoals arpeggio's met één toon per snaar. De meeste technisch goede gitaristen maken gebruik van een combinatie van aanslagtechnieken.

hersenen en spieren die heel snel en efficiënt de gevraagde beweging kunnen uitvoeren.

Houding

Een goede houding is essentieel. Onze adviseurs Mark Lettieri en Martin Miller benadrukken dat allebei. Mark Lettieri vertelt: "Ik heb een paar problemen gehad met mijn houding. Toen ik begin twintig was hing mijn gitaar veel te laag. Ik kreeg last van mijn linkerhand omdat ik snelle dingen probeerde te spelen die mij niet lukte met zo'n lage gitaar. Dus heb ik mijn gitaarband ingekort, ben op dunnere snaren overgestapt en heb me erop gericht om meer ontspannen te spelen. Als ik er niet bewust op let, wil ik nog weleens te veel voorover gaan zitten en dan krijg ik pijn bovenin mijn rechterschouder. Tijdens de pandemie werd het zo erg dat ik fysiotherapie nodig had om er vanaf te komen. Dat was wel een eyeopener, want ik blijf graag goed in vorm en nu moest ik naar fysio door het gitaarspelen!"

Een goede houding is niet altijd de makkelijkste houding en het is eenvoudig om bekende gitaristen te vinden die goed spelen met een houding die niet optimaal is. Martin Miller zegt daarover: "Dat zijn de uitzonderingen. Er zijn ook zangers die alle vocale regels overtreden en toch een lange carrière hebben, ook dat zijn uitzonderingen. En ik zou er niet bij voorbaat vanuit gaan dat je zo'n uitzondering bent. Er zijn principes die objectief gezien efficiënter zijn dan andere."

Als je zittend oefent, kies dan een goede stoel zonder leuningen, dus geen bank of fauteuil. Ga op de rand zitten met je rug recht of iets naar voren. Hou je linkerhand zo dat er ruimte is tussen de gitaarhals en je hand. Dus omsluit de hals niet helemaal, want dan zijn je vingers minder vrij om te bewegen. Oefen ook in de houding waarin je het wilt uitvoeren. Dus treed je staand op, oefen dan ook af en toe staand, zodat je daarmee vertrouwd raakt.

Alternate-picking

Als we het over alternate-picking hebben, spreekt Martin Miller van *rhythmic dependend alternate picking* of kortweg RDAP. "Het is voor iedereen goed om alternate-picking te koppelen aan ritme: op de tel speel je een neerslag, tussen de tel een opslag. Als je zo ritmegitaar en sololijnen leert spelen geeft dat een goede basis. En ik moet zeggen dat mijn favoriete gitaristen - en dan heb ik het over hun 'kruissnelheid' - heel ritmisch en 'in the pocket' spelen en de meesten bereiken dat door hun aanslag te koppelen aan het ritme. Er is een reden waarom de beste funkgitaristen allemaal een doorgaand bewegende pols hebben."

Het beste is natuurlijk drie keer per dag twee uur oefenen... Van **John McLaughlin**, die in de jaren zeventig een van de eerste, echte gitaarvirtuozen was, is bekend dat hij dag en nacht oefende. Een bandlid die een hotelkamer met John deelde, zag John na een optreden op de rand van zijn bed oefenen, tot ver in de volgende ochtend. Johns verklaring: "Er is zo veel te doen en zo weinig tijd."

Workshop: spiergeheugen ontwikkelen

Er zijn twee dingen belangrijk om het spiergeheugen te ontwikkelen: concentratie en herhaling. Concentratie gebruik je om nauwkeurig de beweging te maken en bij te kunnen sturen als dat nodig is. Daarvoor is het belangrijk dat je langzaam begint. Ongeduld en overschatting zijn hierbij de vijand. Wil je te snel resultaat zien of denk je dat je het al kan en sla je deze belangrijke fase over waarin je alle tijd hebt om datgene wat je je wilt aanleren heel nauwkeurig te leren spelen, dan krijg je als resultaat een slordige techniek. Pas als je het op een laag tempo meerdere keren foutloos kunt herhalen, kun je het tempo gaan opvoeren. Gebruik hiervoor een metronoom. In alle vormen en maten te krijgen, ook als app.
Begin langzaam en voer het tempo op met 4 tot 8 bpm, afhankelijk van hoe makkelijk je de stappen kunt maken. Speel wat je wilt aanleren meerdere malen per tempo.
Punten van aandacht zijn hierbij: houding, timing, nauwkeurigheid en ontspannen blijven. Om de ontspanning en concentratie te behouden kun je het best meerdere keren korte momenten oefenen. Een week lang drie keer per dag vijf minuten is effectiever dan een keer per week twee uur oefenen.

Ook Mark Lettieri geeft aan dat hij daaraan heeft gewerkt. “Dat ging met oefeningen en het langzaam op-en-neer spelen van toonladders. Maar ik gebruik het meer voor ritmische en dynamische partijen in plaats van het razendsnel spelen van zestienden en tweeëndertigsten met drie noten per snaar.”

Al Di Meola vertelde ons ooit dat hij gitaristen kende die nog harder oefenden dan hij, maar niet zijn techniek hadden. Hij dacht dat de beenstructuur van zijn pols in zijn voordeel werkte.

Alternate-picking kan dan een goede basis geven, het is niet automatisch de beste techniek voor snel spelen. Martin Miller: “Het kost veel moeite als je het vergelijkt met legato-spel, waarbij je alleen je linkerhand gebruikt. Maar je wordt wel beloond met een meer intense klank, waardoor de luisteraar weer denkt dat je eigenlijk sneller speelt. Ik durf te beweren dat dezelfde reeks noten op hetzelfde tempo sneller klinkt met alternate-picking dan legato gespeeld.”

Snelheid

Waarschijnlijk hebben we allemaal een aangeboren aanleg als het om snelheid gaat. De een kan nu eenmaal sneller kleine gecontroleerde bewegingen maken dan de ander.

Maar er is ook wat anders aan de hand met snelheid, want als we Martin Miller hierover spreken komen al snel de begrippen open en gesloten feedbackloop ter sprake. En dat vraagt om uitleg.

We zagen al hoe signalen via motorische zenuwen naar je spieren gaan. Gelijk daarna komen signalen via sensorische zenuwen terug naar je hersenen. Die kunnen hieruit opmaken of de uitvoering goed was of dat er iets aangepast moet worden. Martin Miller: “Dat is een open feedbackloop, want je kunt dingen aanpassen binnen de loop. Als je gaat versnellen zullen twee noten elkaar op een gegeven moment sneller opvolgen dan de tijd die nodig is om de feedback te verwerken. Dus moeten je hersenen zich aanpassen, want ze moeten meerdere signalen tegelijkertijd uitzenden. Dan heb je een gesloten loop, want je hebt een cluster van bijvoorbeeld vier noten waarvoor het signaal in een keer uitgestuurd wordt. Als noot twee niet goed is, kun je dat niet bijsturen voor noot drie en vier zijn geweest.

“Ken je dat gevoel als je sprint en je gaat heel snel, dat het voelt alsof je benen je vanzelf dragen? Als je loopt of jogt dan heb je het gevoel van de ene voet voor de andere. Links rechts links rechts. Maar als je een bepaalde snelheid passeert, is het bijna alsof je op wieltjes gaat en je denkt: hoe kan het dat ik niet val? Dat is de gesloten loop die je ervaart. En het betekent eigenlijk dat je het idee van controle hebben moet laten varen omdat er minder controle is als je in zo’n gesloten loop zit. En dat is iets wat mensen heel moeilijk vinden om aan te wennen, vooral volwassenen. Kinderen geven er niet zoveel om, die gáán gewoon. Maar een volwassene heeft het gevoel dat het niet zo hoort omdat je geen controle meer hebt over wat je doet; ze zijn te veel gefocust op netjes spelen in plaats van snel spelen. Probeer de bal aan het rollen te krijgen. Mensen kunnen niet over de snelheidsbarrière komen omdat ze te veel vast houden aan controle.”

Je verliest dus controle, maar hoe krijg je het dan uiteindelijk toch netjes? “Je moet tijd doorbrengen in de gesloten loop. Want je kunt de gesloten loop niet trainen als je er niet in zit. Dus alle oefeningen op een langzaam of medium tempo die op zich heel nuttig zijn, helpen je niet om beter te worden binnen de gesloten loop. Dat is als trainen voor een sprint terwijl je aan het joggen bent.

Maar er is nog iets bijzonders aan de hand, want niet alle technieken werken op hoge snelheid. Misschien is het heel comfortabel om een bepaalde techniek op medium snelheid te gebruiken, maar het kan goed zijn dat het op hoge snelheid niet werkt. De enige manier om uit te vinden of een techniek de potentie heeft om op een hoog tempo te werken, is om het uit te proberen. En soms door gewoon zonder na te denken snel te gaan, dan zoekt moeder natuur het voor je uit. Je wordt dan gedwongen om een efficiënte beweging te gebruiken omdat het anders niet gaat. Ja, je hebt een beetje

“Wat makkelijk voelt om te spelen geeft je meestal de beste resultaten en dan ga je klinken als jezelf” *Martin Miller*

In een interview met Gitarist vertelde **Shawn Lane**, waarschijnlijk de technisch meest begaafde gitarist ooit, dat “sommige frases zich niet langzaam laten oefenen en dan steeds sneller. Je speelt ze of je speelt ze niet. En dan bedoel ik nooit.” Dat bevestigt het verhaal van Martin Miller, dat je af en toe de controle los moet durven laten. Probeer bijvoorbeeld eens een frase op de gewenste snelheid te spelen, ook al is dat veel sneller dan je kunt. Blijf proberen tot je de bewegingen die je vingers moeten maken ‘voelt.’ Ga daarna steeds een standje op je metronoom naar beneden tot je de lick vlekkeloos kunt uitvoeren. En weet dat je aan één sessie niet genoeg hebt. Als je nooit sport en dan één dag honderd keer opdrukt, ben je ook niet direct in vorm. Consistentie en doorzettingsvermogen zijn essentieel om een goede techniek te krijgen.

vertrouwen in de natuur nodig als je snel wilt spelen.”

Pick-slant

Bij het aanslaan van een snaar met plectrum kun je het plectrum haaks op de snaar houden of naar beneden of naar boven gekanteld. We spreken dan van ‘pick-slant’, een term die is bedacht door Troy Grady, die veel video’s heeft gemaakt over virtuoze gitaarstijlen van diverse gitaristen. Pick-slanting is een oplossing voor het lastigste stuk van alternate-picking, het overstappen van de ene naar de andere snaar.

Workshop: snelheid en pick-slant ontwikkelen

Martin Miller: “Ik laat mensen meestal op een enkele snaar spelen. Eerst een ingedrukte noot en daarna wat meer noten met de linkerhand om een gevoel te krijgen van het synchroon spelen. Daarna komen snaarwisselingen met veel noten per snaar, zodat je niet constant hoeft te wisselen.

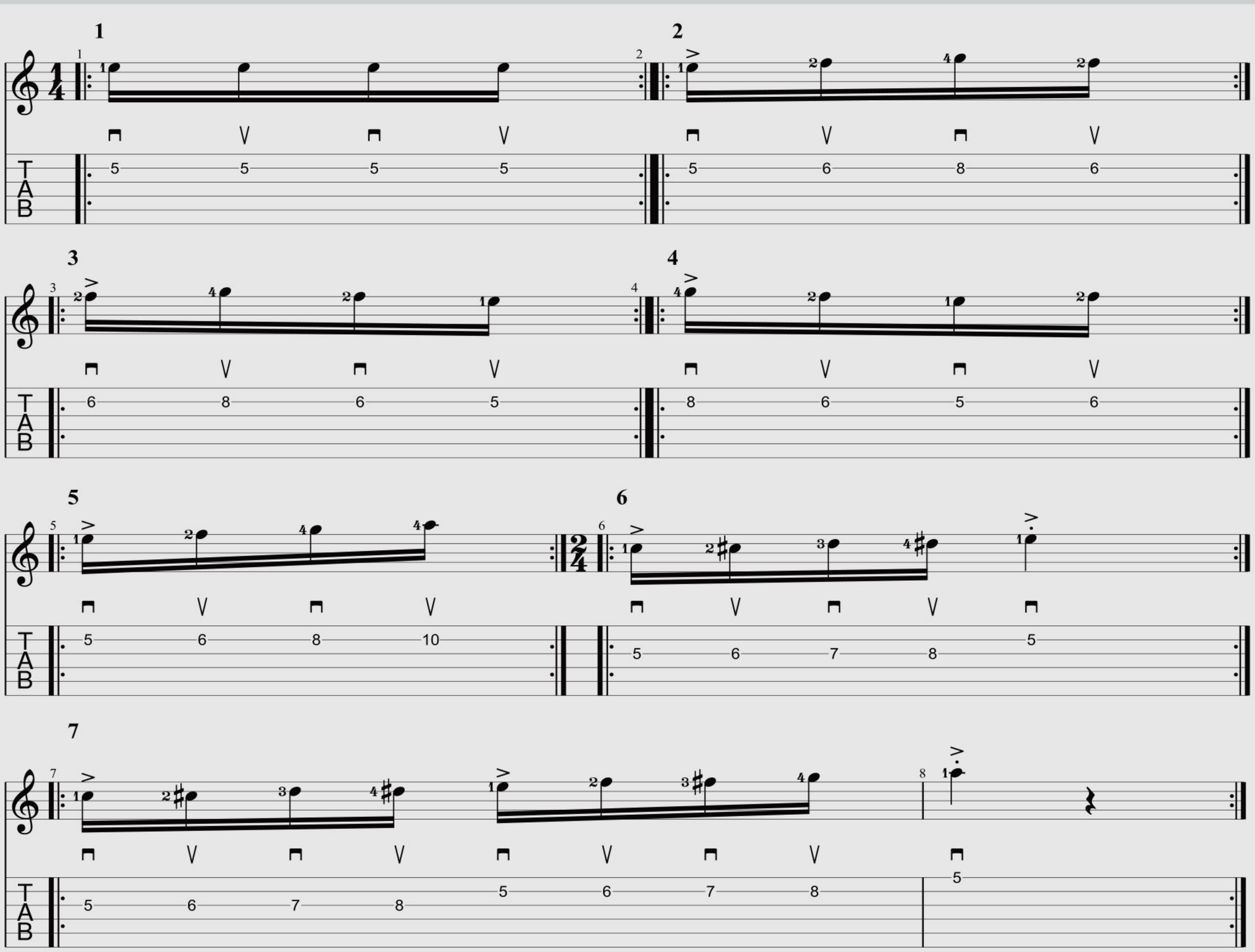

1. Speel één noot zo snel mogelijk
2. Wissel op één snaar van vinger: 1-2-4-2
3. Zelfde patroon maar begin nu op vinger 2: 2-4-2-1
4. Begin nu op vinger 4: 4-2-1-2
5. Introduceer een positiewisseling: 1-2-4-4
6. Speel 1-2-3-4 patroon en eindig op de volgende snaar met de wijsvinger
7. Speel 1-2-3-4 patroon over meerdere snaren

HOME OF
GUITARS, BASSES,
PEDALS & AMPS

9.-11. SEPTEMBER 22 ◦ ROSENGARTEN MANNHEIM / GERMANY

GUITAR SUMMIT

GET INSPIRED BY
EUROPE'S BIGGEST
GUITAR-SHOW

JEFF LOOMIS

KINGA GLYK

HENRIK FREISCHLADER *& Band* ◦ CHRIS BUCK *& Cardinal Black* ◦ MARTIN MILLER *& Session Band*
MARCUS DEML ◦ MICHAEL SAGMEISTER ◦ HENRIK DANHAGE ◦ NICK JOHNSTON
THOMAS BLUG ◦ TOM QUAYLE ◦ ALEX LOFOCO ◦ JANEK PENTZ ◦ CASPER ESMANN
SOPHIE CHASSÉE ◦ REMCO HENDRIKS ◦ KFIR OCHAION ◦ PERFECTO DE CASTRO
JOHN-F. KLAVER ◦ GUNDY KELLER ◦ BILLY WATMAN ◦ TIMO SOMERS
MAGDALENA KOWALCZYK ◦ MARTIN SCHMIDT ◦ PHILIPP ADAM
...and many more

HENRIK LINDER

GUS G.

PETE THORN

- LARGE EXHIBITION on 4 floors with more than 500 brands from the world of guitars and basses
- MORE THAN 100 WORKSHOPS on 7 stages
- Exclusive MASTERCLASSES
- Friday & Saturday Night in CONCERT

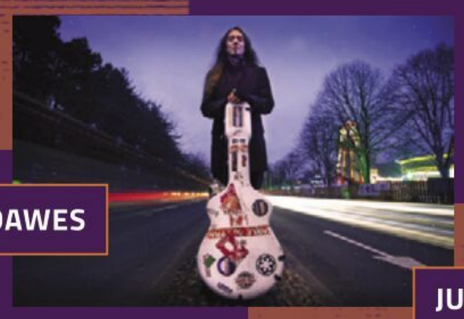
MIKE DAWES

JULIA HOFER

SARAH LONGFIELD

- FAMILY-SPECIAL ON SUNDAY
- RANDY RHOADS SPECIAL SHOW
- DO IT YOURSELF AREA
- YOGA FOR MUSICIANS
- FLEAMARKET
- FOODTRUCKS

JON GOMM

HEAVYSAURUS

GET YOUR TICKET NOW
guitarsummit.com/tickets

STADTMARKETING**MANNHEIM²**
I'M SOUND
NEXT MANNHEIM
MANNHEIM MUSIC WEEK
#WIR VERSTEHEN MUSIK

gefördert von:
NEUSTART KULTUR
INITIATIVE MUSIK gGmbH
Die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien

Fotos: Bernie Marsden by Nik Huber, Mike Dawes by Paul Templing, Jeff Loomis by Bianca Berger, Julia Hofer by Maria Frodl
Heavysaurus by Sony Music, Kinga Glyk by Peter Hönnemann, Sarah Longfield by Derek Sampson

Pick-slant:

1. Neerwaartse pick-slant of opslag *escape*: positie V b-snaar: 2-1, g-snaar: 3-1
2. Opwaartse pick-slant/neerslag *escape*: begin met vinger 1 op de g-snaar, dan b-snaar: 2-1 en g-snaar: 3

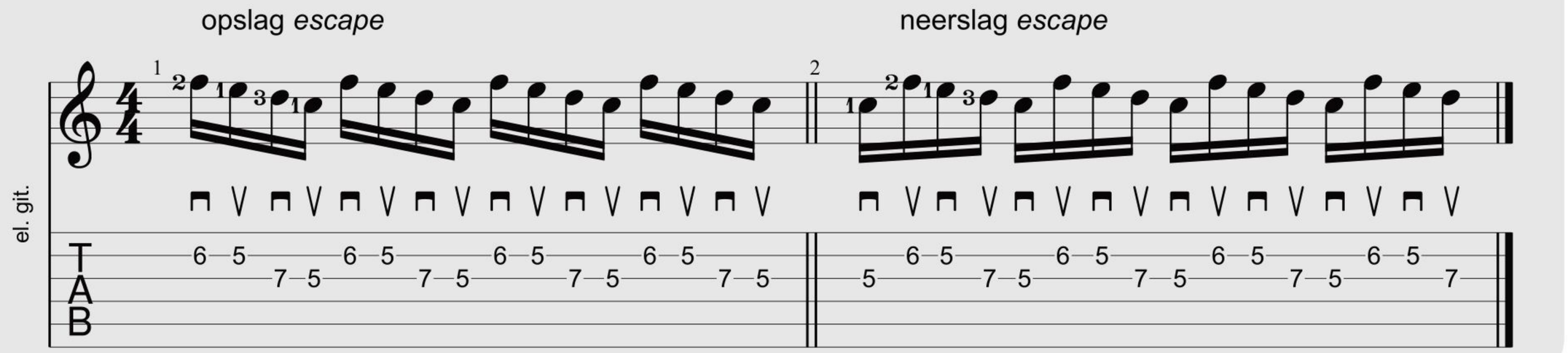

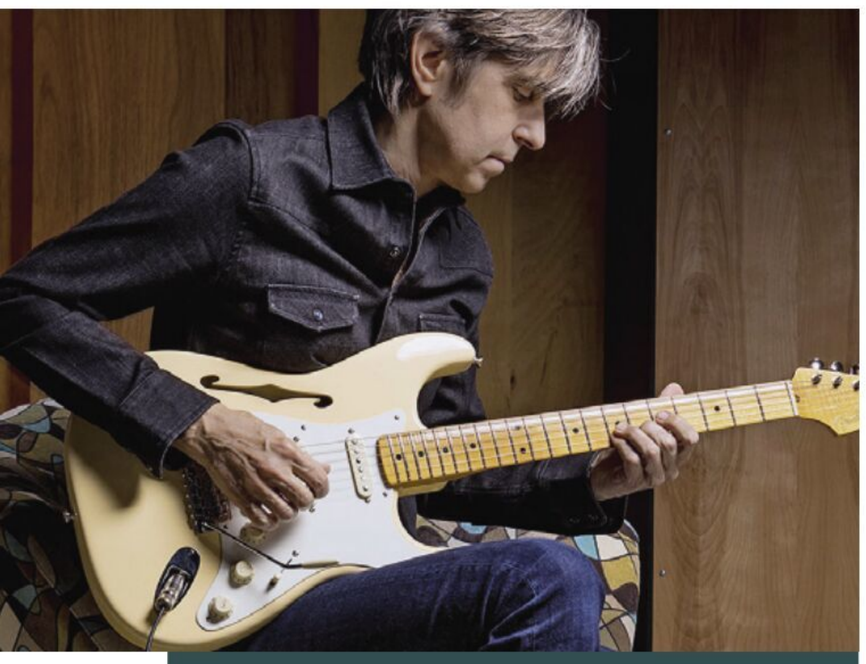

Luister maar eens naar de Texaanse ‘Tone Ranger’ **Eric Johnson**. Diens techniek is zo perfect dat ook de allersnelste passages duidelijk worden uitgevoerd, waardoor ze nog sneller lijken te zijn. Toen we onlangs Jan Akkerman spraken, bevestigde hij ook nog eens dat zijn techniek in dienst staan van maar één doel: duidelijkheid.

Martin Miller: “Pick-slant helpt je om specifieke snaarwisselingen uit te voeren, dus het verbetert je coördinatie, wat daarna wordt ervaren als snelheid. Want als je rommelig speelt zal de luisteraar, ook al is het snel, dat niet ervaren als virtuoos spel.”

Martin Miller: “De impressie van snel spel komt vaak van het feit dat het nauwkeurig is uitgevoerd met goede coördinatie. Complex spel geeft de impressie dat het sneller is dan dat het in werkelijkheid is en pick-slanting geeft je de mogelijkheid om meer complex materiaal te spelen, omdat je bepaalde snaarwisselingen op hoge snelheid leert uitvoeren. En hoe flexibeler je daarmee wordt, hoe gevarieerdere en complexere dingen je kan spelen. Maar je hebt ook mensen als Yngwie Malmsteen die één manier van spelen gebruiken en daar het beste uithalen.”

Martin Miller: “Het voordeel van deze korte oefeningen is dat je je spieren heel even de tijd geeft om te ontspannen. Want als je je niet ontspant ga je compenseren door andere spieren te gebruiken en dan train je eigenlijk de verkeerde techniek.”

Ten slotte een tip van Martin voor als je het idee hebt niet verder te komen: “Als dat gebeurt kun je het beste gewoon een song leren. Als je je kat een pilletje moet geven, stop je het in een beetje voer zodat hij het eet zonder het door te hebben. Daar lijkt het een beetje op.”

Timefeel

Je kunt nog zo virtuoos zijn, maar als je geen goede timing hebt, klinkt het niet aantrekkelijk. Of, zoals Mark Lettieri zegt: “Als je funk gaat spelen terwijl je nog niet weet hoe het moet klinken zal het vreselijk zijn. Het zal stijf klinken en je zal te veel voor op de tel spelen, het zal niet lekker zijn en niemand zal het willen horen.

“Ik studeer op technieken totdat ik ze ver genoeg ontwikkeld heb om er muziek mee te kunnen maken”

Mark Lettieri

En mocht het een dag gewoon niet lukken, denk dan aan wat **Carlos Santana** ons lang geleden in een interview vertelde: “In het leven zijn maar drie dingen belangrijk: Joy, Peace, Tone.”

Workshop:
timefeel ontwikkelen

Speel met old school funkalbums mee: James Brown, Sly and the Family Stone, George Clinton. Leer echt de partijen. En leer het op gehoor. Zoek ook de baspartij uit en leer die spelen op gitaar of bas als je die hebt. Het leert je discipline want veel patronen worden herhaald en dienen een bepaald doel. Het heeft een functie in het arrangement en draagt bij aan de groove. Je bent als gitarist een deel van de muziek, niet dé muziek. En de baslijn is de basis van de groove. Er is waarschijnlijk maar één funkhit geweest zonder bas en dat was *When Doves Cry*. En dat is van Prince, hij heeft een manier gevonden om dat te laten werken. Voor ons gewone stervelingen geldt gewoon: we hebben bas nodig!

"Het begint met luisteren. Je moet horen hoe de dingen werken en daarna partijen uitzoeken. En als je de kans krijgt om een stijl te spelen met mensen die het al lang doen, dan is dat de beste studie die je ooit zult krijgen. Ik heb met een ontelbaar aantal nummers meegespeeld die ik funky vond, om mijn techniek, sound en feel goed te krijgen, maar toen ik muzikanten vond, die opgegroeid waren met die stijlen, bleek ik niks voor te stellen. Als je Nederlands wil leren, ga in Nederland wonen. Je kunt halverwege komen met een cursus, maar de andere helft krijg je alleen door je erin onder te dompelen."

Eigen sound

Martin Miller: "Door te spelen met gitaristen als Paul Gilbert, Andy Timmons en Tom Quayle heb ik gemerkt dat zij spelen wat makkelijk voor hen is. Hun muziek is gevormd door wat voor hen natuurlijk aanvoelt. Een bepaalde stand van de hand, bepaalde snaarwisselingen of tempi of sounds. Ik ben er van overtuigd dat hun muziek en hun speelstijl is beïnvloed door hun techniek.

"Iets anders wat ik heb gemerkt in het samenspelen met hen, is dat zij niet tot de rand gaan van wat ze kunnen. Ze spelen ruim binnen hun comfortzone."

Martin Miller: "Bij hen is die comfortzone alleen zo gruwelijk groot omdat ze zo gruwelijk goed zijn. En goede gitaristen nemen het pad van de minste weerstand. Wat makkelijk voelt om te spelen geeft je meestal de beste resultaten en als je dat doet ga je klinken als jezelf. »

Paul Gilbert benadrukt dat in je slaapkamer oefenen iets heel anders is dan live spelen. "Thuis lukt alles, maar dat betekent niet dat dat live ook altijd goed uitpakt." De reserve waar Martin Miller het over heeft, heb je nodig om live om te kunnen gaan met spanning, meer volume en een actieve performance.

"Mensen kunnen niet over de snelheidsbarrière komen omdat ze te veel vast houden aan controle" Martin Miller

Workshop: break it down

Je hersenen kunnen maar een bepaalde hoeveelheid informatie verwerken. Daarom werkt het vaak goed om oefeningen zo klein mogelijk te maken. Wil je bijvoorbeeld een slagje of tokkel instuderen waarbij je ook verschillende akkoorden achter elkaar speelt, oefen dan eerst de linkerhand. Zitten de akkoorden er goed in, focus je dan op je rechterhand. Op deze manier oefen je effectief en ben je in een paar minuten veel verder dan als je het geheel in een keer wilt aanleren. Zijn bepaalde akkoordovergangen lastig, licht die er dan uit en oefen ze apart. Dat kan met deze oefening. Zet de metronoom op het tempo van de song (of lager als dat nodig is) en sla eerst steeds de twee akkoorden alleen op tel één van de maat aan. De drie tellen die over blijven gebruik je om het volgende akkoord neer te zetten, want dat moet je op de volgende eerste tel goed spelen Als dat goed gaat, sla je ook op de tweede tel aan en zo verder naar vier tellen in de maat. Daarna kun je de wisseling nog met het gewenste slagritme spelen. Lukt het niet in één keer? Herhaal dit dan een paar dagen achter elkaar.

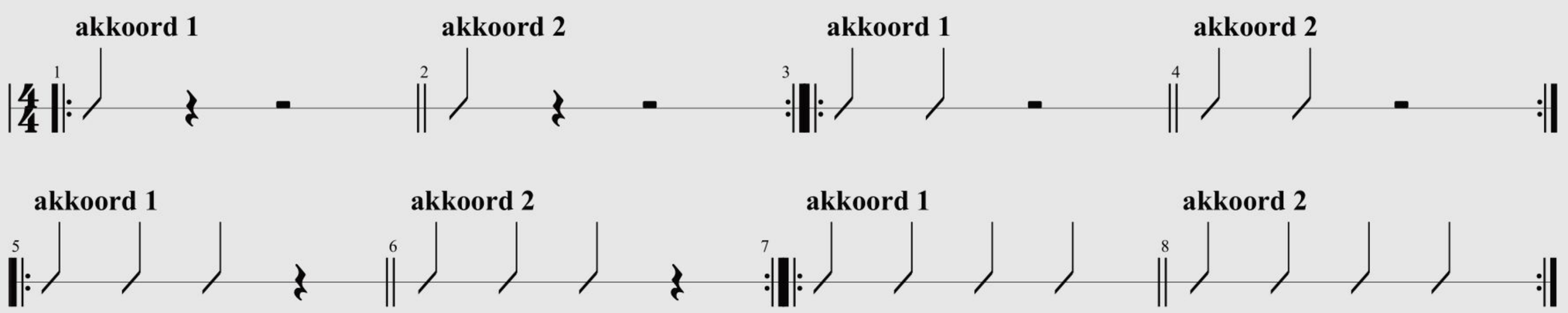

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**

Bekijk de volgende miniconcerten: **M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox | Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**

En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

Aquarium Sessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

---

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam

Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

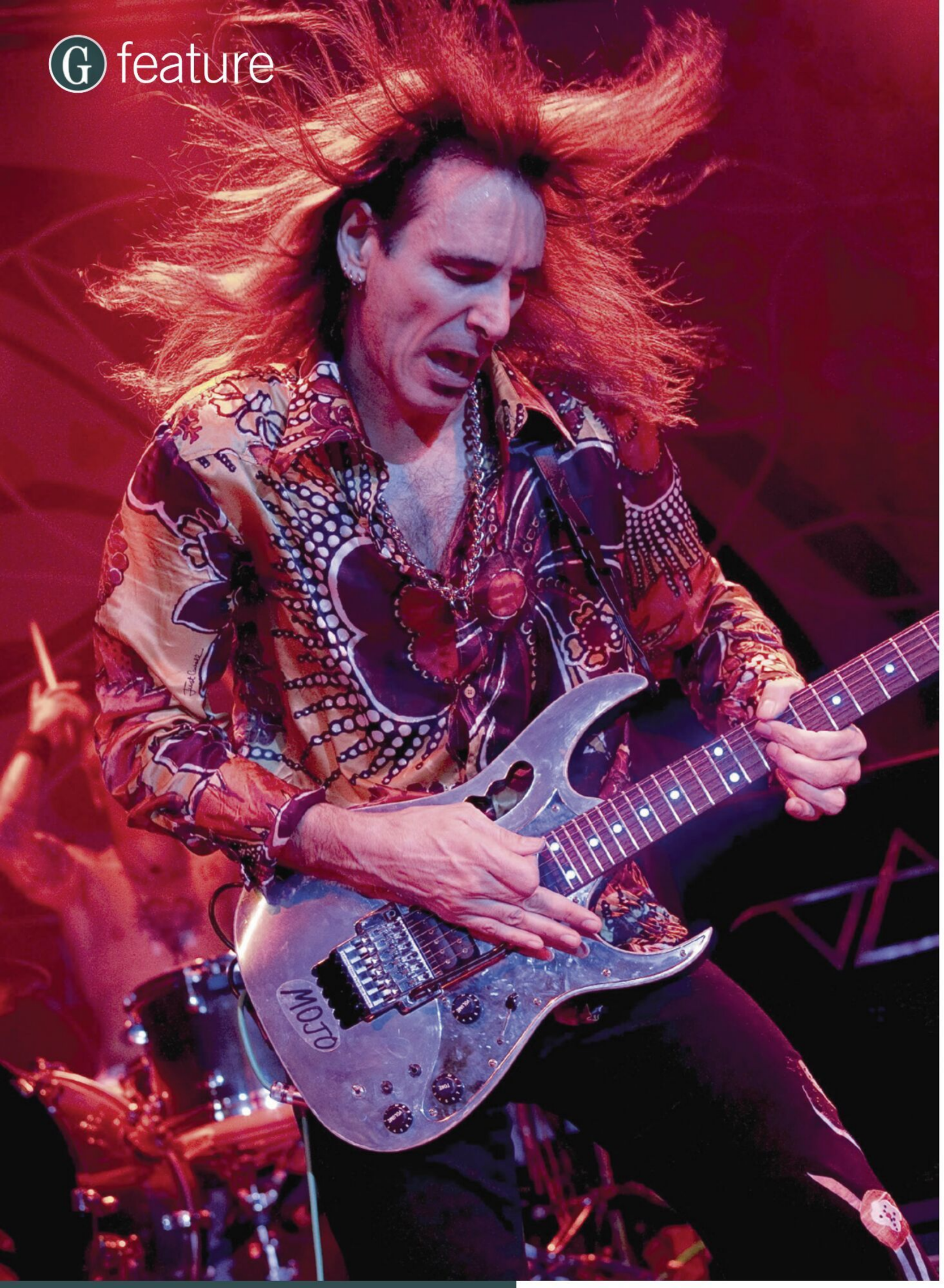

Steve Vai oefent frases langzaam met een metronoom en gaat pas sneller als hij een frase elf (!) keer achter elkaar foutloos uitgevoerd heeft. Dan, zo zegt hij, zit een oefening pas in zijn systeem.

“Ik heb bewust gewerkt aan dingen die ervoor zorgen dat muziek goed voelt in plaats van dat het er goed uitziet” *Mark Lettieri*

» Dus tenzij je een sessiemuzikant wilt worden, kun je het beste de weg volgen die voor jou het meest eenvoudig en comfortabel is.”

Dat is ook wat Mark Lettieri bevestigt: “Ik heb zo’n beetje alle stijlen geprobeerd en sommige zijn meer blijven hangen. Je neigt toch naar dingen die voor jou werken. Als je zoals de meeste gitaristen begint als kind of tiener, dan weet je rond je dertigste wel zo’n beetje wat voor soort gitarist je bent. Je kunt dan best nog wel andere dingen leren, maar datgene wat jouw stem op het instrument is, is dan wel ontwikkeld.

“Ik studeer op technieken totdat ik ze ver genoeg ontwikkeld heb om er muziek mee te kunnen maken, ik maak nooit iets af tot de finish. Neem bijvoorbeeld alternate-picking: ik kan sommige dingen doen maar ik ben geen John Petrucci. Legato hetzelfde. Maar ik heb me die dingen eigen gemaakt tot het punt waar het voor mij comfortabel voelt en ik mijn punt ermee kan maken.

“Ik heb wel echt gewerkt aan mijn timefeel, hoe je spel *in the pocket* zit. Ik heb bewust gewerkt aan dingen die ervoor zorgen dat muziek goed voelt in plaats van dat het er goed uitziet. Dus voor mij gaat het erom de techniek te ontwikkelen die ik nodig heb om de muziek te maken die ik wil maken. En als ik daarin door iets gehinderd wordt, dan ga ik er echt op studeren.

Martin Miller geeft nog een laatste advies. “Het is een illusie dat je geld moet uitgeven om ergens goed in te worden. Aan een gitaar, redelijke versterker, stoel en metronoom heb je genoeg. O ja, en een opnameapparaat, want dat geeft je de beste feedback die je kunt krijgen. Maar dat zit al in elk mobieltje. Je hebt alleen tijd en toewijding nodig. Geen uitgave in de wereld kan daar tegenop.” G

Workshop: licks oefenen

Bij het oefenen van licks of toonladderpatronen helpt het om dit in elke positie te doen. Je wordt hierdoor flexibeler in de techniek en uitvoering. Je kunt steeds een vakje opschuiven, maar het is ook leuk om het volgens de kwartencirkel te doen, dan train je gelijk het snel vinden van posities. Je gaat dan van C naar F, B♭, E♭, A♭, D♭, G♭, B, E, A, D, G, C.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Martin Miller - Mark Lettieri Teaches Me Creative Rhythm Guitar
VIDEO Martin Miller - The Ultimate 80s Medley
VIDEO Mark Lettieri - On My Sleeve: Guitar Course
VIDEO Mark Lettieri Group - Magnetar
ARCHIEF Mark Lettieri-interview Gitarist 367, oktober 2021

GITARIST.NL

Een nieuwe theaterserie met BJ Baartmans

Snarenplukkers

Een muzikale talkshow met de gitaar in de hoofdrol: het idee zat al langer in het achterhoofd van gitarist en producer BJ Baartmans. ‘Snarenplukkers in Wild Verband’ ziet komend theaterseizoen het levenslicht in samenwerking met StageCoach Sessions en Gitarist. Een ode aan de gitaar, met iedere maand een andere gitarist in de spotlight. We spreken BJ Baartmans over de theaterserie. tekst **Matthieu Brandt** foto **Rianne Verbong**

Op zondag 11 september gaat de serie Snarenplukkers in Wild Verband in première op het Steenakker Festival in Cuijk. Bart Jan ‘BJ’ Baartmans gaat met de gitaar op schoot en zijn wervelende huisband The Space Age Travellers de eerste drie gitaristen van zijn nieuwe theaterserie introduceren: Eric Vaarzon Morel, Erwin van Ligten en John-F. Klaver. Met een schat aan beeld- en audiomateriaal komen allerlei onderwerpen aan bod, van muzikale inspiratiebronnen, de speurtocht naar een unieke sound en de lekkerste loopjes tot de ultieme gear, maar bovenal de levenslange en onvoorwaardelijke liefde voor het instrument met zo’n grillig karakter: de gitaar.
Na deze eerste zondag vinden tussen 30 oktober en 16 april zeven theateravonden plaats in Cuijk, met de apotheose op het Boothuis Festival op 28 mei 2023, met Vedran Mircetic.

Sideman

BJ Baartmans licht toe waarom hij deze theaterserie heeft geïnitieerd: “Een echte sideman blijft vaak toch wat meer op de achtergrond. En dat terwijl er zoveel te vertellen valt. Met ‘Snarenplukkers in Wild Verband’ draait dan ook alles om de gitarist. Bijvoorbeeld hoe iemand zich ontwikkelt ten opzichte van zijn instrument. Welke technieken gebruik je allemaal, door wie ben je beïnvloed?
Ik nodig een aantal gitaristen van naam en faam uit om hierover te vertellen, hiervan voorbeelden te laten zien en om samen met de Space Age Travellers te spelen. Jan Hendriks begon bijvoorbeeld eind jaren zestig met covers in de stijl

BJ Baartmans

PRESENTEERT

SNARENPLUKKERS

★ IN WILD VERBAND ★

in Wild Verband

van Eric Clapton en Jimi Hendrix, maar speelde later geweldige reggae en Beatles-achtige partijen bij Doe Maar. In hoeverre heeft de psychedelische blues zijn latere speelstijl beïnvloed?"

Wat is het format van de theatervoorstellingen?

"Ik had al snel een waslijst van gegadigden voor de theaterreeks, klinkende namen met een indrukwekkende staat van dienst. Ik heb bewust gekozen voor mensen die al langer bezig zijn, omdat zij kunnen putten uit een schat aan verhalen. De meesten zeiden onmiddellijk ja, deels omdat ze mij kennen, maar ook vanwege mijn band, stuk voor stuk muzikanten met wie ze graag werken.

"En ja, lekker kletsen over hun passie, dat doen ze allemaal graag, zoals ook een autoliefhebber met plezier over auto's praat. Niet dat er alleen maar gepraat wordt, want we zitten met de gitaar op schoot, dus we zullen ook veel spelen. Alleen, samen en met de band. Zo zou ik bijvoorbeeld ook even op hun gitaar kunnen spelen en zij op die van mij, zodat het publiek kan horen of iets in de gitaar of juist in de vingers zit. "We vragen ze ook om een aantal gitaren mee te nemen: hun eerste gitaar, hun favoriete gitaar, hun meest bespeelde gitaar of een gitaar die om een andere reden bijzonder voor hen is. Ook spelen ze iets van hun eigen favoriete gitarist. Het publiek krijgt echt een inkijkje en leert de persoon achter de gitaar kennen."

Slidegitaar

Als gitarist timmer je al zo'n veertig jaar aan de weg.

"Ja en ik ben ook al snel liedjes gaan schrijven voor de bands waarin ik speelde. Die waren in het Engels en Nederlands, eerst vooral in de new wave-hoek, maar gaandeweg meer in aan Amerikaanse rootsmuziek gerelateerde stijlen. In de loop van de jaren heb ik me, zowel elektrisch als akoestisch, erop toegelegd om een aantal van die stijlen echt goed onder de knie te krijgen voor mijn vaak verhalende liedjes. En voor de rol van sideman.

"Ik heb een eigen studio en produceer vaak andere artiesten. Ik doe daarbij veel sessiewerk als snarenplukker en dan kom je nogal wat verschillende muzikale invalshoeken tegen. Mijn eigen gitaarspel is toch vooral geworteld in blues, folk, jazz en country, maar ik ben hierin geen purist. Alles smelt zo'n beetje samen."

BJ heeft zich gespecialiseerd in slidegitaar en daarover voor Truefire instructievideo's gemaakt: "Ik heb het in die video's niet alleen over de meer gangbare blues-slidegitaarstijl in open G en D; het gaat een behoorlijke stap verder, harmonisch maar ook qua speeltechniek. Ik vind het te gek om daar in te duiken. En als je er een cursus over maakt leer je zelf ook weer heel veel bij."

Vorig jaar was hij met The Space Age Travellers te zien in een uit elf video's bestaande aflevering van onze StageCoach Sessions. En onlangs verscheen het Space Age Travellers-album 'Satellite Shuffle', waarover we schreven: "Zoals gebruikelijk weten The Space Age Travellers invloeden uit de jazz, de surfrock en de wereldmuziek op een volkomen spontane manier bij elkaar te brengen zonder dat het resultaat nadrukkelijk bij een van die stijlen ondergebracht kan worden. 'Satellite Shuffle' is precies wat het zelf wil zijn." G

De gitaristen en de data

De serie Snarenplukkers in Wild Verband start 11 september 2022 en eindigt 28 mei 2023. BJ Baartmans: "We trappen af met een heus festival in Huistheater De Steenakker in Haps. De gastgitaristen daar zijn Erwin van Ligten, John-F. Klaver en Eric Vaarzon Morel. De zeven edities die volgen zijn afwisselend in Schouwburg Cuijk, De Steenakker in Haps en Het Boothuis van het Veerhuis in Oeffelt."

zo 11 sept	Steenakker Festival I Erwin van Ligten, John F. Klaver **(1)**, Eric Vaarzon Morel **(2)** I Huistheater de Steenakker, Haps
zo 30 okt	Wouter Planteijdt **(6)** I Het Veerhuis, Oeffelt
zo 20 nov	Jan Hendriks **(5)** I Schouwburg Cuijk
zo 8 jan	Leif de Leeuw **(4)** I Schouwburg Cuijk
zo 12 feb	Jac Bico I Het Veerhuis, Oeffelt
za 11 mrt	Marcel de Groot I Huistheater de Steenakker, Haps
zo 12 mrt	Loek Schrievers I Huistheater de Steenakker, Haps
zo 16 apr	Jaap Kwakman **(3)** I Schouwburg Cuijk
zo 28 mei	Boothuis Festival I Vedran Mircetic I Het Veerhuis, Oeffelt

Snarenplukkers in Wild Verband is een project van Schouwburg Cuijk i.s.m. StageCoach Sessions en Gitarist.
Tickets: **schouwburgcuijk.nl**

StageCoach Sessions deel 12

Richard Hallebeek

Richard Hallebeek werd tot twee keer toe door de lezers van Gitarist gekozen tot Gitarist van het Jaar. In 2021 bracht hij het album ‘Bumerang’ uit, nu komt hij met de live-cd/dvd ‘Richard Hallebeek Project - Live In Zoetermeer!’, waarvan het nummer *Eurotop* in deze aflevering van StageCoach Sessions is te zien, evenals een videoles waarin diverse onderwerpen en tips passeren en een video-interview.

tekst **Matthieu Brandt** foto's **Eus Driessen**

In de videoles, simpelweg ‘Gitaarles’ gedoopt, behandelt Richard Hallebeek een aantal onderwerpen. Zo laat hij zien hoe je toonladderlicks op een andere manier kunt benaderen, hoe je toonladderkennis kunt gebruiken in je akkoordkeuze en hoe je hybrid-picking kunt leren beheersen. Op de laatste pagina van dit artikel wordt dit duidelijk beschreven, compleet met een tab.

In het nummer *Eurotop*, ook onderdeel van de live-cd/dvd, kun je die technieken voorbij zien komen. Het nummer is gefilmd in Cultuurpodium Boerderij in Zoetermeer, met Lorenzo Feliciati op bas, Niels Voskuil op drums en Jeroen van Helsdingen op keys. Richard: “We waren enorm nerveus, want het was het eerste optreden na corona. Het optreden was heel goed voorbereid, maar we hadden bijna niet gerepeteerd. We hebben het concert met 24 camera’s vastgelegd en de audio klinkt perfect. Het klinkt echt als een studio-opname.”

StageCoach Sessions-videoserie

Instructievideo’s, live-registraties en interviews

StageCoach Sessions is een initiatief van muzikant-docent Matthieu Brandt in samenwerking met Gitarist. In elke aflevering worden een performance, een workshop en een interview gecombineerd in een videoserie op onze videokanalen en sites, met een weerslag daarvan in het blad.

Al eerder verschenen in StageCoach Sessions

- Richard van Bergen van Richville - blues & roots
- Jerôme Hol - trio-performances en workshop fusion
- Jay-P - microfoonkeuzes voor elektrische gitaar
- Jac Bico – gitaarsounds van The Beatles
- Jesús Hernández - Buena Vista Cuba
- Rory Ronde - Neo-Soul Gitaar & Neo-Soul Productions
- BJ Baartmans & The Space Age Travellers
- Mark Tuinstra - Dr. Jordan Institute
- Reinier Voet - akoestische gitaar in jazz
- Gareth Pearson - fingerstyle-gitaar
- Mozes Rosenberg - gipsyjazzgitaar

In deze editie presenteren we de videoserie met jazzfusiongitarist Richard Hallebeek. Hij legt zijn benadering en speeltechnieken uit die je in de live uitgevoerde track *Eurotop* toegepast kunt zien worden. In het uitgebreide video-interview vertelt hij honderduit over carrière, spel en spullen.

De StageCoach Sessions-video’s kun je bekijken op ons YouTube-kanaal GitaristVideo en op Gitarist.nl in de sectie Extra.

www.gitarist.nl
www.youtube.com/GitaristVideo

Je schrijft veel stukken zelf. Componeer jij op gitaar?

"Nee, over het algemeen niet. Ik vind het door de standaardstemming en klein register een te beperkt instrument. Ik kan een klein beetje piano spelen en componeer dan meestal vanuit harmonie op de piano. Daarna vertaal ik het naar gitaar. Meestal komt de melodie later. Ik kom dan wel technische beperkingen van mijn pianospel tegen, maar dan neem ik het gewoon stukje voor stukje op."

Je zou jouw muziek kunnen omschrijven als progfusion, ofwel progrock met een flink dosis jazz. Wanneer is de interesse in jazz en fusion bij jou gekomen?

"Dat is bij mij al heel vroeg gebeurd. Mijn tweede gitaardocent - toen ik 13 was - was een goeie jazzdocent, die me platen van Weather Report, Allan Holdsworth en Al Jarreau liet horen. Daarna leende ik bij de bibliotheek alles op het gebied van jazz en fusion. Krachtige instrumentale muziek trok me het meest. Ik hou er ook van om mijn gitaar wat meer te laten zingen. In de jazz is het plok, plok, plok en je noot is uitgestorven. Ik wil mijn noten meer sustain »

Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions Matthieu Brandt maakte voor het Amerikaanse instructievideolabel TrueFire dertien jaar lang lesvideo's met Europees toptalent. **matthieubrandt.com**
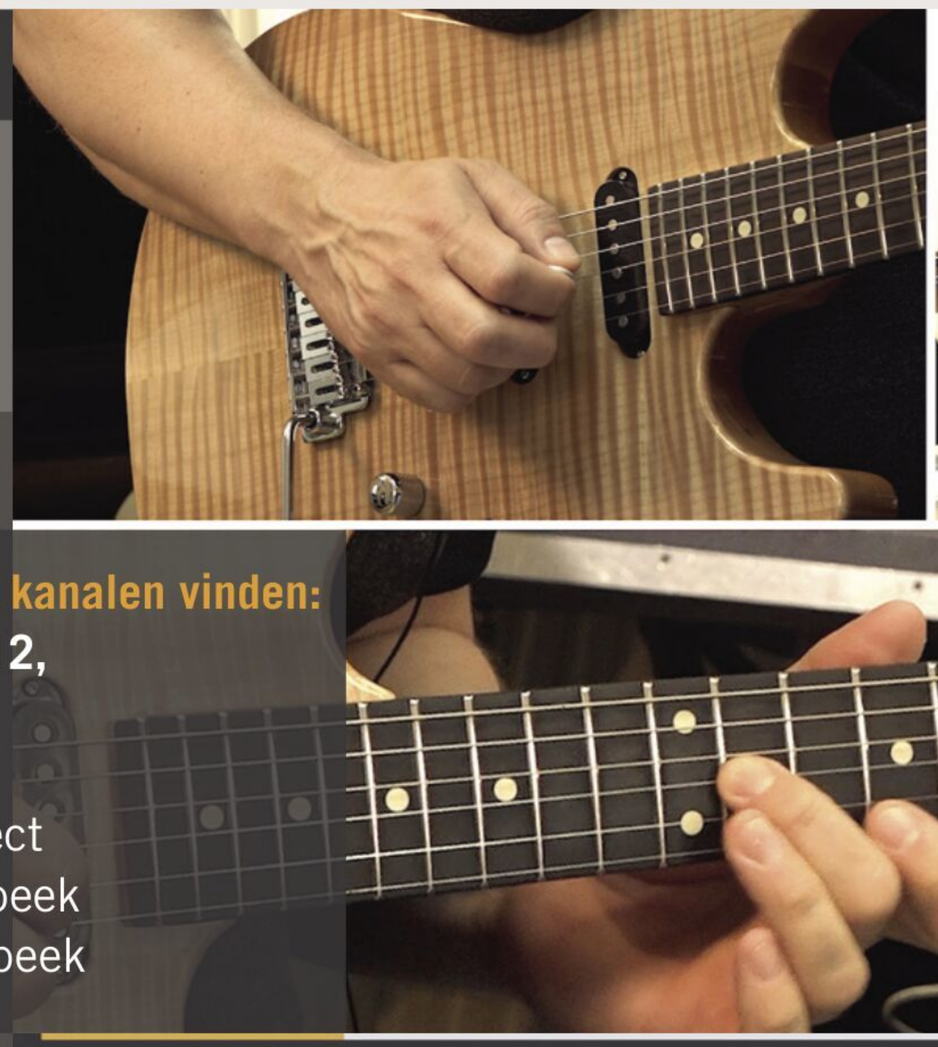
Deze video's kun je op onze kanalen vinden:

StageCoach Sessions deel 12, met Richard Hallebeek

- *Eurotop* Performance, Richard Hallebeek Project
- *Gitaarles* Richard Hallebeek
- *Interview* Richard Hallebeek

meegeven en dan daar wat mee doen. Ook verbind ik noten met elkaar, speel veel legato technieken en dat is makkelijker als je wat vervorming hebt. En in een volle band met bas, drums en toetsen is het wat makkelijker overeind te blijven met een wat vervormd geluid."

Eigen ding

Je hebt de jazzopleiding van het Conservatorium van Amsterdam gedaan. Leerde je alle verschillende stromingen binnen de jazz spelen?

"Je kreeg al die stijlen op les, ja, en ook veel oude jazz uit de jaren vijftig en zestig. Sommige docenten werden echt boos omdat ik veel te hip speelde. Sus4-akkoorden en zo... Zij wilden clichés horen: Charlie Christian, Wes Montgomery. Ik ben dat toen gaan naspelen en ontdekte wat een schat van informatie daar in zit. Je kreeg ook examenopdrachten om in bepaalde stijlen te spelen, zoals swing of Coltrane-changes. Dat zit dus nu allemaal wel in mijn systeem.

"Na vijfenhalf jaar Amsterdam ben ik naar Los Angeles gegaan om aan het GIT te studeren. Daar gaven mijn favoriete gitaristen les, zoals Scott Henderson, Frank Gambale en Carl Verheyen. Ik speelde daar ook in kleine clubs, allemaal slecht betaald, maar wel goed voor je ervaring. Er waren zoveel ontzettend goeie spelers, met allerlei verschillende specialismen - dingen die ik ook een beetje deed -, dat ik tot de conclusie kwam dat ik gewoon mijn eigen ding moest doen. Dat was voor mij legato spelen, hybrid-picking en mijn eigen stukken schrijven."

Wie waren de spelers waar jij toen tegen opkeek?

"Vooral Scott Henderson met zijn mix van blues en rock en toch ook met een gedegen jazzondergrond. Ik heb veel van zijn werk uitgezocht. Hij was vaak op tour, maar ik had de mazzel dat hij aan het schrijven was voor een nieuwe cd en nergens heen ging. Hij was dat hele jaar in LA en sommige lessen waren jams van vier uur lang. Heel erg leerzaam. Ik had op het conservatorium wel veel gedaan, maar pas op het GIT viel het kwartje een beetje.

"Verder heb ik daar Allan Holdsworth ontmoet en een paar hele mooie handgebouwde dingen van hem gekocht. Er ontstond een soort vriendschap en uiteindelijk hebben we in 2013 ook samengespeeld, op Sicilië. Van hem pikte ik zijn bekende brede voicings op, hoewel ik dat op een iets andere manier gebruik. Wat mij ook aansprak was dat hij het wat dreunende percussieve uit zijn gitaarspel haalde, er zit wat minder attack in."

Speciale gasten

Jij lijkt me lid te zijn van een zeer select groepje supermuzikanten dat op elkaars platen meespeelt en soms ook live met elkaar het podium deelt. Zijn dat relaties die allemaal voortkomen uit jouw tijd in Los Angeles?

"In die tijd in Los Angeles kreeg ik een belletje van Mark Varney, van de labels Shrapnel en Legato. Hij heeft samen met zijn broer Mike Varney de instrumentale gitaarrock en fusion een enorme boost gegeven. Hij wilde een cd met me maken. Ik noemde wat bekende namen van gitaristen waar ik mee speelde en toen werd hij meteen enthousiast. Met die spelers heeft het wat meer vlees op het bot en kon hij het makkelijker verkopen. Met een aantal van die grote namen speelde ik al of ik kende ze. Dus die heb ik voor dat project gevraagd. Later in Nederland heb ik mijn eigen cd gemaakt, inmiddels tien jaar later. Ik moest toch weer een beetje van nul af aan beginnen, dus heb ik Shawn Lane en Brad Garsed gevraagd. Heel tragisch overleed Shawn Lane vier maanden later, maar wel heel mooi dat we zijn unieke spel nog hebben kunnen vastleggen.

"Later heb ik dat bij het album 'RHP II' nog veel verder uitgebreid met onder andere Kiko Loureiro, die nu bij Megadeth speelt, en Eric Gales. Die cd heeft erg goed gelopen. Je speelt en componeert dan wel steeds voor een bepaalde speler, dus daarna wilde ik het anders doen en heb ik in 2018 'One Voice' opgenomen, een trio-cd zonder *special guests*."

En naar wie luister je tegenwoordig vooral?

"Nog steeds naar Scott Henderson en verder Tim Miller uit New York. En voor de rest probeer ik alle bekende bands en spelers bij te houden."

Laatste vraag. Naast gitarist ben je ook bijna professioneel bierbrouwer met je eigen merk Hallebeer...

"Ja, die naam is beetje een geintje dat iemand ooit maakte en die heb ik er altijd ingehouden. Het is begonnen met brouwen in potten en pannen. Daar stond je dan uren in te roeren. Slecht voor je armen, portemonnee en carrière. Ik heb nu een brouwsysteem van MiniBrew, dat bijna alles zelf doet. Je gooit er mout en water in en hij roert vanzelf. Zit zelfs een app bij waarmee je hem kan besturen. Ik hou vooral van IPA's, beetje bitter en een beetje zoet. Ik verkoop het nog niet, maar dat komt vast wel in de toekomst!"

*De dvd **'Richard Hallebeek - RHP Live Boerderij Zoetermeer'** komt 30 september uit en is alleen te bestellen op de site van Richard Hallebeek zelf. Pas later komt de cd uit, alsmede de release op de streamingservices.*
richardhallebeek.com

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Serie StageCoach Sessions video's
ARTIKEL Extra interviewfragmenten
ARCHIEF Interview uit Gitarist 361, downloadbaar als pdf

GITARIST.NL

PINGUINRADIO PRESENTEERT IN SAMENWERKING MET MUSICMAKER & Q-FACTORY

Q&A

SHOWCASE FESTIVAL
2 OKTOBER
Q-FACTORY
AMSTERDAM

MELD JE BAND/ACT AAN VIA WWW.PENGUINARTISTS.COM EN VEROVER DE WERELD

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**

En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!

12 edities voor € 69,90

Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

Plus naar keuze een van de items hieronder afgebeeld – of een ander cadeau dat je op Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt)

Kies een van de volgende cadeaus:

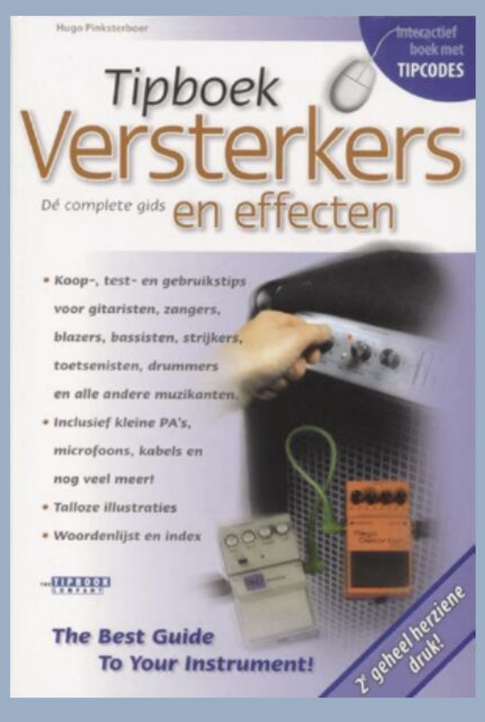

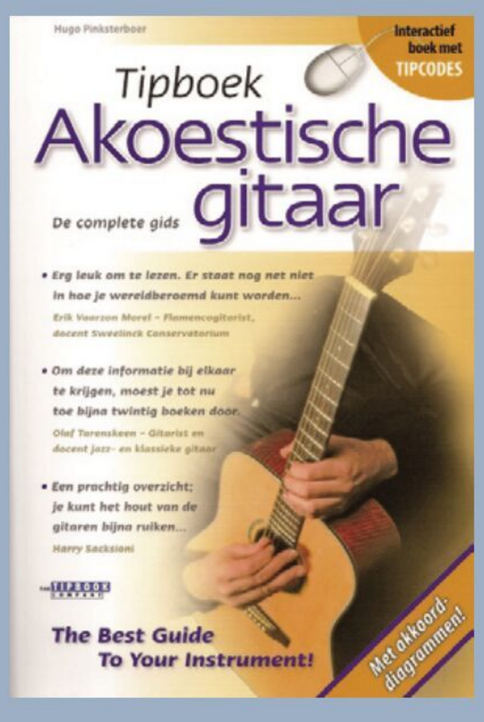

Tipboek Versterkers en Effecten (t.w.v. € 17,50, 302p), **Tipboek Elektrische Gitaar** (t.w.v. € 17,50, 250p),
Tipboek Akoestische gitaar (t.w.v. € 17,50, 256p), **of een jaarabonnement** (6 edities) **op Musicmaker** (t.w.v. € 29,90).
Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen als de abonnementsperiode verlopen is!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist

of bel 020 675 5308.

StageCoach Sessions gitaarles Richard Hallebeek

In de video ‘Gitaarles’ komen drie verschillende onderwerpen aan bod: 1-2-4, hybrid-picking en akkoorden in pentatoniek.

1-2-4
Zoals veel gitaristen gebruikt Richard toonladders met 3 noten per snaar. In plaats van deze sets noten op en neer te spelen in de zeven verschillende posities op de hals (1-2-3, 2-3-4, 3-4-5, etc.) speelt Richard andere combinaties, bijvoorbeeld 1-2-4. Daardoor koppel je verschillende posities aan elkaar en klinken je sololicks niet als een toonladder. In de videoles geeft hij verschillende voorbeelden van een creatief gebruik van deze methode.

Hybrid-picking
Ook laat hij zijn unieke manier van hybrid-picking zien. In plaats van licks en toonladders met alternate-picking of speedpicking te spelen, speelt Richard vaak een noot met een neerslag van het plectrum gevolgd door een noot met de middelvinger van de rechterhand. Zaak is de twee noten hetzelfde te laten klinken in klankkleur en volume. Je kunt deze manier van spelen uitbreiden en ook je ringvinger en pink erbij te betrekken. Hierdoor wordt stringskipping een fluitje van een cent.

Akkoorden in pentatoniek
Veel gitaristen zien toonladders en akkoorden als twee verschillende dingen. In hun solo’s vliegen ze over de hals heen in allerlei posities, maar op het moment dat ze begeleiden gebruiken ze maar één of twee voicings. Richard geeft in de videoles een voorbeeld van hoe je op een akkoord meerdere voicings kunt gebruiken uit een toonladder. Hij gebruikt daarvoor B mineur pentatonisch. Hij laat zien hoe je hoe je in die ladder een hele reeks 3- of 4-notige akkoorden kunt spelen over de hele hals. Die kun je dan allemaal kwijt op een Bm akkoord, maar zelfs op de akkoorden uit toonladders die een relatie met Bm hebben, bijvoorbeeld A ionisch.

Akkoorden in B mineur pentatonisch
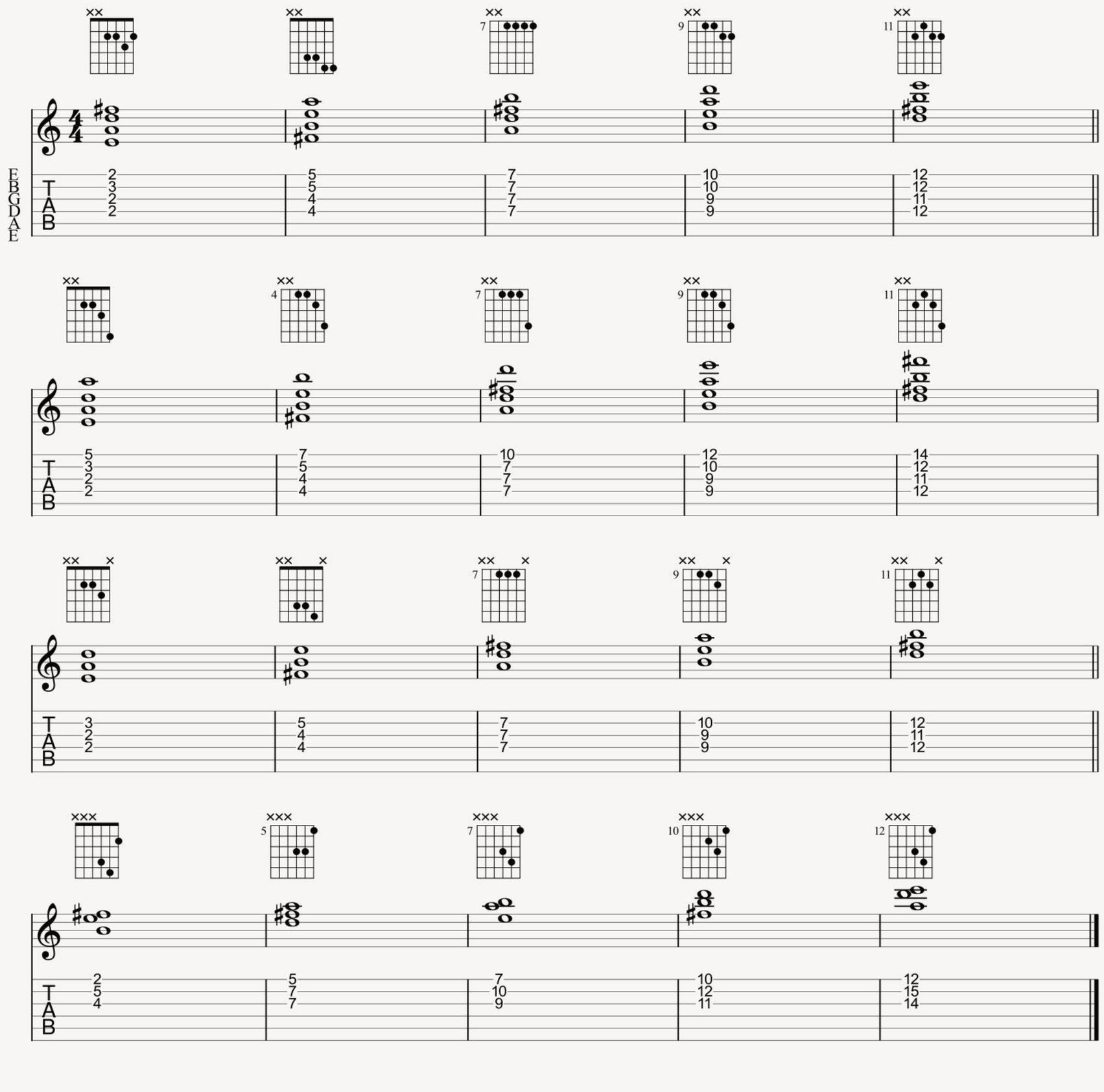
Epiphone Riviera

Deze Epiphone met mini-humbuckers was het antwoord op de Gibson ES-335 met zijn PAF's. tekst **Rod Brakes**

Epiphone heeft een veelbewogen geschiedenis achter de rug. In de jaren dertig van de vorige eeuw was het in New York gevestigde merk een serieuze concurrent voor Gibson in de snel groeiende markt voor jazzgitaren. Ongelukkigerwijs kreeg Epiphone in de jaren daarna met steeds meer problemen te maken, zoals de dood van oprichter Epaminondas 'Epi' Stathopoulo in 1943 en natuurlijk de nasleep van de Tweede Wereldoorlog. De teloorgang van Epiphone na de oorlog kwam uiteindelijk tot stilstand doordat CMI, de eigenaren van Gibson, het merk in 1957 overnamen. In die periode stond Gibson-directeur Ted McCarty aan het hoofd van de fabriek in Kalamazoo en met hem was een tijdperk van baanbrekende innovaties aangebroken. Terwijl enkele van de meest iconische gitaarmodellen in de geschiedenis werden ontwikkeld, ging het Epiphone en Gibson, verenigd onder één dak, voor de wind.

De ES-335T (later ES-335TD genoemd) wordt algemeen beschouwd als het belangrijkste nieuwe model dat destijds ontwikkeld werd. Dit unieke semiholle thinline instrument met twee cutaways werd geïntroduceerd in 1958 en zou model staan voor talloze variaties en imitaties. Epiphone bracht in 1962 met de Riviera E360TD een vergelijkbaar model uit, dat 325 dollar kostte terwijl de ES-335TD voor 300 dollar in de winkels stond. Hoewel 335's op de vintagemarkt tegenwoordig voor veel hogere bedragen verhandeld worden, toont het wel aan dat de in Kalamazoo gemaakte Epiphone gitaren zeker niet bedoeld waren als kwalitatief mindere instrumenten.

Afgezien van enkele typische Epiphone-kenmerken als mini-humbuckers, Frequensator of Tremotone staartstukken, in de toets ingelegde parallellogrammen en het profiel van de kop hebben Riviera's veel gemeen met 335's. Beide hebben een centraal blok van massief esdoorn in een 40,64 cm brede en 3,5 cm diepe klankkast van gelamineerd esdoorn, met een enkele binding aan de boven- en onderkant en f-gaten zonder binding. Ook hebben beide gitaren een hals uit één deel mahonie die bij de 19e fret bij de body komt, een mensuur van 629 mm (24,75 inch) en een toets van palissander met 22 frets met een enkele binding.

De E360TD stond oorspronkelijk in de catalogus met een Royal Tan-afwerking, een heldere two-tone rood/gele sunburst. Dit was lange tijd de enige kleur die je kon kiezen, tot in 1965 een donkere three-tone bruin/rood/gele sunburst werd aangeboden die 'shaded' genoemd werd. In 1966 verdween Royal Tan uit de catalogus en werd vervangen door Cherry als tweede optie met de modelnaam E360TDC: Thinline Dual (pickup) Cherry. Datzelfde jaar verschenen regelmatig gitaren met een Sparkling Burgundy metallic-afwerking, ook bekend als E360TDC-modellen. Hoewel ze niet worden genoemd in de Epiphone-catalogus of -prijslijst van 1966, komt hun verschijnen overeen met het moment dat Sparkling Burgundy voor het eerst in de Gibson-prijslijst opduikt als reguliere kleuroptie voor thinlines met twee cutaways.

Afgezien van de afwerking veranderen Riviera's relatief weinig van 1962 tot het moment dat ze in 1969 uit productie genomen worden. De meest in het oog springende verandering betreft waarschijnlijk de kop, die vanaf 1963 van het traditionele, korte 'open boek'-profiel overging naar een meer uitgerekt ontwerp met afgeschuinde zijkanten (standaard vanaf 1964). Een andere transitie begon in 1964, toen de breedte van de topkam op sommige modellen smaller gemaakt werd, van 42,9 mm naar 39,7 mm. Beide maten kwamen het jaar erna nog door elkaar voor. In 1965 werd de oudere vernikkelde hardware vervangen door verchroomde en vanaf 1966 kwamen zowel zwarte 'heksenhoeden' als van een zilverkleurige dekseltje voorziene knoppen voor.

Bekende Riviera-bespelers zijn onder anderen Stevie Ray Vaughan en Carl Wilson, die een twaalfsnarig model bespeelde dat in 1965 aan de Epiphone reeks was toegevoegd. In latere jaren kregen Jorma Kaukonen en Nick Valensi van The Strokes een eigen signature Riviera. G

Met dank aan ATB Guitars, atbguitars.com

De ontwikkeling van de van de Epiphone Riviera

1957
CMI koopt Epiphone en de productie wordt verplaatst naar de Gibson-fabriek in Kalamazoo

1958
Introductie van de Gibson ES-335T (zelfde afmetingen als de Riviera)

1962
Introductie van de Riviera E360TD; Royal Tan-afwerking

1963
Transitie van de korte 'open boek' kop naar een verlengd model

1964
Topkam wordt enkele millimeters smaller, van 42,9 naar 39,7 mm

1965
Introductie van de twaalfsnarige Riviera (E360TD-12); Royal Tan- of 'shaded' sunburst-afwerking

1966
Cherry- en Sparkling Burgundy-afwerking (E360TDC/-12); 'reflector' & 'heksenhoed'-knoppen

1967
Tremotone vibratostaartstuk (E360TDV/C); piek productie (meer dan 1400 Riviera's geleverd)

1968
Productie daalt met ongeveer 77%

1969
Uit productie genomen

1965 Epiphone Riviera E360TD

1 SERIENUMMER
Zes cijfers aan de achterkant van de kop; ‘Style E360TD’, ‘Epiphone Riviera’ en corresponderend serienummer met inkt gestempeld op een rechthoekig blauw label (zichtbaar door f-gat aan baskant)

2 KOP
Verlengd profiel met afgeschuinde zijkanten; Epiphone-logo en ovale wolkvormige inleg van parelmoer; zwarte afwerking

3 KUNSTSTOF
Tweelaags (z/w) halspenafdekplaatje met wit epsilonlogo; drielaags (w/z/w) slagplaat met afgeschuinde rand en zilverkleurig epsilonlogo; twee zwarte ringen rond de pickups; vier hoedvormige knoppen met metalen bovenkant (twee ‘Volume’ en twee ‘Tone’); witte dop op elementkeuzeschakelaar

4 HARDWARE
Vernikkelde hardware: Frequensator staartstuk; ABR-1 Tune-o-matic brug met nylon zadels; individuele dubbellijns Kluson Deluxe stemmechanieken met metalen knoppen

5 PICKUPS
Twee mini-humbuckers met patentnummersticker (2.737.842) en vernikkelde kapjes; onafhankelijke volume- en toonregelaars (inclusief vier 500 kohm potmeters en twee toonconden-sators); driestandenschakelaar; jackuitgang aan voorzijde

6 KLANKKAST
40,64 cm (16 inch) breed bij 3,5 cm (1,75 inch) diep; thinline met twee cutaways; constructie van gelamineerd esdoorn met centraal blok van massief esdoorn; geperst gewelfd bovenblad met twee f-gaten zonder binding; enkele binding rond bovenblad en achterkant

7 HALS
Eén deel mahonie; mensuur van 24,75 inch (629 mm); topkam 42,9 mm breed; 22 frets; hals/bodyverbinding bij 19e fret; palissander toets met enkele binding; parallellograminleg

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Niks dan licks

Vijf licks deze keer, van makkelijk tot gevorderd. Hoeveel krijg jij er binnen een half uur in de vingers?

tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1 — ERNIE ISLEY

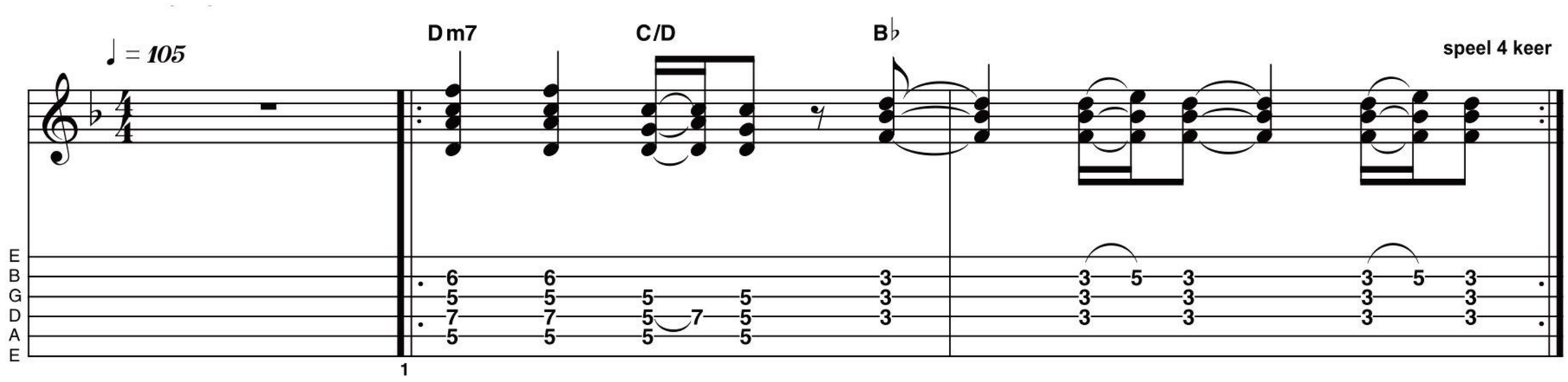

Dit akkoordenschema bestaat uit Dm7 en B♭, met C/D als tussenakkoord. Let op de hammer-ons, want die zorgen voor extra ritmiek en maken ook het harmonische schema interessanter. Je bent bij dit soort passages snel geneigd te gaan jagen, dus laat de noten hun volledige duur volmaken. Ernie gebruikte een enkelspoelselement in de halspositie, veel compressie om de dynamiek te controleren, chorus en een beetje reverb. Stel je versterker clean af, met veel midden en hoog om je sound duidelijk en gedefinieerd te maken.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 2 — KENNY BURRELL

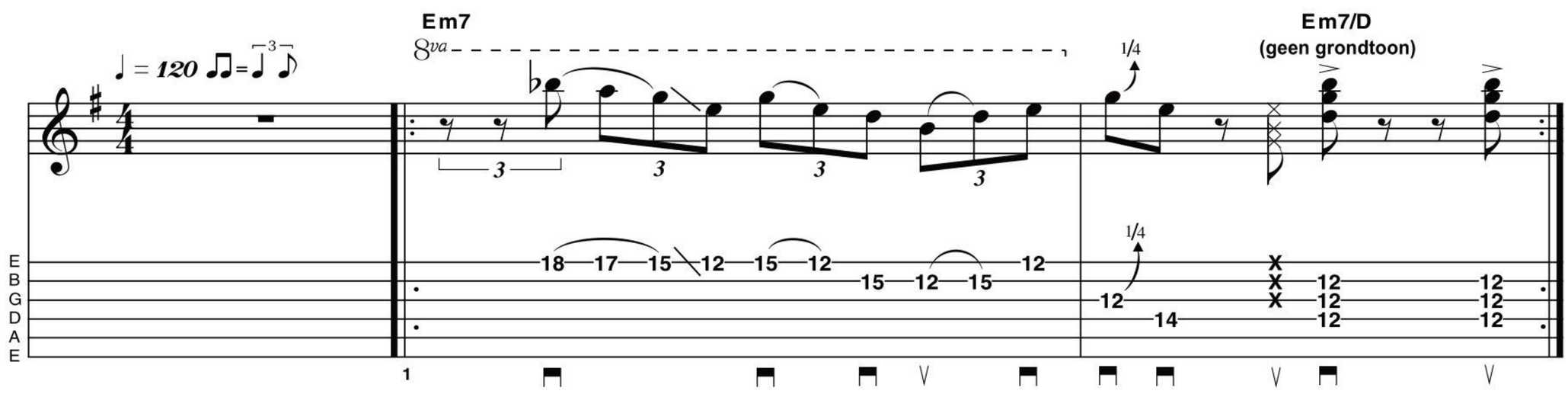

Burrell integreert graag ritmische akkoordfragmenten in zijn improvisaties. Zo versterkt hij de groove en creëert hij tegelijk een harmonische context voor zijn sololijnen. Dit voorbeeld combineert de E bluestoonladder (E-G-A-B♭-B-D) met Em7 akkoorden. Burrell bespeelt een hollowbody Gibson gitaar op het halselement en voegt een klein beetje reverb toe. Heb je alleen een massieve elektrische gitaar, kies dan het halselement en draai de toonregelaar terug voor een warme, jazzy sound. Vaak helpt het als je ook je volumeregelaar een stukje terugdraait.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3 — RORY GALLAGHER

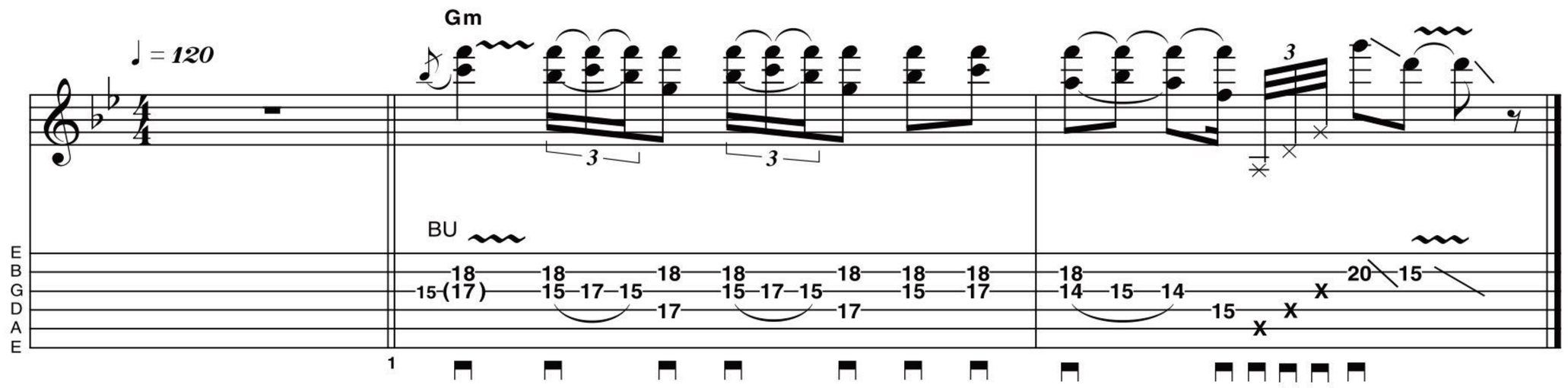

Rory creëerde vette tweeklanken door een toon op een van de dunste snaren vast te houden en daaronder blueslicks te spelen. In dit voorbeeld speel je de toon F op de B-snaar terwijl je op de lagere snaren licks uit G natuurlijk mineur (G-A-B♭-C-D-E♭-F) speelt. Gebruik je halselement voor een dikke leadsound, draai een beetje vervorming in je versterker en sluit een overdrivepedaal aan voor meer sustain. Rory stond bekend om de continuïteit van ideeën in zijn solo's en hij speelde vol overgave en met een stevige aanslag.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 4 — TOSIN ABASI
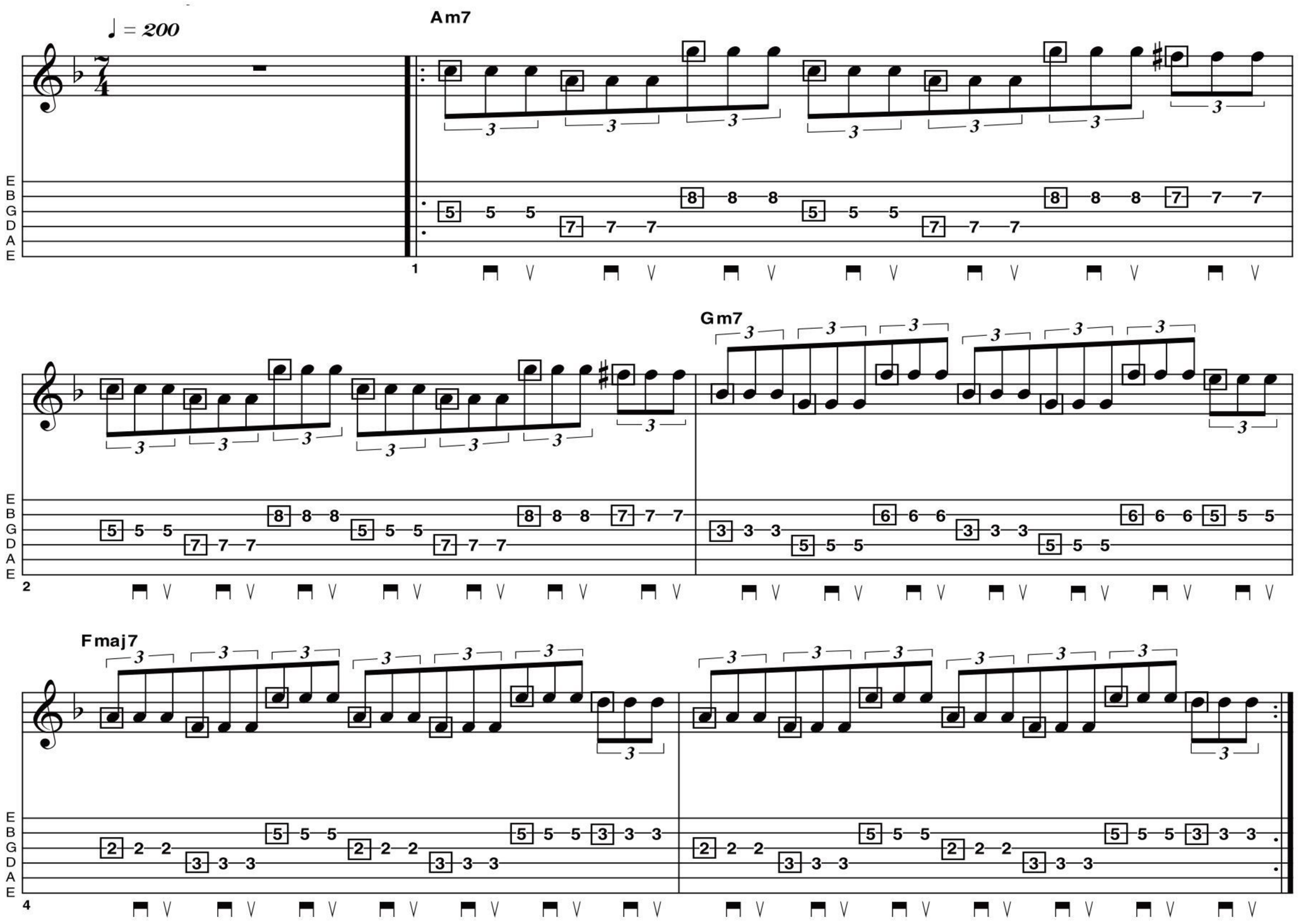
In dit voorbeeld gaat het om de combinatie van alternate-picking met tonen die je vanuit het niets op de toets hamert. Begin met het oefenen van de juiste volgorde: hammer-on, neerslag, opslag en doe dat op één snaar. Pas dat principe daarna toe op de juiste noten die je met je linkerhand indrukt. Kies een singlecoil in de brugpositie indien mogelijk of draai de volumeregelaar van een humbucker iets terug; zo verminder je de lage frequenties en wordt je sound duidelijker. Demp af met de palm van je hand om ongewenste bijgeluiden tegen te gaan en draai een beetje vervorming in je versterker. Dan krijgen de noten die je speelt net dat beetje extra dat je nodig hebt voor deze lick.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 — MARTY FRIEDMAN

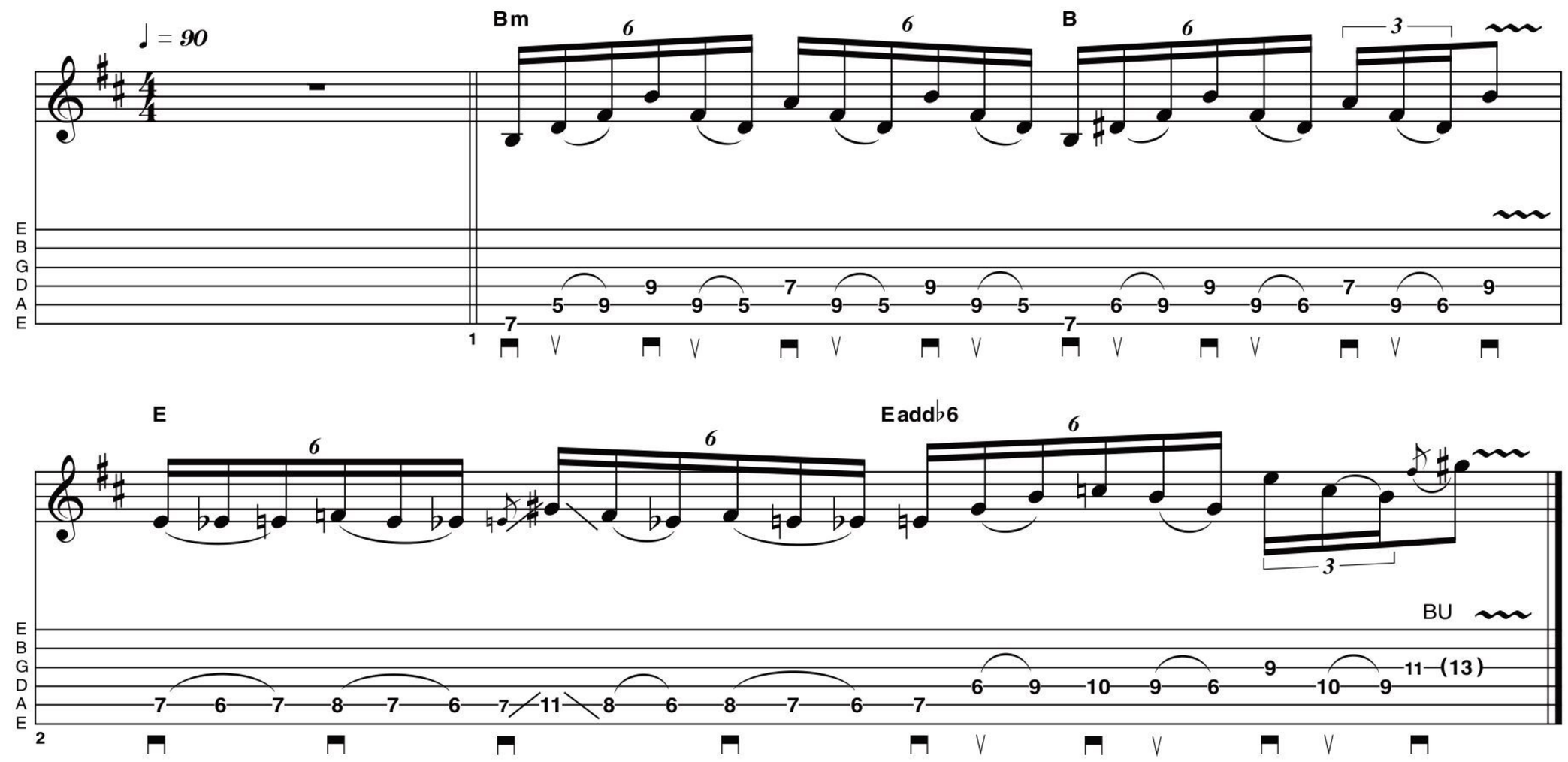

Marty speelt zijn razendsnelle arpeggio's met een combinatie van aanslaan met plectrum, hammer-ons en pull-offs. Dat maakt het eenvoudiger om interessante variaties op een standaard arpeggio te spelen. Zijn geluid krijg je door je brugelement te selecteren in combinatie met flink wat gain van je versterker. Heeft je gitaar alleen singlecoils, zorg dan voor meer gain en extra laag in de versterker om je sound voller te maken. Voeg ten slotte voldoende reverb toe om je tonen breder te laten klinken zonder dat dit ten koste gaat van de ritmische definitie.

IN DE BU

01

02

03

04

05

Adverteren op deze pagina?

Bel of mail Ollie Schmitz:

020 675 5308

ollie@k18.nl

06

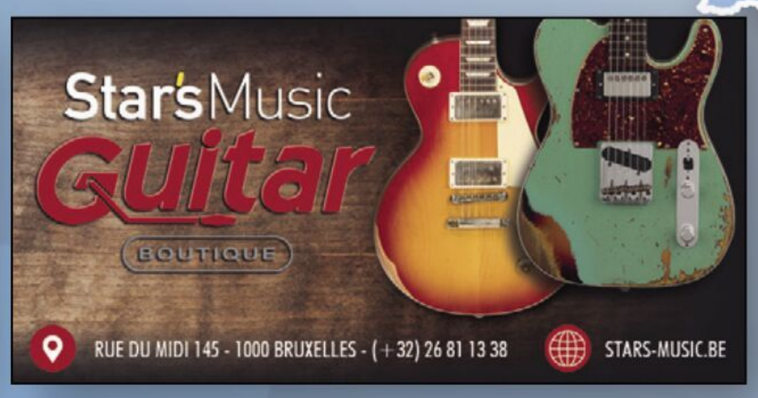

07

08

URT

09

15

10

16

11

17

12

18

13
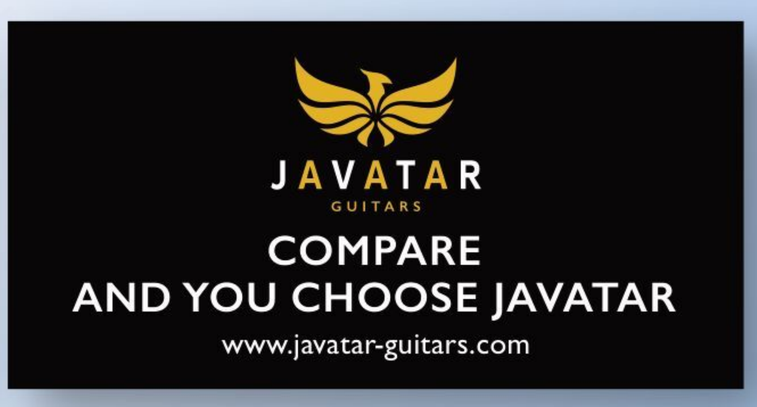
19

14

20

AQUARIUM SESSIONS

-MINICONCERTEN
-INTERVIEWS
-TUTORIALS
-EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

YouTube

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Gitarist | Events

Er komen weer mooie gitaar-events aan vanaf september. Gitarist is partner van Guitar Summit in Mannheim en Guitar Gods on Sunday in september en is zelf organisator van Amsterdam Guitar Heaven in november!

Guitar Summit

9-11 september 2022 in Mannheim

Martin Miller

Twee weken na verschijnen van deze Gitarist reizen we af naar de Guitar Summit in Mannheim in Duitsland. En we kunnen dat van harte aanbevelen aan jullie als lezers ook! We bezochten eerder deze werkelijk geweldige show met meer dan 100 workshops op 7 podia, 248 standhouders, meer dan 500 merken op vier verdiepingen en twee concert-avonden. Ondanks die veelheid bleef de sfeer gemoedelijk en intiem.

Het lijkt ver weg, Mannheim, maar het is vanaf Utrecht nog geen 4 uur met de trein, zonder overstap, en de Rosengarten is op loopafstand van het station. Met de auto is het een kleine 5 uur rijden (en vanaf Maastricht is het 3½ uur). De Guitar Summit is binnen een paar jaar uitgegroeid tot de grootste gitaarshow van Europa. In 2022 zijn we met Gitarist en onze collega's van De Bassist voor het eerst partner van deze beurs.

Wat kan je verwachten?

• **Beurs** met gitaren, bassen, amps en effecten, met meer dan 500 merken. Om er maar een paar te

GUITAR SUMMIT

noemen: Alhambra, BluGuitar, Blackstar, Baton Rouge, Cordoba, De Gier, D'Addario, DejaWu, Dunlop, Dowina, Digitech, Eko, Eastman, Ernie Ball, Engl, Fodera, Focusrite, FGN, Furch, Guild, G&L, Hughes & Kettner, Harmony, Haar, Höfner, Ibanez, J. Rockett, Kauffmann, Lanikai, Line 6, Larrivée, Lakewood, Lag, Lowden, MXR, Music Man, Maybach, Martin, Marshall, Nux, Nik Huber, Novation, Ortega, Patrick James Eggle, Panucci, Peavey, PRS, PJD, Revv, Radial, Schwung, Schecter, Suhr, Strymon, Tone King, Tech 21, Takamine, Vox, Voodoo Lab, VanderMeij, Way Huge, Walrus, Walden, Yamaha, Zoom.

Nick Johnston

Schecter

Plus: Amp World, Boutique Area, Pedalshow, D.I.Y., Flea Market

• Meer dan 100 **workshops en masterclasses** van o.a.:
Martin Miller (improvisatie, techniek en frasering)
Gus G. (metalgitaar)
John-F. Klaver (blues & beyond)
Jon Gomm (fingerstyle)
Thomas Blug (the world of vintage guitars)
Jeff Loomis (metalgitaar)
Tom Quayle (fretboard visualisation)
Nick Johnston (developing your own voice)
Timo Somers (funkrock)
Chris Buck (blues)
En: Sarah Longfield, Henrik Freischlader, Remko Hendriks, Michel Sagmeister, Sophie Chaseée en vele anderen.

• **Concerten** van o.a.:
Daniel Peszko, Janek Pentz, Casper Esmann, Mike Dawes, Chris Buck, Jon Gomm, Tom Quayle, Martin Miller Session Band, Michał Obrebski, Billy Watman, Sophie Chassée, Henrik Freischlader, Guitar Summit All-Star Band o.l.v. Thomas Blug

Dagticket € 29,-, 3-dagen ticket € 39,-
9-11 september, Guitar Summit, Rosengarten, Mannheim
gitarist.nl/events

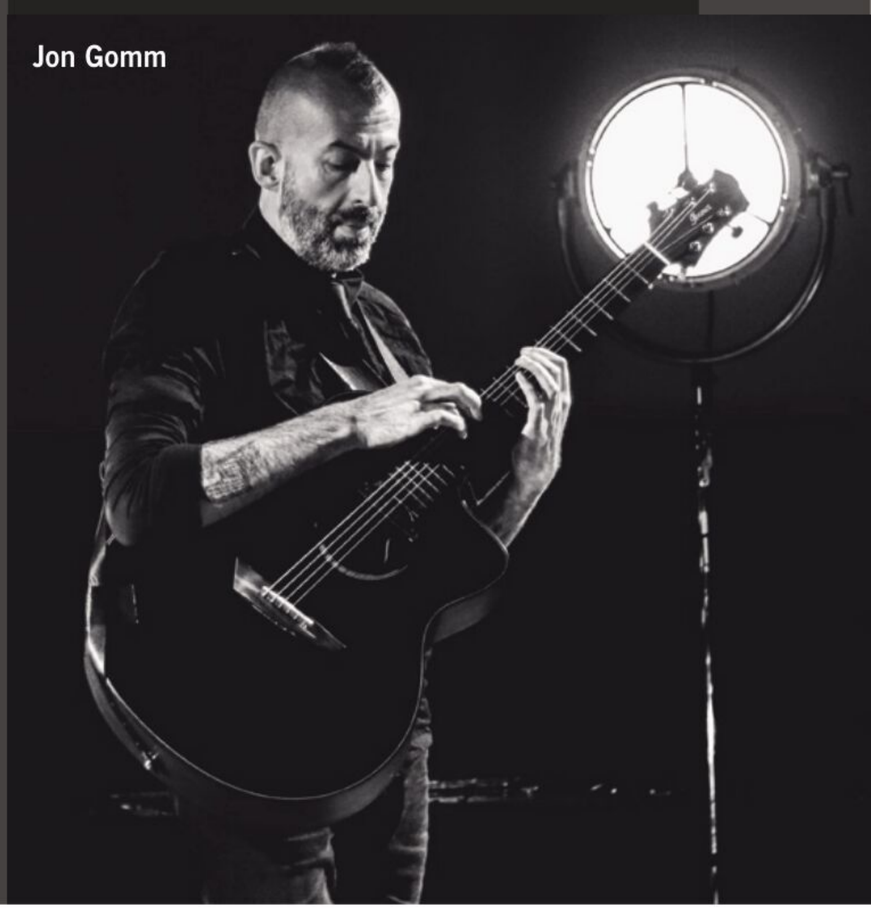
Jon Gomm

Guitar Gods on Sunday

Zondag 18 september 2022 komen drie 'guitar gods' met hun bands naar Willem Twee in Den Bosch. Daarnaast zijn er workshops en geven muziek-onderwijsinstellingen acte de présence.
• Sebas Honing met zijn band Equisa
• Yuval Ron Trio
• Dave Cureton met zijn band IO Earth.
Sjors van der Mark zal een solo-optreden doen en Yuval Ron geeft een workshop in two-handtapping.

Stadscomponist Bart van Dongen schrijft een speciale compositie voor elektrische gitaar, *Guitar Gods On Sunday Extended*. Hij zal deze om 13.00 uur voorafgaand aan de optredens uitvoeren met zoveel mogelijk gitaristen. Dit zal plaatsvinden op het parkeerterrein naast Willen Twee.
Zondag 18 september, 14.00 uur
Willem Twee, Den Bosch
Tickets € 20,- **willem-twee.nl**

Sebas Honing

SERVICEDESK

Amsterdam Guitar Heaven

zaterdag 26 november, Q-Factory

Eric van Nieuwland

De 2021 editie van Amsterdam Guitar Heaven was fantastisch. Zinderende workshops voor gitaar en bas, een goed gevulde Gearshow Gitaar & Bas en een mooi slotconcert.
Op zaterdag 26 november gaan we de 6e editie van dit evenement organiseren, ook nu weer met de Gearshow Gitaar & Bas in de Grote Zaal van Q-Factory, met daarnaast de Kleine Zaal en een viertal andere ruimtes in Q-Factory voor de clinics, workshops en masterclasses!

Zet de datum van de komende editie vast in je agenda: zaterdag 26 november! We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Musicmaker, Guitar Matrix, Gitaarschool Nederland en EGTA.

Gearshow Gitaar & Bas

Op de Gearshow Gitaar & Bas kunnen de bezoekers de nieuwste gitaren, bassen, amps, pedalen, software en accessoires zien en uitproberen. We verwachten een 20-tal exposanten, van de grootste merken tot boetiekmerken en bouwers. Interesse in een stand? Bel met Keijser 18 Mediaproducties, 020 675 5308 of mail amsterdamguitarheaven@k18.nl.

Clinics, workshops en masterclasses

Als ieder jaar presenteert Amsterdam Guitar Heaven een breed palet aan clinics, workshops en masterclasses. Gitaar en bas. Van klassiek tot metal. Voor beginners en gevorderden. De workshops vinden plaats door het hele gebouw heen, met veel individuele aandacht en participatie.

Avondprogramma

Ook hebben we een bijzonder avondprogramma in petto in de Grote Zaal van Q-Factory.

zaterdag 26 november, Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam
gitarist.nl/events

Eric van Nieuwland

Two notes
AUDIO ENGINEERING

ReVolt Guitar
ANALOG AMP SIM

check availability at your local shop on
www.two-notes.com

Special Cranker™
An Overdrive you can trust

EarthQuaker Devices
www.earthquakerdevices.com

These 2 brands are distributed by FILLING DISTRIBUTION

MIJN GITAARMERELD

Robert Fripp

Met het verschijnen van zijn solowerk uit de jaren zeventig (op 32 cd's!) en een gitaarboek aan de horizon, vertelt Robert Fripp over King Crimson, zijn instrumenten en zijn visie op muziek. tekst **David Mead** foto's **Adam Gasson**

Als kind hoorde ik Bert Weedon met Tommy Steele, en Scotty Moore met Elvis Presley op plaat. In die tijd had je nog geen Britse rockers, alleen jazzmuzikanten. Oude mannen, eigenlijk. Via jazz leerde ik klassieke muziek kennen en daarna - ik was een jaar of zeventien - The Beatles. Ik ging vastgoedmanagement studeren maar vond er niets aan.
Op mijn 21e werd ik professioneel muzikant.

Ik begon te luisteren naar Bartóks strijkkwartet en Stravinsky's Le Sacre Du Printemps. Mijn muzikale - en persoonlijke - doorbraak kwam toen ik me realiseerde dat alle muziek één is. Vanaf dat moment hoorde ik muziek niet als verschillende stijlen, maar als een taal met verschillende dialecten. Wat is het verschil tussen de zware akkoorden van Stravinsky of het begin van Hendrix' *Purple Haze*?

Na een Egmond, Rosetti en Höfner kocht ik mijn eerste goede gitaar, een Gibson ES-345 Stereo, van een gitaarwinkel waar ik op zaterdagmiddag les gaf. 's Avonds trad ik op in een hotel, met een trio. Je hoort hem op In *The Wake Of Poseidon* (van het album 'Cat Food') en *Bolero* (van 'Lizzard') van King Crimson. Ik gebruikte die ES tot ik in 1968 mijn eerste Les Paul kocht.

Voor het voortbestaan van een band is het belangrijk dat gelijke commitment ook gelijk wordt beloond. Daarnaast komt de muziek altijd op de eerste plaats en de band op de tweede. Het belang daarvan gaat vóór het belang van de individuele leden. Daarom deelden we in het begin van de band alle opbrengsten. Daarna, vanaf 1994, kreeg degene met de grootste bijdrage aan de muziek ook het meeste geld.

Mijn specialiteit is crosspicking, een vaardigheid die ik als kind al heb ontwikkeld door stukken voor klassiek gitaar met plectrum te spelen. Als ik Carcassi's Etude No. 7 niet met plectrum had geoefend, had ik nooit dat stuk in *Peace - A Theme* kunnen spelen. In mijn boek *The guitar circle*, dat in het najaar verschijnt, staan geen oefeningen. De nadruk ligt op het aanleren en ontwikkelen van discipline in jezelf.

Spullen interesseren me niet.
Ik verzamel geen gitaren, ik gebruik ze. Ik heb een 1959 Les Paul Custom die ik in 1968 in Londen kocht, en nog een 1959 Custom die ik in 1978 van een particulier in Amerika kocht. Daarnaast heb ik sinds 1984 een zwart LP-model van Tokai en een Fernandes Gold Custom, die ik veel gebruik, met een Roland synthpickup bij de brug en een Fernandes Sustainer bij de hals.

Gitarist

Adverteerdersindex

Aquarium Sessions	46	Gitaarshop Heemstede	60	Lord Of The Strings	60	StageCoach Sessions	24
Charvel	67	Guitar Shop Delft	60	Mainstreet	60	Star's Music	17/60
De Snaar	60	Guitar Summit	43	Musicmaker	37	The Music Alliance	08
Diamond Guitars	60	Guitarshop Apeldoorn	60	Muziekmagazines.nl	18	Thomann	20/21
Dijkman	60	Hercules	37	North End Music	60	TFOA	27/60
EvH	03	Homestead	60	Pinguin Radio	53	Van De Moer Instrumenten	60
Fender	68	Hoshino	02	Sacksioni	60	Willem Twee	66
Filling	64	Kees Dee	60	Savarez	13		
Gitaarschool Apeldoorn	60	Key Music	60	Schouwburg Cuijk	35		
Gitaarschool Nederland	66	Lefty Guitars	60	SoundService	15		

ANGEL VIVALDI

SIGNATURE

ARTIST SIGNATURE

SAVAGE ELEGANCE

PRO-MOD DK24-6 NOVA

CHARVEL®

charvel.com

Photo: Andrew Minarik

©2021 JCMI. All Rights Reserved. CHARVEL® and the distinctive headstock shapes commonly found on CHARVEL® guitars are registered trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc., and/or its affiliates, registered in the US and other countries.

Squier®
BY FENDER

THE 40TH ANNIVERSARY COLLECTION

GOLD EDITION

©2022 FMIC. All Rights Reserved. FENDER (standard and in stylized form), SQUIER, and the distinctive headstock shapes commonly found on FENDER® instruments are trademarks of Fender Musical Instruments Corporation and/or its affiliates, registered in the U.S. and other countries.